J.R.R. TOLKIEN

HOBBIT

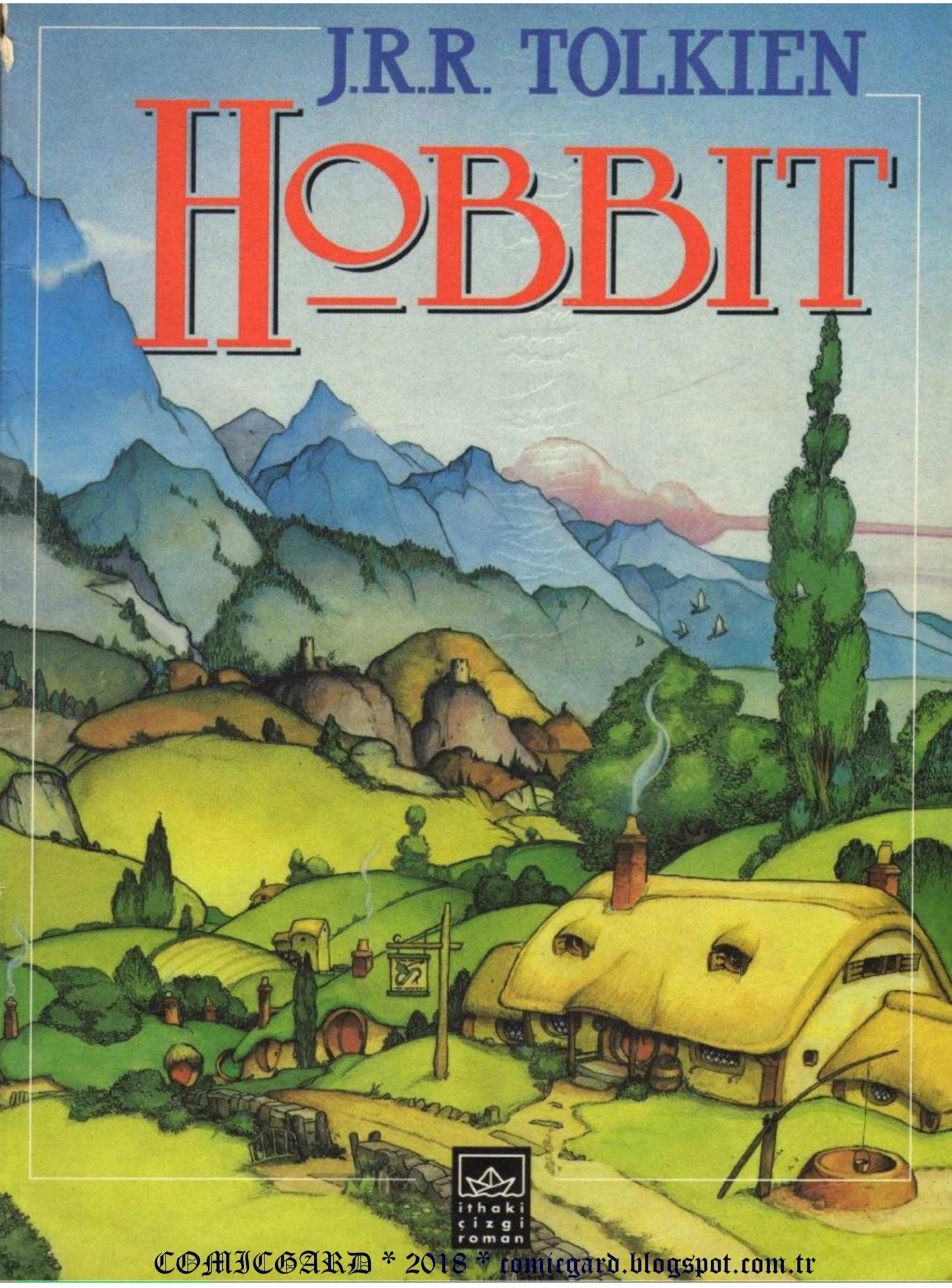

ithaki çizgi roman

COMICGARD * 2018 * comicgard.blogspot.com.tr

HOBBIT

ya da

Oradaydık ve Şimdi Buradayız

Yapıt
J.R.R. Tolkien

Çizen
David Wenzel

Uyarlama
Charles Dixon

ve
Sean Deming

ithaki çizgi roman

COMICGARD * 2018 * comicgard.blogspot.com.tr

ithaki

ÇİZGİ ROMAN 2
HOBBIT

Yayın yönetmeni
Hakan Alpin
Renkayrım
Deniz&Deniz Röprodüksiyon
Çeviri
Özlem Kurdoğlu
Kaligrafi
Şevki Sayışman
Baskı
Altan Matbaası
Cilt
Fatih Mücellit

1. Baskı
Eylül 1999
Istanbul

İthaki Yayınları
Caferağa Mah. Sakızgülü Sk. 33/2 Kadıköy 81300 İstanbul
Tel: (0 216) 348 36 97 • Faks: (0 216) 338 26 33

" Solmuş Otlaklar "

GRİ DAĞLAR

Batı Toprakları

SİSLİ DAĞLAR

Valsi Topraklarına

Goblin Kapısı

Kartal Yuvası

Beorn'un Evi

Elrond

Rivendell

Carrock

ford

Ford

Büyük Nehri

Hobbiton

MIRKWOOD

Orman Nehri

Elfin Kralının Salonları

Yalnız Dağ

Uzun Göl

Orman Kapısı

Elfin Yolu

Demir Tepeler

Akan Nehir

Mirkwood Dağları

Eski Orman Yolu

Ormancılar

Ormancı

VAHŞİ TOPRAKLAR

Doğuda Dain'in Bulunduğu Demir Dağlar

Yalnız Dağ

Dale Lordu Girion Burada Yaşardı

Akan Nehir

Uzun Gölün Kapısı

Dağ Altını Kralı Thrain'in eski yurdu

Smaug'un Issız Bölgesi

Kuzeyde Gri Dağlar & Solmuş Otlaklar Büyük Solucanların Kaynağı

Uzun Göl Üzerindeki Esgaroth'da İnsanlar Yaşıyor

Orman Nehri Buradan akar Elfin Kralı

Büyük Mirkwood Örümcekler

Thorin'in Haritası

Topraktaki bir delikte bir hobbit yaşardı. Ne öyle tatsız, kirli, ıslak bir delikti bu, ne de kuru, çıplak bir kum deliği; o bir hobbit deliğiydi, ve bu rahatlık demekti...

Bu hobbitin deliği, çevresindeki miller boyu arazide yaşayan herkesin kullandığı isimle, Tepe'nin üzerindeydi... Hobbitin adı ise Baggins'di...

Halk Baggins'leri pek saygıdeğer bulurdu. Yalnızca çoğu zengin olduğu için değil, aynı zamanda hiç bir maceraya kalkışmadıkları, ya da beklenmedik hiç birşey yapmadıkları için de bu...

Peki bir hobbit nedir?..

Sanırım bugünlerde hobbitlerin tarif edilmesi gerekiyor, zira oldukça az rastlanır hale geldiler, ve Büyük İnsanlar dedikleri bizlerden uzak durur oldular...

Onlar ufak bireylerden oluşan bir halktır, dwarflardan bile daha ufak... Göbekleri genelde şişmandır; canlı renklerde giyinirler ve pabuç giymezler, çünkü ayaklarının altındaki ciltleri doğal deriden tabanlar oluşturur, üstlerinde de kalın, sıcak, kahverengi tüyler uzar...

İşte bu hobbitin - yani Bilbo Baggins'in - annesi, ünlü Belladonna Took'un ta kendisiydi!.. Took klanının üyeleri zaman zaman gidip maceralar yaşarlardı... Tedbirli biçimde ortadan kaybolurlardı, ve aile bunu gizli tutardı; Took'lar, Baggins'ler kadar itibarlı değildiler...

Belladonna'nın tek oğlu olan Bilbo, **babasına** benzediği ve onun gibi davrandığı halde, herhalde yapısında Took tarafından gelen garip birşeyler olsa gerekti... Ortaya çıkmak için yalnızca fırsat bekleyen birşeyler...

Oh!..

GÜNAYDIN!..

NE DEMEK İSTİYORSUN? BANA AYDIN BİR GÜN MÜ DİLİYORSUN, YOKSA BUNUN BEN İSTESEM DE İSTEMESEM DE AYDIN BİR GÜN OLDUĞUNU MU SÖYLÜYORSUN; YA DA *KENDİNİN* BU SABAH İYİ HİSSETTİĞİNİ Mİ SÖYLÜYORSUN, YOKSA BUNUN İYİ HİSSEDİLMESİ GEREKEN BİR GÜN OLDUĞUNU MU?.

HEPSİNİ BİRDEN SÖYLÜYORUM...

AYRICA KAPININ ÖNÜNDE BİR PİPO DOLUSU TÜTÜN İÇMEK İÇİN ÇOK HOŞ BİR SABAH BU... OTUR VE BENİMKİNDEN BİR FIRT ÇEK...

ÇOK HOŞ!.. AMA BU SABAH DUMAN HALKALARI ÜFLEMEYE HİÇ VAKTİM YOK! BENİMLE BİR *MACERAYI* PAYLAŞACAK BİRİNİ ARIYORUM, AMA BÖYLE BİRİNİ BULMAK ÇOK ZOR...

TAHMİN EDERİM Kİ ÖYLEDİR ÖZELLİKLE BU TARAFLARDA...

BİZ BASİT, SAKİN İNSANLARIZ, VE MACERALAR HİÇ İŞİMİZE YARAMAZ...

KEYİF KAÇIRICI, İLLET EDİCİ *RAHATSIZ* ŞEYLERDİR ONLAR! SENİ YEMEĞE GEÇ BIRAKIRLAR...

GÜNAYDIN! BİZ BURADA MACERA FALAN İSTEMİYORUZ, TEŞEKKÜRLER!..

GÜNAYDIN'I NE KADAR DA ÇOK ŞEY İÇİN KULLANIYORSUN BÖYLE..!.

ŞİMDİ DE BENDEN KURTULMAK İSTEDİĞİNİ, VE BEN ÇEKİLİP GİDENE KADAR GÜNÜN AYDIN FALAN OLMAYACAĞINI KASTEDİYORSUN...

HİÇ DE ÖYLE DEĞİL, SEVGİLİ BAYIM! DUR BAKAYIM, SENİN ADINI BİLDİĞİMİ HİÇ SANMIYORUM...

EVET BİLİYORSUN, BİLBO BAGGİNS, HER NE KADAR ONUN BENİM İSMİM OLDUĞUNU ANIMSAMASAN DA...

BEN GANDALF'IM VE GANDALF DA BEN DEMEK..!...

BU YAŞIMA KADAR BELLADONNA TOOK'UN OĞLU TARAFINDAN GÜNAYDINLANMAK İÇİN GELMİŞİM DEMEK, SANKİ KAPILARA GELİP DÜĞME SATIYORMUŞUM GİBİ...

GANDALF! YOKSA PARTİLERDE EJDERLER, GOBLİNLER, DEVLER, PRENSESLER VE DULLARIN OĞULLARI HAKKINDA ÖYLEYSİNE MUHTEŞEM ÖYKÜLER ANLATAN O GEZGİN BÜYÜCÜ OLMASIN?..

ONCA SESSİZ SAKİN DELİKANLI VE GENÇ KIZIN ÇILGIN MACERALAR İÇİN ORTADAN TOZ OLMALARINDAN SORUMLU OLAN GANDALF OLMASIN SAKIN?..

BENİM HAKKIMDA BİRŞEYLER ANIMSADIĞINI GÖRDÜĞÜME MEMNUN OLDUM...

BEN DE BU MACERAYA SENİ GÖNDERMEYİ DÜŞÜNMÜŞTÜM...

BENİM İÇİN ÇOK EĞLENCELİ, SENİN İÇİN ÇOK.. YARARLI-VE BÜYÜK OLASILIKLA KÂRLI DA, TABİİ ÜSTESİNDEN GELMEYİ BAŞARABİLİRSEN...

ÜZGÜNÜM!.. MACERA FİLAN İSTEMİYORUM, TEŞEKKÜRLER...

GÜNAYDIN! AMA LÜTFEN ÇAY İÇMEYE GEL! NEDEN YARIN OLMASIN? YARIN GEL! HOŞÇAKAL!..

NE DİYE ÇAYA DAVET ETTİM Kİ ONU?..

Heh Heh Heh Heh

SKRIHTCH SKRITCH

Ertesi gün çay zamanı geldiğinde, Bilbo Gandalf'ı neredeyse unutmuştu...

HAY ÜZERİME AFİYET, GANDALF!..

DING-A-DING

DING-A-DING

DING-A-DING

BEKLETTİĞİM İÇİN KUSURA...

...oh!..

BALİN EMRİNİZE AMADE...

DWALİN EMRİNİZE AMADE!..

BİLBO BAGGİNS DE SİZİNKİNE AMADE!..

BEN DE TAM ÇAY KOYMAK ÜZEREY-DİM; LÜTFEN SİZ DE GELİP BENİMLE İÇİN...

OLDUĞU GİBİ BIRAKSANIZ DA OLUR, BAY BAGGİNS...

DİĞERLE-Rİ DE BİRAZDAN BURADA OLACAK...

DİĞER-LERİ Mİ?..

DİNG-A-LİNG

GANDALF! DEMEK SONUNDA GELE-BİLDİN?..

KİLİ EMRİNİZE AMADE!

FİLİ DE ÖYLE!..

İÇERİ GELİN, VE ÇAY İÇİN!..

DİNG-DONG-A-LİNG-DANG

KAPIDA BİRİ VAR!..

SESE BAKILIRSA, BENCE BEŞE VAR...

DORİ EMRİNİZE AMADE!..

VE NORİ!

VE ORİ!

VE OİN!

VE GLOİN!

BİRAZ KEK OLSA İYİ OLURDU-EĞER VARSA TOHUMLU KEK ALABİLİRİM...

BENİM İÇİN DE..!

VE BÖĞÜRTLEN REÇELİ VE ELMALI TURTA...

VE KIYMALI BÖREK VE PEYNİR...

RAT-TAT RAT-TAT RAT-TAT

GÜZEL KAPIMI KİM YUMRUK-LUYOR?..

VE DOMUZ ETLİ BÖREK.

VE BİRAZ DAHA KEK-VE BİRA-VE KAHVE, ZAHMET OLMAZSA...

DİKKAT EDİN! DİKKAT EDİN..! ARKADAŞLARINI KAPI PASPASI ÜZERİNDE BEKLETİP SONRA DA KAPIYI MANTAR TABANCASI PATLAR GİBİ AÇMAK SANA YAKIŞMI-YOR, BİLBO.! SANA BİFUR, BOFUR VE BOMBUR'U TANIŞTIRAYIM...

...VE ÖZELLİKLE DE THORİN OAKENSHİELD'İ...

BÜTÜN BUNLAR İÇİN ÇOK ÜZGÜNÜM... ANLAYACAĞINIZ, BU HAYATIMDA GEÇİRDİĞİM EN GARİP ÇARŞAMBA GÜNÜ!..

RİCA EDERİM, LAFI BİLE OLMAZ!..

ŞİMDİ HEPİMİZ BİRLİKTEYİZ!.. PEK NEŞELİ BİR TOPLANTI BU..!

UMARIM GEÇ KALANLAR İÇİN DE YİYİP İÇECEK BİRŞEY VARDIR!..

OH, HAYAKSİ!.. ÇAY!..

SESSİZ OLUN!.. BIRAKIN THORİN KONUŞSUN!

AFEDERSİNİZ!..

GANDALF, DWARFLAR, VE BAY BAGGİNS!.. BİZLER DOSTUMUZ VE İŞBİRLİKÇİ ORTAĞIMIZ OLAN BU PEK MUHTEŞEM VE CÜRETKÂR HOBBİTİN EVİNDE TOPLANMIŞ BULUNUYORUZ..

İŞBİRLİKÇİ ORTAK MI?..

DİLERİM AYAK PARMAKLARININ ÜZERİNDEKİ KÜRKÜ ASLA DÖKÜLMESİN! ŞARAP VE BİRASINA DA ÖVGÜLERİMİ SUNUYORUM.

BİZLER PLANLARIMIZI KURMAK, METODLARIMIZI, İMKANLARIMIZI, POLİTİKAMIZI VE ARAÇLARIMIZI KONUŞMAK İÇİN BİR ARAYA GELDİK... ŞAFAĞIN SÖKMESİNDEN KISA BİR SÜRE ÖNCE UZUN YOLCULUĞUMUZA ÇIKACAĞIZ.

...BAZILARIMIZIN BELKİ DE HİÇ DÖNEMEYECEĞİ BİR YOLCULUĞA...

BELKİ HİÇ DÖNMEYECEĞİ Mİ?..

KORKARIM EV SAHİBİMİZİ KAYBETTİK!

HIH! SİZCE İŞİ KIVIRABİLECEK Mİ? KÜÇÜK ADAMI GÖRDÜĞÜM ANDA İÇİMDE ŞÜPHE UYANDI...

BİR HIRSIZDAN ÇOK, BAKKALA BENZİYOR!

AFEDERSİNİZ "HIRSIZ" MI DEDİNİZ?..

EVET, ***SİZDEN*** BAHSEDİYORDUM... GANDALF, BİZE BU CİVARDA ACİLEN ***İŞ*** ARAYAN HIRSIZ OLDUĞUNU, VE BU ÇARŞAMBA GAY SAATİNDE, BURADA BİR TOPLANTI DÜZENLEDİĞİNİ SÖYLEDİ...

KAPINIZIN ÜZERİNDE İŞARET VAR - BU İŞTE KULLANILAN HER ZAMANKİ İŞARET, YA DA EN AZINDAN ESKİDEN KULLANILIRDI. ***HIRSIZ İYİ BİR İŞ ARIYOR, BOL BOL HEYECAN VE MAKUL BİR ÖDÜL!..***

HIRSIZ?..

İSTERSENİZ ***UZMAN HAZİNE AVCISI*** DA DİYEBİLİRSİNİZ... BİZİM İÇİN HEPSİ BİR...

EN İYİSİ HİÇ TARTIŞMAYALIM... EĞER BEN BAY BAGGİNS'İN BİR HIRSIZ OLDUĞUNU SÖYLÜYORSAM, O BİR HIRSIZDIR, YA DA ZAMANI GELİNCE OLACAKTIR... ONDA HEM SİZİN TAHMİN ETTİĞİNİZDEN, HEM DE KENDİ HAKKINDA FİKRİ OLDUĞUNDA ÇOK DAHA FAZLASI VAR...

ŞİMDİ, DOSTUM BİLBO, LAMBAYI GETİR DE BİRAZ AYDINLATALIM!..

ŞUNU..?.

BU HARİTA THROR TARA - FINDAN YAPILMIŞTI; YANİ SENİN DEDEN, THORİN... EJDER SMAUG'UN ATALARINIZIN TÜM SERVETİNİ TOPLA - YIP YIĞDIĞI VE YATAK NİYETİNE ÜZERİNDE UYUDUĞU DAĞIN PLANIDIR BU...

DAĞ ÜZERİN - DE KIRMIZIYLA İŞARETLENMİŞ BİR EJDER VAR, AMA ORAYA ULAŞMAYI BAŞARABİLİR - SEK ONU İŞARET OLMAK - SIZIN DA BULMAMIZ KOLAY OLACAK...

BU EL, GİZLİ BİR GİRİŞİ BELİRTEN BÜYÜLÜ DİZELERE İŞARET EDİYOR.. AŞAĞI SALONLARA GİDEN GİZLİ BİR GEÇİDİN GİRİŞİ BU...

Bu kitabın en başındaki haritaya bakınız...

BELKİ BİR ZAMANLAR GİZLİYDİ, AMA HALÂ GİZLİ KALDIĞINI NEREDEN BİLİYORUZ?.

NE DE OLSA YAŞLI SMAUG O KAYALAR HAKKINDA BİLİNECEK HERŞEYİ ORTAYA ÇIKARACAK KADAR UZUN YAŞADI ORADA...

OLABİLİR - AMA UZUN YILLAR - DAN BERİDİR ORAYI KULLANMIŞ OLAMAZ. ORASI ÇOK UFAK?..

BÜYÜLÜ DİZELERE GÖRE "KAPI YÜKSEKLİĞİ BEŞ FEET'TİR, VE OMUZ OMUZA ÜÇ KİŞİ SIĞABİLİR." AMA SMAUG O BOYDA BİR DELİKTEN İÇERİ SIZAMAZ, ÖZELLİKLE ONCA DWARFI VE DALE İNSANINI MİDEYE İNDİRDİKTEN SONRA...

BANA PEK BÜYÜK BİR DELİK GİBİ GELDİ... BU KADAR İRİ BİR KAPI NASIL OLUP DA GİZLİ TUTULA - BİLMİŞ?.

TAHMİN EDERİM Kİ TIPKI DAĞIN YAN CEPHESİ GİBİ GÖRÜNECEK ŞEKLE SOKUL - MUŞ, KAPALI BİR KAPI - DIR...

AYRICA, HARİTAYLA BİRLİKTE BİR DE ANAHTAR VARDI, KÜÇÜK VE İLGİNÇ BİR ANAHTAR... İŞTE BURADA, THORİN - BUNU GÜVENLİ BİR YERE KOYMA - LISIN..!

ÖYLE YAPACAĞIM TABİİ..!. ŞİMDİ DİYELİM Kİ UZMAN HIRSIZ BİZE BİRKAÇ FİKİR VEYA ÖNERİ VERSE.

ÖNCE BİRKAÇ ŞEY HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ ALMALIYIM... YANİ ALTIN HAKKINDA, EJDER HAKKINDA FİLAN, VE ORAYA NASIL GELDİĞİ, VE KİME AİT OLDUĞU, VE SAİRE, VE SAİRE...

UZUN YILLAR ÖNCE, DEDEM THROR'UN ZAMANINDA, AİLEMİZ UZAK KUZEY BÖLGELERİNDEN SÜRÜLMÜŞ VE TÜM SERVETLERİ VE ALETLERİYLE BU HARİTADAKİ DAĞA GERİ GELMİŞLER...

DAĞ, UZAK ATALARIMIZDAN YAŞLI THRAİN TARAFINDAN KEŞFEDİLMİŞ, AMA ORADA MADENCİLİK YAPMIŞ VE DAHA BÜYÜK SALONLAR AÇMIŞLAR – VE SANIRIM BOL BOL ALTIN VE BİRÇOK MÜCEVHER BULMUŞLAR.

HER NEYSE, SON DERECE ZENGİN VE ÜNLÜ OLMUŞLAR. VE DEDEM BİR DEFA DAHA **DAĞ ALTININ KRALI** OLMUŞ.

DALE'NİN ÖLÜMLÜ İNSANLARIYLA VE AKAN IRMAK'IN GÜNEY KIYISI BOYUNCA YAŞAYANLARLA TİCARET YAPMIŞIZ... BÖYLECE DEDEMİN SALONLARI KALKANLAR, MÜCEVHERLER, OYMALAR VE KUPALARLA DOLMUŞ.

EJDERİ GETİREN ŞÜPHESİZ Kİ BU OLMUŞ... EJDERLER ALTIN VE MÜCEVHERLERİ BULABİLDİKLERİ HER YERDEN ÇALARLAR; VE YAŞAMLARI BOYUNCA (*Kİ BU BASBAYAĞI SONSUZA KADARDIR.*) YAĞMALADIKLARININ BAŞINI BEKLERLER, VE ASLA KULLANIP KEYFİNİ ÇIKARMAZLAR.

BİR GÜN SMAUG ADINDA, ÖZELLİKLE HIRSLI, GÜÇLÜ VE BELALI BİR SOLUCAN KUZEYDEN ÇIKAGELDİ. DALE YERLE BİR OLDU, VE SMAUG BİZİ DAĞDAN KOVUP ATALARIMIN HAZİNESİNE EL KOYDU...

HÂLÂ ONU GERİ ALMAYI, VE LANETLERİMİZİN SMAUG'U BULMASINI SAĞLAMAYI DÜŞÜNÜYORUZ – TABİİ BAŞARABİLİRSEK.

ŞİMDİ ANLIYORUM Kİ BABAM VE DEDEM GİZLİ YAN KAPIDAN KAÇMIŞ OLMALILAR, AMA GANDALF'IN BU HARİTAYI NASIL ELE GEÇİRDİĞİNİ BİLMEK İSTERDİM, VE ONUN NEDEN GERÇEK VARİS OLAN BANA ULAŞMADIĞINI.

BEN ONU "ELE GEÇİRMİŞ" FİLAN DEĞİLİM. O BANA **VERİLDİ**, DEDEN THROR'UN MORİA MADENLERİNDE GOBLİN AZOG TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ HATIRLA.

BABAN THRAİN DE YÜZYIL ÖNCE ÇEKİP GİTTİ, VE SEN ONU O ZAMANDAN BERİ GÖRMEDİM.

EH, BUNU DA BANA SANA İLETİLMEK ÜZERE **BABAN** VERDİ. NASIL EDİP DE ORALARA GİTTİĞİNİ BİLMİYORUM, AMA ONU **NECROMANCER**'IN ZİNDANLARINDA ESİR DÜŞMÜŞ HALDE BULDUM. ONU KURTARMAYA ÇALIŞTIM, AMA ARTİK ÇOK GEÇTİ...

AKLINI KAYBETMİŞTİ VE SAYIKLIYORDU, VE HARİTAYLA ANAHTAR DIŞINDA HERŞEYİ UNUTMUŞTU... BERBAT, TEHLİKELİ BİR İŞTİ O... BEN, GANDALF BİLE KAÇMAYI UCU UCUNA BAŞARABİLDİM.

EH, BANA KALIRSA GÜNEYE GİDİP ORTALIĞA BİR GÖZ ATIN DERİM... NE DE OLSA ŞU YAN KAPI VAR, VE HERHALDE EJDERLER DE ARA SIRA UYUMAK ZORUNDA KALIYOR.

KAPININ EŞİĞİNDE YETERİNCE UZUN SÜRE OTURURSANIZ EMİNİM BİR ÇARESİNİ BULURSUNUZ.

ÖYLEYSE KARAR VERİLDİ!.. ATALARIMIZIN O KALLEŞ SOLUCAN SMAUG TARAFINDAN ÇALINAN HAZİNESİNİ GERİ ALACAĞIZ.

BULURUZ DEMEK İSTİYORSUN HERHALDE...

HEM KAPI EŞİĞİNE OTURMAK, HIRSIZIN İŞİ DEĞİL MİDİR? BIRAK KAPIDAN İÇERİYE GİRME KISMINI...

ÖYLEDİR HERHALDE.

♪ SİSLİ SOĞUK DAĞLARIN ÖTELERİNDE UZAKTA DERİN ZİNDANLARA VE YAŞLI MAĞARALARA YOLA KOYULMALIYIZ, YENİ GÜN AĞARINCA ÇOKTAN UNUTULMUŞ ALTINIMIZI GERİ ALMAYA ♪

HAY AKSİ!...

Ertesi sabah uyandığında, Bilbo dwarfların hepsinin yola sonsuz devam ettiğini görerek pek rahatlamıştı; Ama bir yandan az da olsa hayal kırıklığına uğramaktan kendini alamadı. Bunu hissetmek onu şaşırttı.

APTALLIK ETME, BİLBO BAGGİNS!.. BU YAŞA GELMİŞSİN, HALÂ EJDERLERİ VE BÜTÜN O YABANCI SAÇMALIKLARI DÜŞÜNÜYORSUN!..

SEVGİLİ DOSTUM, SAAT ONBUÇUK!. NE ZAMAN GELMEYİ DÜŞÜNÜ-YORSUN SEN? BEKLEYEME-DİKLERİ İÇİN SANA MESAJ BIRAKTILAR...

NE MESAJI?

KOCA FİLLER AŞKINA, BU SABAH HİÇ KENDİNDE DEĞİL-SİN. ŞÖMİNE RAFININ TOZUNU ALSAYDIN, SAATİN TAM ALTINDA BUNU BULMUŞ OLACAKTIN...

Thorin ve arkadaşlarından hırsız Bilbo'ya selamlar!
Profesyonel yardım teklifinizi minnettarlıkla kabul ediyoruz.
Şartlar: Toplam kârın ondörtte birine kadar ve bu sayıyı geçmemek üzere, teslimat karşılığında nakit ödeme (Eğer varsa): Tüm yolculuk masrafları garantilenmiştir. Gerektiği durumda cenaze masrafları biz ya da temsilcilerimiz tarafından.
Requisite hazırlıkları yapmak üzere önden yola çıktık, ve saygıdeğer zatınızı Yeşr, Ejder Hanı, Bywater adresinde, sabah tam 11:00'de.

Size olan derin sadakatimizin verdiği şerefle.

THORİN & ARKADAŞLARI

BU SANA YALNIZCA ON DAKİKA BIRAKIYOR. KOŞMAN GEREKECEK.

AMA—

BUNA ZAMAN YOK!

AMA.

BUNA DA ZAMAN YOK!

YOLUN AÇIK OLSUN!

İşte böylece hepsi birden, Mayıstan biraz önce, güzel bir sabahta yola çıkarak handan ayrıldılar.

Yürüp pek neşeli gidiyordu, ve ileriye doğru atları sürer- ya öyküler anlatıyor, ya da şarkılar söylüyorlardı.

Bilbo'ya sanki maceralar o kadar da kötü değilmiş gibi gelmeye başlamıştı.

Başta hobbit topraklarından geçtiler; nezih insanların yerleştiği, doğayla iç içe, hatırı sayılır memleketlerdi buralar.

Sonra insanların acayip biçimde konuştuğu ve Bilbo'nun daha önce hiç duymadığı şarkılar söyledikleri ülkelere geldiler.

Terkedilmiş topraklardan geçtiler. Buralarda kimse kalmamıştı, hiç han yoktu, ve yollar gittikçe daha kötüleşiyordu.

Şimdide gittikçe daha yukarılara uzanan kasvetli tepelere tırmanıyorlardı.

Herşey kasvetli görünüyordu, zira çoğu zaman Mayıs ayında olabileceği kadar iyi olan hava, birden kötü bir değişim geçirmişti.

BİR DE YAKINDA HAZİRAN OLACAĞINI DÜŞÜNSENİZE. EMİNİM YAĞMUR KURU GİYECEKLERE VE YİYECEK ÇANTALARINA DA SIZMIŞTIR.

BU TOPRAKLAR NERESİ THORİN ?..

BU TARAFLAR PEK İYİ BİLİNMEZ, VE DAĞLARA DA ÇOK YAKINDIR - LAR.

BU ESKİ HARİTALARIN HİÇ YARARI YOK: HERŞEY DAHA DA KÖTÜLEŞTİ. AMA HİÇBİR YER BURADAN DAHA KURU DEĞİL. BURADA KAMP KURACAĞIZ.

BIRAK DA BEN DENEYEYİM, GLOİN.

SEN ATEŞİ YAKMAYI ZATEN DENEDİN, OİN, VE DAHA İYİSİNİ BECEREMEDİN.

HAY BU HIRSIZLIK DA, BUNUNLA İLGİLİ DİĞER HERŞEY DE YERİN DİBİNE BATSIN! KEŞKE ŞİMDİ EVDE, KÜÇÜK SEVİMLİ DELİĞİMDE, ATEŞİN YANINDA OLSAYDIM, ÇAYDANLIĞIM DA TAM ŞARKISINA BAŞLAMAKTA OLSAYDI!

GANDALF'IN NEREYE KAYBOLDUĞUNU MERAK EDİYORUM.

ÜSTELİK TAM DA BİR BÜYÜCÜNÜN EN ÇOK İŞE YARAYACAĞI ZAMAN DA.

ORADA BİR IŞIK VAR!

NEREDE?

İŞTE ORADA. IŞILTIYI GÖRÜYOR MUSUN?

BİR YOLCU OLABİLİR Mİ?

BU BELALI TOPRAKLARDA KİMSE YOLCULUK ETMEZ.

BURADA ONDÜRDÜĞÜMÜZ BİRDEN EDİYOR.

GANDALF NEREYE GİTTİ?..

HIRSIZI!

HIRSIZI GÖNDERİN.

GİDİP O IŞIKLA İLGİLİ HERŞEYİ ÖĞRENMELİSİN!..

ŞİMDİ FIRLA BAKALIM, VE HER ŞEY YOLUNDAYSA ÇABUCAK GERİ DÖN. DEĞİLSE, O ZAMAN EĞER BAŞARABİLİRSEN DÖN!

DÖNEMİYORSAN İKİ KERE SAMANLIK BAYKUŞ GİBİ, BİR KERE DE ÇIRTLAK BAYKUŞ GİBİ ÖT, BİZ DE NE YAPABİLİRSEK YAPALIM!..

HAY AKSİ!

HERHANGİ BİR BAYKUŞ GİBİ BİR DEFA BİLE ÖTMEYİ, YARASA GİBİ UÇABİLDİĞİMDEN DAHA İYİ BECEREMEM..

DÜN KOYUN ETİ, BUGÜN KOYUN ETİ, BU GİDİŞLE YARIN DA KOYUNA TALİM ETMEZSEK ÇOK ŞAŞICAM.

TROLLER.

BAYAĞI UZUNDUR GÖZÜMÜZ BİR LOKMA İNSAN ETİ BİLE GÖRMEDİ. WİLLİAM BİZİ BU TARAFLARA GETİRİRKEN NE HALT DÜŞÜN-MÜ-YODU BİLMEM.

KAPA ÇENENİ, TOM!

MİLLET SIRF BERT'LE SEN YİYE-SİNİZ DİYE GELİP BURADA DURUCAK DEĞİL YA.

Bütün bunları duyduğunda Bilbo'nun sessizce geri dönüp arkadaşlarını orada üç tane orta boy, keyfi kaçık troll olduğuna dair uyarması gerekiyordu: ya da biraz seri hırsızlık işi çevirmeliydi.

DAĞLARDAN İNDİĞİMİZDEN BERİ SİZ İKİNİZ ARANIZDA BİR BUÇUK KÖYÜ YEYİP BİTİRDİNİZ. DAHA NE İSTİYORSUNUZ ?

AHH!

...sıradan bir hırsız bu noktada ...lerin cüzdanını boşaltırdı - burası neredeyse ...zaman için değer, tabii başarabilirseniz. ...olsa belki onlar görmeden önce her ...birer hançer saplardı. Ancak ...sonra o geceyi keyifle geçirebilirdiniz.

ZAMANINDA BUNUN GİBİ TOMBİŞ BİR VADİ KOYUNUNDAN BİR PARÇA İÇİN BANA TEŞEKKÜR... LER EDİYODUNUZ YA.

Bilbo işi biliyordu. Hiç görmediği ve yapmadığı birçok şey hakkında yazılar okumuştu. Oradan yüz mil uzakta olmayı isterdi, ama yine de-yine de her nasılsa eliboş bir halde dümdüz geriye, Thorin ve arkadaşlarının yanına dönemedi.

EYY, SEN DE KİMSİN ?

OH!

İŞE BAK, BERT. BAK NE ENSELEDİM!

NE BU?

BİLİYORSAM NE OLAYIM!

NESİN SEN YAHU?

BİR HIRBİR-HOBBİT Mİ? PEKİ BİR HIRBİRHOBBİT'İN CEBİMLE NE İŞİ VAR?

BİLBO BAGGİNS, BİR HIR-BİR HOBBİT!

PEKİ BUNLAR PİŞİRİLİR Mİ?

DENERSİN. BELKİ ETRAFTA BUNUN GİBİ DAHASI VARDIR, HEPSİNDEN BİR BÖREK YAPA-BİLİRİZ.

EYY, SENİ KÜÇÇÜK SEFFİL TAVŞAN. SENİN GİBİ DAHA BAŞKA-LARI DA VAR MI? BU AĞAÇLARIN ARASINDA FİLAN GİZLENEN?

EVET, BİR SÜRÜ.

YOK, HİÇ YOK HİÇ, BİR TANE BİLE!

NE DEMEK BU YAHU?

YAZIK ZAVALLIYA! BIRAKIN GİTSİN! AKŞAM YEME-ĞİMİ YEDİM ZATEN!

BİR SÜRÜ VE YOK HİÇ YOK'UN NE DEMEK OLDUĞUNU ANLAT-MADAN OLMAZ.

UYKUMDA GIRTLAĞIMI KESTİR-MEK İSTEMEM.

KONUŞANA KADAR AYAK PARMAKLARINI ATEŞTE TUTUN!

BUNA İZİN VERMEYECE-ĞİM. HEM ONU BEN YAKA-LADIM!

SEN ŞİŞKO BUDALANIN BİRİSİN, WİLLİAM. AYNI BU AKŞAM SANA SÖYLEDİ-ĞİM GİBİ.

SEN DE HÖDÜ-ĞÜN TEKİ-SİN!

BENLE BÖYLE KONUŞA-MAZSIN BİLL HUGGİNS!

BİLBO NE?..

BALİN!

BİR DWARF!

PİŞİRİL. MEMİŞ BİR DWARF!

BİR ÇUVAL KAP TOM, ÇABUK!

YA BUNLARDAN DAHA ÇOK VAR, YA DA BEN BİRŞEY BİLMİYORUM. HAKKATEN DE BİR SÜRÜ VE HİÇ YOK HİÇ'MİŞ. HİÇ HIRBİR HOBBİT YOK, AMA DWARFLARDAN BİR SÜRÜ VAR!

HERHALDE HAKLISIN, VE EN İYİSİ ŞU IŞIKTAN ÇIKALIM!..

OİN? GLOİN?

Öyle de yaptılar. Her dwarf gelip ateşe, dökülmüş testilere, kemirilmiş koyun etine bakarken sürprizle karşılaştı, ve berbat kokulu bir çuval başından aşağı "pop" diye geçiverince yeri boyladı.

BU DERSLERİNİ VERİR İŞTE.

NEDİR BU KARGAŞA? ARKADAŞLARIMI KİM HIRPALIYOR BÖYLE?

TROLLER! ÇALILARIN ARASINDA ÇUVALLARLA SAKLANIYORLAR.

O ÖYLE Mİ?

ARRRRRRR

PSSSH

O SONUNCU. SU GÖZÜMÜ ACITTI.

HADİ BUNLARI ROSTO YAPALIM! SONRADAN YEMEK İÇİN GÖTÜRÜRÜZ!

ŞİMDİ PİŞİRMEK İYİ FİKİR DEĞİL. BÜTÜN GECE SÜRER.

DİDİŞMEYE BAŞLAMAYIN YİNE. YOKSA HAKKATEN DE BÜTÜN GECE SÜRER.

KİMMİŞ DİDİŞEN?

SİZ İŞTE.

SEN YALANCI - SIN.

SEN DE DANGALAK - SIN.

NİYE BUNLARI İNCE KIYIP KAYNATMI - YORUZ?

KAYNATMAK İYİ FİKİR DEĞİL! SUYUMUZ YOK, KAYNAK ÇOK UZAKTA, FALAN FİLAN!

KES SESİNİ! YOKSA HİÇ BİTİRE - MİYECEĞİZ. HEM BİRAZ DAHA KONUŞURSAN SUYU KENDİN TAŞIRSIN.

SEN KENDİ SESİNİ KES!

SİZ DE DEĞİLSE - NİZ KİM DİDİŞİYOR, HANİ BİLMEK İSTERDİM.

HEMEN KESİN ŞUNU! GECE İLERLEDİ, VE ŞAFAK ERKENCE SÖKÜYOR. HADİ DEVAM EDELİM.

HEPİNİZİ ŞAFAK GÖTÜRSÜN.

..VE BİRER..

...TAŞA DÖNÜŞÜN!..

GANDALF! TROLLERİ KAVGA ETTİREN *SENİN* SESİNDİ DEMEK.

ÖYLE! ANLAYACAĞIN TROLLER ŞAFAKTAN ÖNCE YERALTINA GİRMEK ZORUNDADIR, YOKSA YAPILDIKLARI MALZEME OLAN DAĞLARIN ÖZÜNE GERİ DÖNÜŞÜR VE BİR DAHA ASLA KIPIRDAYAMAZLAR.

MÜKEMMEL!

Dwarfların Bilbo'nun başına gelenlerin öyküsünü, tatmin olana dek *iki kere* dinlemeleri gerekti.

...VE ORADAN KAÇMAYA KALKTIĞIMDA BENİ ENSEMDEN YAKALAMIŞTI BİLE.

YANKESİCİLİK VE DÜDÜKLEME ALIŞTIRMASINA KALKIŞMAK İÇİN APTALCA BİR ZAMANLAMA OLMUŞ ÖZELLİKLE İSTEDİĞİMİZ ATEŞ VE YİYECEKKEN!

AMA TROLLER YAVAŞ OLDUĞUNDAN, VE ŞAFAK DA FAZLA UZAK OLMADIĞI İÇİN, IŞIK GELİP SONLARINI GETİRİNCEYE KADAR ONLARI BİRBİRİNE DÜŞÜRÜP KAVGA ETTİRMEK BASİT BİRŞEYDİ.

VE İŞTE ONLARA DA ZATEN SAHİP OLMAYACAKTINIZ. HER NEYSE ŞU ANDA DA ZAMAN KAYBEDİYORSUNUZ!

TROLLERİN GÜNEŞTEN SAKLANMAK ÜZERE YAKINLARDA BİR YERE KAZILMIŞ BİR DELİK VEYA BİR MAĞARALARI OLMASI GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNEMİYOR MUSUNUZ? ONUN İÇİNE BAKMALIYIZ!

BURADA AĞAÇLARIN ARASINDAN GERİ GİDEN TROLL İZLERİ VAR!

BELKİ MAĞARA-LARI YOLUN SONUNDA-DIR.

İzleri takip ederek tepeyi tırmandılar, taki bir mağaraya açılan kocaman, taştan bir kapıya gelene dek. Ama Gandalf farklı büyülü sözler denerken hepsi birlikte ittikleri halde, kapıyı açamadılar.

NE DİYE DAHA ÖNCE BAHSETME-DİN BUNDAN ?

BAKALIM BİR TROLL NASIL BİR HAZİNE DEPOLUYOR-MUŞ.

BU İŞİMİZE YARAR MI?.. TROLLERİN KAVGA ETTİKLERİ YERDE BULMUŞTUM BUNU.

BURASI TROLLER GİBİ KOKUYOR !

HİÇ ŞAŞMAMA-LI.

ALTINI DIŞARIYA TAŞIYIN. GERİ DÖNÜŞ YOLCULUĞU-MUZ İÇİN ONU GÖMECEĞİZ.

VE ÇÜRÜME-MİŞ YİYE-CEKLERİN HEPSİNİ ALIN!

BU KILIÇLAR İYİ GÖRÜNÜYOR!

NE BİR TROLL TARAFINDAN YAPILMIŞLAR, NE DE BU TOPRAKLARDAKİ VE BU ZAMANLARDAKİ İNSANLAR ARASIN-DAN ÇIKMIŞ BİR DEMİRCİ TARAFIN-DAN...

AMA ÜZERLERİN-DEKİ BÜYÜLÜ DİZELERİ OKU-DUĞUMUZDA, HAKLARINDA DAHA ÇOK ŞEY ÖĞRE-NECEĞİZ...

NERELERE GİTTİN GANDALF, SORABİLİR MİYİM ?..

YOLUMUZU GÖZETLEMEYE GİTTİM, O SIRADA RİVENDELL'DEN BİR KAÇ ARKADAŞIM RASTLADIM!

BANA DAĞLARDAN ÜÇ TROLLÜN İNDİĞİNİ VE ORMANIN YOLDAN FAZLA UZAK OLMAYAN BİR YERİNE YERLEŞTİKLERİNİ SÖYLEYEN ONLARDI...

O ANDA GERİ GELMEMİN İSTEN-DİĞİNE DAİR BİR HİSSE KAPILDIM. LÜTFEN BİR DAHA SEFERE BİRAZ DAHA DİKKATLİ OLUN, YOKSA HİÇBİR YERE VARAMAYIZ.

TEŞEKKÜRLER.

Bu gün şarkı da söylemediler, öyküler de anlatmadılar, ertesi gün de, daha ertesi gün de. Tehlikenin her iki taraftan da fazla olmadığını hissetmeye başlamışlardı...

BU O DAĞ MI ?..

TABİİ Kİ DEĞİL! ORASI SİSLİ DAĞLARIN SADECE **BAŞLANGICI**!..

VE ONLARIN **ÖTESİNE** GEÇTİKTEN SONRA BİLE, SMAUG'UN HAZİNEMİZİN ÜZERİNDE YATTIĞI DOĞUDAKİ YALNIZ DAĞA KADAR UZUN BİR YOL VAR!..

YOLU KAÇIRMA-MALIYIZ, YOKSA İŞİMİZ BİTER!..

ÖNÜMÜZDE BİR YERLERDE, ELROND'UN SON SÂDE EVDE YAŞADIĞI RİVEN-DELL'İN FAİR VADİSİ GİZLİ...

DOSTLARIM ARACILIĞIYLA BİR MESAJ GÖNDERDİM VE BİZİ BEKLİ-YORLAR.

Bilbo şafak sökerken, dik ve zik zaglı patikadan aşağı, gizli Rivendell vadisine doğru nasıl kaya-tökezleye ilerlediklerini asla unutmadı.

Ve gittikçe aşağı inerlerken moralleri de gittikçe yükseliyordu.

SONUNDA ULAŞABİLDİK!..

HMMM... ELFLER GİBİ KOKUYOR!

Onlar tabii ki elflerdi. Karanlık koyulaşırken Bilbo'nun gözleri kısa süre sonra onları yakalamaya başladı. Elfleri pek severdi, ama onlarla çok seyrek karşılaşırdı: Ve aynı zamanda onlardan bir parça ürkerdi de.

Dwarflar, Elflerle pek iyi anlaşamazlar.

Thorin ve arkadaşları gibi yeterince nezih dwarflar bile onların budala olduklarını düşünür (ki bu pek budalaca bir düşüncedir), ya da onlara sinirlenirler. Zira bazı elfler kendilerini alaya alır ve suratlarına güler, özellikle de sakallarına.

VADİYE HOŞGELDİNİZ.

YOLUNUZDAN BİR PARÇA SAPMIŞSINIZ.

BİZ SİZİ DOĞRU YÖNE DÖNDÜRÜRÜZ, AMA KÖPRÜYÜ GEÇENE KADAR YÜRÜYEREK GİTSENİZ DAHA İYİ OLUR.

TEŞEKKÜRLER...

SAKALINI KÖPÜĞE SOKMA, PEDER! ISLATILMAMIŞ HALİ DE YETERİNCE UZUN.

SUSUN! SUSUN! İYİ İNSANLAR! VE İYİ GECELER! VADİLERİN KULAKLARI VARDIR, VE BAZI ELFLERİN DİLLERİ FAZLA NEŞELİDİR. İYİ GECELER!

Böylece sonunda hep beraber Son Sade Ev'e ulaştılar ve kapılarını ardına kadar açılmış bulduLar.

Garipтir ki, yaşaması güzel olan şeyleri ve hoşça geçen günleri anlatması kısa sürer, ve dinlenecek pek fazla birşey yoktur: halbuki rahatsız edici, kalbi çarptıran, hatta tüyler ürpertici şeylerden iyi birer öykü çıkabilir, ve bunları anlatması da epey sürer.

Elrond, yani evin efendisi, bir elf-dost idi. Öyküsünün geçtiği günlerde hâlâ ataları arasında hem elfler, hem de kuzeyin kahramanları olan insanlar vardı, ve Elrond onların şefiydi...

birçok öyküde yer alır, ancak Bilbo'nun büyük macerasının öyküsünde yalnızca küçük bir rolü vardır. Ancak önemli bir roldür bu, eğer öykünün sonuna ulaşmayı başarabilirsek göreceğiniz gibi.

güzel evde uzun süre kaldılar, en azından on dört gün boyunca, ve ayrılmak onlara zor geldi.

Bilbo orada rahatça sonsuza kadar kalabilirdi - hatta tek bir dilekle hobbit - deliğine hiç sorun çıkmadan dönüverme si söz konusu olsaydı bile...

Sonunda yaz-ortası arefesi gelip çattı, ve onlar yaz-ortası sabahının güneşi doğarken yola devam edeceklerdi.

Elrond her çeşitten büyülü dizeleri çok iyi biliyordu. O gün trollerin üzerinden getirmiş oldukları kılıçlara baktı.

BUNLAR TROLL YAPIMI DEĞİL. ESKİ KILIÇLAR, BATININ YÜKSEK ELFLERİ OLAN AKRABALARIMA AİT ÇOK ESKİ KILIÇLAR.

GOBLİN SAVAŞLARI İÇİN GONDOLİN'DE YAPILMIŞLAR.

YA BİR EJDER HAZİNESİNDEN, YA DA GOBLİN YAĞMASINDAN GELMİŞ OLMALILAR, ZİRA EJDERLER VE GOBLİNLER O ŞEHRİ ÇAĞLAR ÖNCE YOK ETTİ...

İŞTE BUNA, THORİN, BÜYÜLÜ DİZELER ORCRİST ADINI VERİYOR; ESKİ GONDOLİN DİLİNDE, GOBLİN-DOĞRAYAN ANLAMINA GELİR... BU ÜNLÜ BİR KILIÇTI.

İŞTE BU, GANDALF, GÖNDOLİN KRALININ BİR ZAMANLAR KUŞANDIĞI GLAMDRİNG, YANİ DÜŞMAN-ÇEKİCİ İDİ.

BU KILICI ŞEREFLE TAŞIYACAĞIM. DİLERİM KISA ZAMAN İÇİNDE YİNE GOBLİNLERİ DOĞRASIN!

DAĞLARDA BÖYLE BİR DİLEK GAYET ÇABUK GERÇEKLEŞEBİLİR! AMA ŞİMDİ BANA HARİTANIZI GÖSTERİN!

ONLARA İYİ BAKIN!..

NEDİR BU?.

BURADA AY HARFLERİ VAR, BASİT BÜYÜLÜ HARFLERİN YANINDA, VE ŞÖYLE DİYORLAR: KAPI YÜKSEKLİĞİ BİR BUÇUK METREDİR, VE OMUZ OMUZA ÜÇ KİŞİ SIĞABİLİR.

AY HARFLERİ NELERDİR?.

AY HARFLERİ, BÜYÜLÜ HARFLERDİR, AMA ANCAK AY IŞIĞINA TUTULUNCA GÖRÜLEBİLİRLER, VE DAHASI, DAHA AÇIKGÖZ TİPLERİ YAZILDIKLARI GÜNDEKİYLE AYNI MEVSİMDE, AYNI ŞEKLE SAHİP OLARAK DOĞMUŞ AYLA OKUNABİLİR.

BUNLAR ÇOK UZUN ZAMAN ÖNCE BİR YAZ ORTASI AREFESİNDE YENİ AYDA YAZILMIŞ OLMALI.

"ARDIÇ KUŞU KAPIYI VURDUĞUNDA GRİ KAYANIN YANINDA DUR, VE DURİN'İN GÜNÜNDE BATAN GÜNEŞİN SON IŞIKLARI ANAHTAR DELİĞİ ÜZERİNDE PARLASIN."

DURİN, DURİN'! O EN ESKİ DWARF IRKI OLAN UZUNSAKAL'LARIN BABALARININ BABASIYDI, VE BENİM İLK ATAMDI; BEN ONUN MİRASÇISIYIM.

ÖYLEYSE DURİN'İN GÜNÜ NE ZAMAN?..

SONBAHARIN YÜKSELEN SON AYIYLA GÜNEŞİN GÖKYÜZÜNDE BİRLİKTE OLDUĞU GÜNE HALÂ DURİN'İN GÜNÜ DERİZ. AMA KORKARIM BUGÜNLERDE ÖYLE BİR OLAYIN TEKRARLANACAĞI ZAMANI TAHMİN ETMEK BECERİMİZİ AŞIYOR.

BUNU GÖRECEĞİZ.

Ertesi sabah, hayal edilebileceği kadar açık ve taze bir yaz ortası sabahıydı: tek bir bulut olmayan masmavi bir gök, ve suyun üzerinde dans eden güneş.

Sonunda veda şarkıları arasında, atları hızla sürerek, kalpleri daha fazla macera için hazır bir halde, Sisli Dağlar üzerinden geçip ötesindeki topraklara ulaşmak için izlemeleri gereken yolun bilgisiyle yola çıktılar.

dağlara çıkan bir çok yol ve onları kesen bir çok geçit vardı. Ama yolların çoğu sahte ve kandırmacıydı; ya hiçbir yere çıkmıyor, ya da kötü sonlara götürüyorlardı. Üstelik geçitlerin çoğu iblisçe şeylerle ve korkunç tehlikelerle istila edilmişti.

Dwarflar ve hobbit, Elrond'un bilgece tavsiyeleri, ve Gandalf'ın bilgisiyle hafızasının yardımıyla, doğru geçide giden doğru yoldan geçtiler.

MORALİN BOZUK GÖRÜNÜYOR, BİLBO...

Vadiden yukarılara çıkıp Son Sade Evi millerce gerride bıraktıktan uzun günler sonra bile, halâ gittikçe daha yukarılara tırmanıyorlardı.

Bilbo batıda, çok uzaklarda, güvenli ve rahat şeylerin ve kendi küçük hobbit-deliğinin olduğu ülkesinin bulunduğunu biliyordu. Halbuki burada acı bir soğuk gittikçe yayılıyor, rüzgar kayaların arasından ıslık çalarak esiyordu.

AŞAĞIDA YAZ DEVAM EDİYOR... SAMAN BALYALAMA VE PİKNİKLER DE ÖYLE...

BU HIZLA GİDERSEK, DAHA BİZ DİĞER TARAFTAN AŞAĞI İNMEYE **BAŞLAYAMADAN** ONLAR HASATA VE BÖGÜRTLEN TOPLAMAYA GİRİŞECEKLER.

Gandalf yalnızca başını iki yana salladı ve hiçbir şey söylemedi. Ejderler insanları topraklardan sürdüğünden, ve Moria Madenleri savaşından sonra goblinler gizlice yayıldığından beri, Vahşi Topraklarda kötülüğün ve tehlikenin nasıl büyüyüp geliştiğini biliyordu.

Issız zirveleri ve hiçbir kralın yönetmediği vadileriyle o kocaman, yüksek dağları, korku dolu maceralar yaşamaksızın geçebilecekleri-ni ummaya cesaret bile edemiyordu.

Daha geçmedilerde

Günün birinde bir fırtınayla karşılaşana kadar herşey iyi gidiyordu. Fırtınadan daha beteriydi bu, adeta gök gürültülerinin savaşıydı.

Zirvelerde yıldırımlar parçalanıyor, kayalar titriyor. koca şimşekler havayı yarıp yuvarlanarak her girintiyi, her boşluğu dolduruyordu; karanlıklar sarsıcı gürültülerle ve anî ışık çakmalarıyla dolmuştu.

Bilbo böyle birşeyi ne görmüş, ne de hayal etmişti.

HEY BAKIN!

Şimşek ışıkları arasında, vadinin ötesinde, kaya devlerinin ortaya çıkmış olduklarını gördü.

Oyun olsun diye kayaları birbirlerine fırlatıyor, yakalıyor ve aşağıdaki karanlıkların içine gönderiyorlardı. Attıkları kayalar taa aşağıdaki ağaçların arasına girip çarpıyor, ya da gürültüyle patlayarak minik parçalara ayrılıyordu.

Sonra bir yağmur ve rüzgar geldi ve rüzgar yağmurla doluyu her tarafa savurmaya başladı. Çok geçmeden fena halde ıslandılar, ve midillileri korkuyla kişnemeye koyuldu.

Devlerin dağ yamaçlarının her tarafında bağırıp gürültülü kahkalar attıklarını duyabiliyorlardı.

BU BÖYLE OLACAK GİBİ DEĞİL!..

RÜZGARA KAPILMAZ VE BOĞULMAZSAK, TEPEMİZE DE YILDIRIM DÜŞMEZSE, BU KEZ BİR DEV TARAFINDAN YAKALANIP FUTBOL TOPU NİYETİNE KULLANILACAK VE BİR TEKMEDE GÖKYÜZÜNÜ BOYLAYACAĞIZ.

THORİN! BİR SONRAKİ KÖŞEYİ DÖNDÜKTEN SONRA FAZLA UZAKTA OLMAYAN KURU BİR MAĞARA BULDUK; MİDİLLİLERİ VE KALAN HERŞEYİ İÇERİ ALABİLİRİZ.

İÇİNİ İYİCE ARAŞTIRDINIZ MI?.

EVET, EVET! O KADAR DA BÜYÜK DEĞİL. VE ÇOK FAZLA GERİYE UZANMI - YOR.

YETERİNCE İYİ. ÖYLEYSE GİDİP ŞU MAĞARAYA BİR BAKA - LIM.

ZEMİN KURU, VE YAĞMUR - DAN UZAK.

İŞ GÖRÜR-AMA ATEŞ YAKMAK YOK! ELBİSELERİMİZİ KURULA - RIYLA DEĞİŞTİRMEKLE YETİNMEK ZORUNDA KALACAĞIZ.

Böylece ıslak eşyalarını yerlere yaydılar ve battaniyelerine sarındılar.

Uzun uzun sohbet ettiler, fırtınayı unuttular, ve her birinin hazineden kendi payıyla neler yapacağını konuştular (nasıl sinsice hesaplar yaptıklarını, ki o anda bu hiç de mümkün görünmüyordu.)

Ve böylece teker teker uykuya daldılar.

Ve bu, beraberlerinde getirdikleri midillileri, paketleri ve diğer öteberiyi son kullanışları oldu.

O gece, küçük Bilbo'yu da yanlarına almış olmalarının herşeye rağmen yararlı birşey olduğu ortaya çıktı. Çünkü her nasılsa Bilbo uzun süre uykuya dalamadı; ve sonunda uyuduğunda pek berbat rüyalar gördü ...

NEEEEEE KLİK

Rüyasında mağaranın arkasındaki bir çatlak gittikçe büyüyor, gittikçe açılıyor, ve Bilbo ferra halde korktuğu halde bağırmayı veya herhangi birşey yapmayı başaramadan öylece yatıp bakakalıyordu.

Sonra mağara zemininin açıldığını, ve kendisinin de kaydığını gördü-düşmeye başlamıştı, aşağı, aşağı, kimbilir taa nerelere kadar.

TOK CLOP!

NE ?!

OH, HAY AKSİ! BU BİR RÜYA DEĞİL! BU GERÇEK!..

MİDİLLİLER!

BİR ÇATLAK!

HIRSIZLAR!

HII!?

HUH?..

HAR HAR.

GOBLİNLER!

HO, HO, DOSTLARIM!

GOBLİNLER Mİ?

Evet, goblinler! Her dwarfa karşı en az altı tanesi düşüyordu, ve Bilbo için bile iki tanesi vardı; sonunda göz açıp kapayana kadar hepsi yakalanıp çatlak tan içeri taşındılar.

KROOOM

Bilbo'nun çığlığı işte bu kadar işe yaramıştı.

Ama çatlak gürültüyle kapandı ve o sırada Bilbo ile dwarfları çatlağın yanlış tarafındaydılar!

Bu goblinler, gaddar, belalı ve kötü kalplidirler. Yaptıkları şeylerin hiçbiri güzel değildir, ama bir çoğu zekicedir.

...baltalar, kılıçlar, hançerler, ...mızlar, mızraklar ve bir de ...ğlarına gelince, ...ok becerikliidirler.

...zamandan beri dünyanın ...ına dört olmuş makine - ...ları onların icat etmiş olması ...ıkla mümkündür, özellikle ...ar anda çok sayıda insa... ...öldürmen marifetli araçlar ...ın bu gezer'lidir.

SWISH

SMAK

KİMDİR BU SEFİL ŞAHSİYETLER?

DWARFLAR VE BİR DE BU! ONLARI ÖN VERANDAMIZDA BULDUK!

GARANTİ MUZURLUK PEŞİNDEYDİLER! HERHALDE BENİM HALKIMIN ÖZEL İŞLERİNİ GÖZETLEYİP **CASUSLUK** YAPIYORLARDI! HATTA **HIRSIZ** OLDUKLARINI DUYSAM HİÇ ŞAŞIRMAZDIM!

KATİL VE **ELF** DOSTU DA OLABİLİRLER PEKALA!

HAYDİ **BAKALIM!** SÖYLEYECEK NEYİNİZ VAR?

DWARF THORİN EMRİNİZDE.

BİR FIRTINADAN KAÇIP UYGUN VE BOŞ GÖRÜNEN BİR MAĞARAYA SIĞINDIK; AKLIMIZDA GOBLİN-LERİ HERHANGİ BİR ŞEKİLDE RAHATSIZ ETMEKTEN DAHA UZAK BİR DÜŞÜN-CE DE YOKTU.

HMM.! ÖYLE DERSİNİZ TABİİ.! PEKİ DAĞLARIN TEPESİNDE NE İŞİNİZ OLDUĞUNU SORABİLİR MİYİM? VE NEREDEN GELDİĞİNİZİ, VE NEREYE GİTMEKTE OLDUĞUNUZU?

ASLINDA SENİN HAKKIN-DA HERŞEYİ BİLMEK İSTİYORUM THORİN OAKENSHİELD.!..

SENİN AKRABALARIN HAKKINDA ZATEN ÇOK FAZLA ŞEY BİLİ-YORUM; AMA GERÇEĞİ BİR DUYALIM BAKALIM, YOKSA SE-NİN İÇİN ÖZELLİKLE CAN SIKICI BİRŞEYLER AYARLAYACAĞIM.!..

BU PEK MİSAFİRPERVER DAĞLARIN DOĞU TARAFINDA YAŞAYAN AKRABALARIMIZI ZİYARET ETMEK İÇİN YOLCULUĞA ÇIKMIŞTIK!

EY GER-ÇEKTEN MUH-TEŞEM EFENDİM, O BİR YALANCI!

BİZ BU YARATIKLARI AŞAĞIYA İNMEYE DAVET ETTİĞİMİZDE, ARAMIZDAN ÇOĞU MAĞARA BİR YILDIRIMLA VURULDU; VE ŞİMDİ KAYALAR KADAR ÖLÜLER...

AYRICA BİZE BUNU DA AÇIKLAMADI!

ORCRİST.! GOBLİN-DOĞRA-YAN.! ISIRGAN!..

GONDOLİN ELFLE-RİNİN ÜÇ KERE LANET-LENMİŞ KILICI.!..

KATİLLER VE ELF DOSTLARI!

DOĞRAYIN!
VURUN!
ISIRIN!
ÖĞÜTÜN!
GÖTÜRÜN ŞUNLARI, YILANLARLA DOLU KARANLIK ÇUKURLARA ATIN, VE BİR DAHA ASLA IŞIĞI GÖRMESİNLER!
FOOSH
PFFF
PFFF
PFFF
PFFF
BU DA NE?..
KROOOSHHH
KROOOSHH
AAAAA!
KAÇIN!
YAAA!..
AAAH!..

HAY AKSİ!..

SCHRANNG

SONUMUZ GELDİ!..

GLAM-DRİNG!

HAPI YUTTUK!

BU DÜŞMAN ÇEKİCİ! VURUCU!

BENİ İZLEYİN, ÇABUK!

DAHA HIZLI! DAHA HIZLI! MEŞALELER ÇOK GEÇME-DEN TEKRAR YANACAK.

BİR SANİYE LÜTFEN!

BAY BAGGİNS, GÖRÜNÜŞE GÖRE GERİDE KALIYOR-SUN.

BENİM ADAMIM SENİNKİ VE DİĞERLERİ-NİNKİLER KADAR BÜYÜK DEĞİL.

ACELE ET, TIRMAN HAYDİ!

OYUNDA BU KADAR İLERLEMİŞKEN HIRSIZI-MIZI GERİDE BIRA-KIP GİDEME-YİZ.

GEL, DORİ. DUR DA ZİNCİRLERİNİ ÇIKARAYIM /..

İŞTE. HEPİMİZ BURADA MIYIZ?..

CRANNG!

İKİ-ÜÇ-DÖRT-BEŞ-ALTI-YEDİ-SEKİZ-DOKUZ-ON-ONBİR...

BAKALIM; BİR BU THORİN...

TEŞEKKÜRLER!

FİLİ İLE KİLİ NEREDE?..

İŞTE BURADALAR... ONİKİ, ONÜÇ!

VE İŞTE BAY BAGGİNS; ONDÖRT!

İYİ, İYİ /, DAHA KÖTÜSÜ DE OLABİLİRDİ, AMA ÖTE YANDAN DAHA İYİSİ DE OLABİLİRDİ... MİDİLLİLER YOK, YİYECEKLER YOK, NEREDE OLDUĞUMUZU PEK İYİ BİLEMİYORUZ, VE HEMEN ARDIMIZDAN ÖFKELİ GOBLİN SÜRÜLERİ GELİYOR!

HAYDİ YOLA DEVAM!

Devam ettiler.

Gandalf çok haklıydı: içinden geçip geldikleri geçitlerin çok gerilerinden goblin gürültüleri ve korkunç çığlıklar duymaya başladılar... Bu onları daha da hızlandırdı.

Ve zavallı Bilbo'nun dwarfların yarısı kadar bile hızla gitme imkanı olmadığından, onu sırayla sırtlarında taşıyorlardı.

NEDEN, AH, NEDEN HOBBİT DELİĞİMİ BIRAKIP GİTTİM Kİ SANKİ?!

NEDEN, AH, NEDEN KÜÇÜK SEFİL BİR HOBBİTİ HAZİNE AVI İÇİN YANIMA ALDIM Kİ SANKİ?..

Yine de goblinler dwarflardan daha hızlı giderler ve kısa süre sonra goblin ayaklarının çıkan lap lap seslerini duyabiliyorlardı. hem de tam gerilerinden geliyormuş gibi gelen bir sürü ayak sesini.

ARKANIZA DÖNÜN! THORİN KILICINI ÇEK!

URK!

ISIRGAN VE VURUCU!

ISIRGAN!

VURUCU!

TÜYE-LİM!

Goblinler o köşeyi tekrar dönmeye cesaret edebilinceye kadar uzunca bir zaman geçti...O sırada dwarflar yine yola devam etmişler, goblin krallığının tünellerinden içeriye doğru uzun uzun yollar katetmişlerdi.

Goblinler bunu farkettiklerinde meşalelerini söndürdüler, ayaklarına yumuşak pabuçlar geçirdiler, ve aralarındaki en keskin göz ve kulakla ra sahip olan en iyi koşucularını seçtiler. Bunlar ileriye doğru atıldı, karanlıkta gelincikler gibi hızla ve yarasalardan fazla gürültü çıkarmaksızın ilerlediler.

Bu yüzden de ne Bilbo, ne dwarflar, ne de Gandalf geldiklerini duyabildi.

OH!

DORİ!

BİRİSİ...

OVV!

OVV!

OVV!

OVV!

UF!

Bilbo gözlerini açtığında, gözlerini gerçekten açıp açmadığını merak etti; çünkü açsa da, kapatsa da orta-lık aynı derecede karanlıktı. Yakınların-da kimse yoktu. Ne kadar korktuğunu siz tahmin edin.

GANDALF?

THORİN?

DORİ?

İşte o sırada Bilbo'nun eli karanlıkta soğuk metal bir nesneyle karşılaştı.

HII?..

BİR YÜZÜK!

ŞİMDİ BUNA BAKACAK ZAMA-NIM YOK... BU KORKUNÇ YERDEN ÇIKMANIN BİR YOLUNU BULMAM GEREK...

Bu onun kariyerinde bir dönem noktasıydı, ama o bunu bilmiyordu.

DİĞERLERİ NEREDE? GERİYE KA-LAN TEK BEN MİYİM?..

HİÇ DEĞİLSE PİPOM HALÂ BEN-DE...

BİRKAÇ KİBRİT BULABİL-SEM...

HIMM?.. BU DA NE?..

TROLL KILICIM! DEMEK BU DA ELFANİ BİR KILIÇ!..

PARILTISIN-DAN ANLADIĞIM KADARIYLA GOBLİN-LER PEK FAZLA YAKINDA DEĞİL AMA YETERİNCE UZAK-TA DA DEĞİLLER.

GERİYE DÖNMEK? HİÇ YARARI YOK! YANA GİTMEK? İMKANSIZ...ÖNE İLERLEMEK!

YAPILACAK TEK ŞEY! GİDELİM!..

Tünelin hiç sonu yoktu sanki... Bilbo'nun bütün bildiği, tünelin halâ pek sabit biçimde ve aynı yönde aşağı inmeye devam ettiğiydi... İkide birde karşısına yana dönüp uzaklaşan geçiş yolları çıkıyordu... Bilbo goblinlerin korkusuyla çabucak uzaklaşmanın dışında bunların hiç birini umursamıyordu...

Bu şekilde ne kadar devam ettiğini bilemiyorum... İlerlemekten nefret ediyor, ama durmaya cesaret edemiyordu, ve yorgunlardan çok daha yorgun düşene kadar boyuna ilerledi...

IVYK!

SPLOSH

AKARSU SESİ DUYMUYORUM... DEMEK BULDUĞUM BİR YERALTI NEHRİ DEĞİL, BİR BİRİKİNTİ VEYA GÖL... VE İÇİ BÜYÜK OLASILIKLA KOCAMAN, PÖRTLEK, KÖR GÖZLERİYLE KIVILDAŞAN, KAYGAN ŞEYLERLE DOLU...

ŞİMDİ HANGİ YÖNE GİDECEĞİM!

Dağların kalbindeki havuz ve göllerde yaşayan acayip şeyler vardır: kimbilir kaç yıllar önce babalarının yüzerek geldiği ve bir daha hiç çıkmadığı **balıklar**; ve balıklardan çok daha kaygan başka şeyler...

Goblinlerin kendine hazırladıkları tüneller ve mağaraların içinde bile onlar tarafından bilinmeden yaşayan, dışarıdan gizlice gelip karanlıklarda sinerek saklanmak üzere yerleşmiş başka şeyler vardır.

Bu derinliklerde, karanlık suların kenarında yaşlı Gollum yaşar...

Onun nereden geldiğini de, kim ve ne olduğunu da bilmiyorum. O Gollum-du-ismini girtlağından çıkan o korkunç yutma sesiyle kazanmıştı, ama o kendine daima "değerlim" derdi...

KUTSSSA BİZİ VE SULA BİZİ DEĞERLİM.' GALİBA SEÇMELİ ZİYAFET GELDİ; HİÇ DEĞİLSSE BİZİM İÇİN TATLI BİR LOKMA OLACAK GOLLUM..!..

SEN DE KİMSİN?

BU DA NEYİN NESSİ, DEĞERLİM?

BEN BAY BİLBO BAGGİNS'İM.

DWARFLARI KAYBETTİM, VE BÜYÜCÜ KAYBETTİM, VE NEREDE OLDUĞUMU BİLMİYO-RUM..!..

BİLMEK DE İSTEMİYORUM, YETER Kİ BURADAN ÇIKA-BİLEYİM...

ELİNDE-LERİNDEKİ NEYİN NESİDİR ?..

BİR KILIÇ, GODLİN'DEN GELMİŞ BİR KILIÇ...

SSSS...

BELKİ BURDA OTURURSUN DA ŞUNUNLA AÇIK GEVE-ZELİK EDERSSİN. DEĞERLİM...

BELKİ BİLMECELE-Rİ SEVERDİR, BELKİ DE, SEVER MİDİR?..

Yollum dost görünmeye çalışıyordu, ve ancak bilmeceleri düşünebilmişti... Çok çok uzun zamanlar önce deliğinde otururken, dağların altındaki karanlığa girmesinin öncesinde, bilmeceleri sormak, oynadığı tek oyun olmuştu.

PEKALÂ!

ÖNCE SEN SOR...

KİMSENİN GÖRMEDİĞİ KÖKLERİ OLAN, AĞAÇLARDAN DAHA YÜKSEKLERE UZANAN, YUKARILARA, TAA TEPELERE GİDEN, AMA YİNE DE HİÇ BÜYÜMEYEN NE OLA?

KOLAY!.. DAĞ, SANIRIM!

BU YANITLARI KOLAY MI BULUYOR? BİZİMLE YARIŞIYOR OLSSA GEREK, DEĞERLİM!.. O BİZE SORAR DA BİZ YANITLAMAZSAK O ZAMAN NE İSTİYORSA YAPAR, eh? ONA ÇIKIŞ YOLUNU GÖSTERİRİZ, EVET?

EĞER DEĞERLİM SORAR DA O YANIT-LAMAZSA, ONU YERİZ gollum!

PEKALÂ!

SSSSS

Bilbo karşı koymaya cesaret edemiyordu, ve kendini yemekten kurtaracak bilmeceleri düşünmeye çalışırken neredeyse beynini patlatacaktı.

KIZIL TEPE ÜZERİNDE OTUZ BEYAZ ATLI, ÖNCE ZIPLAR, SONRA EZER, SONRA SAKİN SAKİN BEKLERLER.

BAYAT SORU... HERKES BİLİR...

DİŞLER, DİŞLER! DEĞERLİM; AMA BİZDE ONDAN SADECE ALTISI VAR!

SESSİZCE ÇIĞLIK ATAR, KANATSIZCA UÇUŞUR, DİŞLERSİZİN ISIRIR, AĞZI YOKKEN HOMURDAR.

BİR SANİYE LÜTFEN!

Neyse ki Bilbo daha önce burra pek benzeyen birşey duymuştu,ve aklını toparlayıp yanıtı düşündü...

RÜZGÂR, RÜZGÂR TABİİ!..

Bilbo o kadar keyiflendi ki,oracıkta bir tanesini uyduruverdi..."İşte bu küçük münasebetsiz yeraltı yaratığını şaşırtacak," diye düşündü...

MAVİ YÜZDEKİ GÖZ,YEŞİL YÜZDEKİ GÖZÜ GÖRDÜ..."O GÖZ BU GÖZE BENZİYOR" DEDİ İLK GÖZ,"AMA YÜKSEK YERİNE ALÇAKTA DURUYOR."

Gollum çok çok uzun zamandır yeraltındaydı ve böyle şeyleri unutuyordu; ama çağlar,çağlar, çağlar öncesinin,büyükannesiyle birlikte bir nehrin kıyısındaki delikte yaşadığı zamanlarından kalan anılarını düşündü...

SS...SS... SS...

SSS...SSS... DEĞERLİM... PAPATYALAR ÜZERİNDE GÜNEŞTİR BUNUN ANLAMI, ÖYLEDİR.

Ama bu sıradan,günlük yerüstü bilmeceleri Gollum için yorucuydu. Dahası onu acıktırıyorlardı; ve o yüzden bu kez biraz daha güç ve hoş olmayan birşey denedi...

GÖRÜLEMEZ,DOKUNULAMAZ, İŞİTİLEMEZ,KOKLANAMAZ... YILDIZLARIN ARDINDA VE TEPELERİN ALTINDA YATAR, BOŞ DELİKLERE DOLAR.ÖNCEDEN GELİR,SONRADAN İZLER, YAŞAMI BİTİRİR, KAHKAYI ÖLDÜRÜR...

Gollum'un şanssızlığına,Bilbo daha önce böyle birşey duymuştu, ve yanıt zaten her tarafını sarmıştı.

KARANLIK...

BİR KUTU Kİ YOK MENTEŞESİ, ANAHTARI,KAPAĞI, AMA YİNE DE İÇİNDE ALTIN HAZİNE SAKLI...

Bilbo bunu,gerçekten zor bir bilmece bulabilmek üzere zaman kazanmak için sormuştu. Bunun fena halde basit ve herkesin bildiği birşey olduğunu düşünüyordu,ama Gollum için epey zorlu bir soru olduğu ortaya çıktı.

...ANAHTAR YA DA KAPAK... SSS...ALTIN HAZİNE... İÇİNDE... SSSS...

EE, NEDİR BU? ÇIKARDI - ŞIN SESLERE GÖRE YANITIN SUYU KAYNAYARAK TAŞAN BİR ÇAYDANLIK OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR OLMALI- SIN,AMA ÖYLE DEĞİL...

BİZE BİR ŞANS VER; BIRAK BİZE BİR ŞANS VERSSSİN, DEĞERLİM- SS...SS...

EEE. TAHMİNİNİ DUYALIM?..

Birden Gollum uzun zaman önce kuş yuvalarından çaldıklarını anımsadı, ve nehir kıyısının altında oturup büyükannesine öğretişini, onu içini emerek çıkarmayı öğrettiği...

YUMURTA; LARLAR! YUMURTALAR ONLAR!

SOLUK ALMADAN YAŞAR, SOĞUKTUR ÖLÜM GİBİ; HİÇ SUSMAZ HEP İÇER, KAPLI ZIRHI ASLA SES ETMEZ.

Düşünün ki yanıtı biliyorsunuz, elbette, ya da göz kırpacasına kolaylıkla bulabilirsiniz, tabii evde rahatça oturuyorken evde rahatça oturuyorken ve düşünmenizi engelleyecek bir yenilip yutulma tehlikesi yokken...

Bilbo öylece oturup bir iki kere boğazını temizledi ama yanıt gelmedi.

GÜZEL MİDİR, DEĞERLİM? SULU MUDUR? YOKSA KITIR KITIR AFİYETLE YENİR Mİ?

BİRAZCIK ZAMAN İSTİYORUM. DAHA AZ ÖNCE SANA UPUZUN BİR SÜRE VERDİM...

ÇABUK OLMALI ÇABUK!

SPISH

IYK! SOĞUK VE YAPIŞKAN BİRŞEY BU!

BALIK! BALIK! YANIT BALIK!

BACAKSIZ YATAR TEK BACAKLI ÜSTÜNDE, İKİ BACAKLI OTURUR YANINDA ÜÇ BACAKLI ÜSTÜNDE, DÖRT BACAKLI ALIP BİR PARÇASINI GÖTÜRE.

Bu bilmece için pek doğru bir zamanlama değildi, ama Bilbo'nun acelesi vardı. Eğer başka zaman sormuş olsaydı, Gollum yanıtı bulmakta biraz güçlük çekebilirdi... Ama o sırada balıklardan bahsetmişken "bacaksız"ı bulmak çok zor değildi, ve gerisi de kolayca geliyordu.

KÜÇÜK MASANIN ÜSTÜNDE BALIKLAR, BAŞINDA TABUREYE OTURMUŞ ADAM, KILÇIKLARI YİYEN KEDİ...

Sonra Gollum zorlu ve dehşetli birşey sormanın zamanı geldiğini düşündü...

BU ŞEY HERŞEYİ YUTAR; KUŞLAR, HAYVANLAR, ÇİÇEKLER, AĞAÇLAR; DEMİRİ KEMİRİR, ÇELİĞİ ISIRIR; SERT KAYALARI YEMEK HALİNDE UFALAR; KRALI DEVİRİR, KASABAYI MAHVEDER, KOCA DAĞI YERLE BİR EDER.

Zavallı Bilbo hayatı boyunca öykülerde anlatıldığını duyduğu tüm dev ve canavarların bütün korkunç isimlerini düşünerek karanlıkta oturdu, ama onlardan hiçbiri bütün bu söylenenleri yapmamıştı.

İçinde yanıtın pek farklı bir şey olduğuna ve kendisinin de biliyor olması gerektiğine dair bir his vardı, ama ne olduğunu çıkaramıyordu.

Bilbo korkmaya başlamıştı, ve bu düşünmek için hiç iyi değildir.

Sanki dili damağına yapışmıştı; "Bana daha çok zaman ver! Bana zaman ver!" diye bağırmak istiyordu... Ama anî bir feryatla ağzından tek çıkan şu oldu:

ZAMAN! ZAMAN!

Bilbo tamamen şans eseri olarak kurtulmuştu... Zira söylediği tabiî ki bilmecenin yanıtıydı.

ŞİMDİ BİZE SSORU SSSORMASI GEREKİYOR, DEĞERLİM, EVET, EVET, EVEEET... YANITI BULUNACAK BİR TEK SSSORUCUK DAHA, EVET, EVEET!

EHMM!

SOR BİZE!.. SOR SOR!..

Ama o yılışık, ıslak, soğuk şey yanında oturmuş onu dikleyip dürtüklerken, Bilbo'nun aklına hiç bir soru gelmiyordu işte...

Bilbo kendini çimdikleyip tokatladı; küçük kılıcını kavradı; diğer eliyle cebini bile yokladı... Geçitte bulup aldığı ve unuttuğu o yüzüğü buldu orada...

CEBİMDE NE VAR?..

HAKSIZLIK BU! HAKSIZLIK!

ADİL DEĞİL BU, DEĞİL Mİ DEĞERLİM, BUNUN BİZE O KÜÇÜK PİSS CEPLERİNDE NE OLDUĞUNU SORMASI?.

Bilbo da kendi kendine bunu düşünüyordu... Ama olup bitemi görünce ve soracak daha iyi birşeyi olmayınca, soru-sura sadık kaldık.

CEBİMDE NE VAR?

S-S-S-S-S-S...

BİZE ÜÇ TAHMİN HAKKI VERMELİ, DEĞERLİM, ÜÇ TAHMİN...

PEKALÂ, YAP BAKALIM TAHMİNİNİ!

ELLERİN!

YANLIŞ! TEKRAR DENE...

S-S-S-S-S BIÇAK!

YANLIŞ! SON TAHMİN!

HAYDİ AMA!.. BEKLİYO-RUM!

ZAMAN DOLDU!

İPLİK, YA DA HİÇ BİRŞEY!

İKİSİ DE YANLIŞ!

EE?, VERDİĞİN SÖZE GELELİM...

GİTMEK İSTİYORUM... BANA YOLU GÖSTERMELİSİN...

Bilbo bilmece oyununun kutsal olduğunu ve muazzam bir geleneksellik taşıdığını tabii ki biliyordu, ve belalı yaratıkların bile bunu oynadıkları zaman hile yapmaktan korktuklarını da... Ama bu sümüksü yaratığın herhangi bir sözü zora girmeden tutacağına güvenemeyeceğini de hissediyordu... Ve ne de olsa o son soru, ataların eski kurallarına göre gerçek bir bilmece sayılmazdı.

ÖYLE Mİ DEDİK, DEĞERLİM? O PİSS KÜÇÜK BAGGİNS'E ÇIKIŞ YOLUNU MU GÖSTERECEĞİZ? EVET, EVET, AMA CEPLERLERİNDE NELER VAR Kİ, eh? İPLİK DEĞİL, DEĞERLİM, AMA HİÇ BİRŞEY DEĞİL... OH, HAYIR! gollum!

HİÇ KAFANA TAKMA SEN!

SÖZ SÖZDÜR...

ÖFKELİ BU, VE SABIRSIZ, DEĞERLİM... AMA BEKLEMESİ GEREK, EVET, BEKLEMELİ... TÜNELLERDEN YUKARI O KADAR ÇABUK ÇIKAMAYIZ... ÖNCE GİDİP BİRŞEYLER ALMAMIZ GEREK, EVET... BİZE YARDIM EDECEK ŞEYLER...

İYİ YA, ACELE ET!..

Bilbo Gollum'un yalnızca bahane bulduğunu ve geri gelmeye niyetli olmadığını düşünüyordu. Yoksa karanlık gölün ötelerinde yararlı olacak ne saklayabilirdi ki? Ama yanılıyordu... Gollum'un geri dönmeye gerçekten niyeti vardı. Öfkelenmişti şimdi, ve acıkmıştı... Üstelik o pek safil, belalı bir yaratıktı, ve şimdiden bir plan kurmuştu bile...

Adası pek uzakta değildi, ve oradaki saklanma yerinde birkaç döküntü öteberinin yanında çok güzel, çok hoş, muhteşem bir adet şey saklıyordu... Bir yüzük saklıyordu, altın bir yüzük, değerli bir yüzük...

DOĞUM GÜNÜ HEDİYEM. İŞTE ONU İSTİYORUZ, ŞİMDİ... EVET, ONU İSTİYORUZ...

DOĞUM GÜNÜ HEDİYEM! O BANA DOĞUM GÜNÜMDE GELMİŞTİ, DEĞERLİM...

Onu istiyordu, çünkü o güçleri olan bir yüzüktü ve onu parmağınıza geçirdiğinizde görünmez oluyordunuz; yalnızca direkt güneş ışığında ve sadece gölgeniz sayesinde görünürdünüz o zaman, ki o da pek titrek ve hafif çıkardı...

Çağlar öncesindeki, dünyada böyle yüzüklerin bol bol bulunduğu eski günlerde, Gollum'a böyle bir hediyenin nasıl denk geldiğini kim bilebilir?

Belki hepsini yöneten efendi bile söyleyemezdi bunu...

Gollum ilk başlarda takmıştı onu, ta ki kendisini biktırana kadar; ve daha sonra onu cildine yaslanan bir kesecikte saklanmıştı, ta ki onu sıkboğaz edene kadar; ve şimdi genelde yüzüğü adasındaki bir kayanın deliğinde saklıyor, sık sık ona bakmak için geri dönüyordu...

Daha birkaç saat önce yüzüğü takmış, ve küçük bir goblin enciğini yakalamıştı... Nasıl da çığlıklar atmıştı encik...

ÇOK GÜVENLİ, EVET... BİZİ GÖREMEYECEK, DEĞİL Mİ, DEĞERLİM? HAYIR, BİZİ GÖREMEYECEK, VE O PİSS KÜÇÜK KILICI YARARSIZ KALACAK, EVET, ÇOK YARARSIZ.

NEREDE O? NEREYE GİTTİİİİ?

KAYBOLMUŞŞŞ, DEĞERLİM, KAYIP, KAYIP,!,, BELAMIZI VERE, CANIMIZ ÇIKA, DEĞERLİM KAYBOLMUŞ !...

EH, BEN DE ÖYLE, VE TEKRAR BULUNMAK İSTİYORUM... OYUNU BEN KAZANDIM, SEN DE SÖZ VERDİN... ŞİMDİ GEL BURAYA! GEL VE BENİ DIŞARI ÇIKAR, SONRA ARAMANA DEVAM EDERSİN!..

HAYIR HENÜZ OLMAZ, DEĞERLİM.!.. ARAMAMIZ GEREK, KAYBOLMUŞ, GOLLUM!

AMA SON SORUNUN YANITINI ASLA TAHMİN EDEMEDİN, VE SÖZ VERDİN...

ASLA TAHMİN EDEMEDİM YA!

SSSSSSS... CEPLERİNDE NE VAR YA BUNUN?..

KAYBETTİĞİN ŞEY NEDİR? BANA ONU SÖYLE.!..

Bilbo sefil yaratığı çılgına çevirenin ne olduğunu bilemiyordu, ama ortalığın karıştığını ve Gollum'un öyle ya da böyle kendisini katletmeye niyetlendiğini farketti... Tam zamanında dönerek geldiği karanlık geçitten geriye doğru körlemesine fırladı...

CEPLERLERİNDE NE VAR YA BUNUN ?.

DOĞRU YAHU, NE VAR Kİ CEBİMDE?.

Bilbo sol elini cebine soktu... Yüzük içeriyi yoklayan işaret parmağına sessizce geçiverirken buz gibi soğuktu...

AAGH..!..

Bir an sonra Gollum ona yetişmişti...

Ama Bilbo herhangi birşey yapamadan önce, Gollum onu hiç görmeden yanından geçip gitti. Bu da ne demekti şimdi?

ORAYA GERİ DÖNÜP ARAMAK YARARSIZ, HAYIR... O BAGGİNS ONU CEPLERİNE KOYMUŞ; BİZ DERİZ Kİ O PİSS, MERAKLI ŞEY ONU BULMUŞ BİLE...

AMA HEDİYENİN NE YAPABİLECEĞİNİ BİLMİYOR, DEĞİL Mİ? BİLMİYOR, VE UZAĞA GİDEMEZ... KENDİNİ BİLE KAYBETMİŞ O HER YERE BURUN SOKAN PİSS ŞEY...

EVET, AMA HEDİYE ONDAYSA, DEĞERLİ HEDİYEMİZ, O ZAMAN GOBLİNLERLER ELE GEÇİRECEK ONU gollum !.ONU BULACAKLAR, NE İŞE YARADIĞINI BULACAKLAR, BİR DAHA ASLA GÜVENDE OLMAYACAĞIZ, ASLA gollum !.. GOBLİNLERLERDEN BİRİ ONU TAKACAK, VE SONRA ONU BAŞKA KİMSE GÖREMEYECEK... ORADA OLACAK VE GÖRÜNMEYECEK: VE GİZLENEREK GELİP TUZAK KURACAK VE BİZİ YAKALAYACAK...

gollum..gollum!

BAGGİNS'E LANET.GİTTİ! CEPLERLERİNDE NE VAR? OH, BİLİYORUZ, BİLİYORUZ DEĞERLİM...ONU BULMUŞ... EVET, BULMUŞ OLMALI, BENİM DOĞUM GÜNÜ HEDİYEMİ...

ONU EN SON BU TARAFA GELDİĞİMİZDE KAYBETMİŞTİK, O VİYAKLAYAN PİSSS VELETİ BÜKÜVERDİĞİMİZDE... İŞTE BU.!.. LANET OLSUN, E Mİ ?..ÇAĞLAR VE ÇAĞLAR BOYU ZAMANDAN SONRA ELİMİZDEN GİDİVERDİ İŞTE.!..GİTTİ, gollum.!

ÖYLE DEMİŞTİ, EVET; AMA KANDIRIKÇI O... CEPLERLERİNDE NE OLDUĞUNU SÖYLEMEDİ... BİLİYOR... İÇERİ GİREBİLDİĞİNE GÖRE, DIŞARI ÇIKMAYI DA BİLİYOR, EVET. ARKA KAPIYA GİTTİ...

O ZAMAN GOBLİNLERLER YAKALAYACAK ONU... O YOLDAN DIŞARI ÇIKAMAZ, DEĞERLİM !..

SSSS-SSSS GOLLUM.! GOBLİNLERLER!

ÖYLEYSE KONUŞMAYI BIRAKALIM, DEĞERLİM...VE ACELE EDELİM... EĞER O BAGGİNS ŞU TARAFA GİTTİYSE, HEMEN GİDİP BAKMALIYIZ. YÜRÜ!.. UZAK DEĞİL ARTIK. ACELE ET! SOLA DÖN EVET...ŞİMDİ SAĞA DÖN. EVET!..

Bilbo aceleyle Gollum'un peşine takıldı... kafasının içinde umut ve merak birbirini kovalayarak dönüyordu...Görünüşe göre yüzük büyülüydü; Takanı görünmez yapıyordu...

Gollum yan geçitleri saymaya devam ettikçe yavaşlıyor. titrek ve ağlamaklı bir hale geliyordu; çünkü gölü ardında bırakmıştı, gittikçe daha çok uzaklaşıyordu, ve bu onu korkutuyordu...

YEDİ SAĞ, EVET... ALTI SOL, EVET...

İŞTE BU... ARKA KAPIYA GİDEN YOL BU, EVET... İŞTE GEÇİT!..

AMA ORAYA İNMEYE CESARET EDEMEYİZ, DEĞERLİM, HAYIR EDEMEYİZ... ORADA GOBLİNLERLER VAR...BİR SÜRÜ GOBLİNLERLER...KOKULARINI ALABİLİYORUZ. SSS!

NE YAPACAĞIZ?.. LANETLENESİ VE CANI ÇIKASILAR...

BURADA BEKLEMELİYİZ, DEĞERLİM...BİRAZ BEKLEMELİ VE GÖRMELİYİZ...

Böylece küt diye duruverdiler... Gollum yine de Bilbo'yu çıkış yoluna getirmişti işte, ama Bilbo yola giremiyordu! Bir fareden daha sessizce hareket ederek duvardan uzaklaştı, ama Gollum anında kaskatı kesildi, burnunu çekerek kokladı, gözleri yemyeşil oldu...

Bilbo neredeyse soluk almayı keserek kendi de kaskatı durdu... Çaresi kalmamıştı... Hâlâ gücü kalmışken kaçmalıydı...Savaşması gerekiyordu...Şu illet yaratığı biçmeli, gözlerini oymalı, gebertmeliydi...Ne de olsa o da kendisini öldürmeye kalkmıştı.

Böyle şeyleri eski efsanelerde duymuştu tabii; ama kendisinin gerçekten de bunlardan birini kazara bulduğuna inanmak zordu...Yine de olmuştu işte; Gollum o parlak gözleriyle yanından geçmişti, hem de sadece bir metre ötesinden.

Ama hayır, adil bir dövüş olmazdı bu...Kendisi şimdi görünmez olmuştu...Gollum'un kılıcı yoktu...Gollum aslında onu öldürme tehdidinde bulunmamıştı, en azından henüz denememişti. Üstelik sefil, yalnız ve kayıp durumdaydı...

Ani bir anlayış, dehşet duygusuyla karışık bir acıma Bilbo'nun kalbini doldurdu; bir an için o sonu gelmeyen, tekdüze, iyileşme açısından hiçbir ışık veya umut taşımayan günleri düşündü... Ve sonra pek ani bir biçimde, sanki yeni bir güç ve kararlılıkla harekete geçirilmişçesine atılıverdi.

EEEEEE!

Dümdüz Gollum'un başının üzerinden, iki metre öne ve bir metreye yakın havaya doğru zıpladı...

Sağlam ayaklarının tam üstüne düşen Bilbo, yani tünel boyunca hızla uzaklaştı.

HIRSIZ! HIRSIZ! HIRSIZ! BAGGİNS! NEFRET EDİYORUZ! NEFRET EDİYORUZ! SONSUZA KADAR NEFRET EDİYORUZ!

GOBLİNLER GOLLUM'UN KOKULARINI ALACAĞI KADAR YAKINDAYSA, ÇIĞLIKLARINI VE LANETLEME BAĞIRTILARINI DA DUYMUŞ OLMALIYDILAR. DİKKATLİ OL ŞİMDİ, YOKSA BU YOL SENİ DAHA DA KÖTÜ ŞEYLERE GÖTÜRÜR...

Sonra Bilbo koşmaya başladı...

Çok geçmeden, bir başka köşe dönüşünün ötesinde süzülüp gelen ışık hüzmesini gördü... Ateş veya fenerden gelebilecek kırmızı bir ışık değil ama dışarıdan geliyormuşa benzeyen soluk bir ışık...

Bacaklarının onu taşıyacağı kadar büyük bir hızla kaçarak son köşeyi döndü...

Ve birden dosdoğru açık bir alana girivердi... karanlıkta geçen onca zamandan sonra buradaki ışık serseмletici derecede parlak görünüyordu...

Huh?..

Goblinler Bilbo'yu, o onları görmeden önce farketti... Evet, onu gördüler... Bir kaza mıydı, yoksa yüzüğün yeni bir efendiyi kabul etmeden öncekî son murası mıydı bilinmez, ama Bilbo'nun parmağında değildi...

ARR!.. İŞTE ONLARDAN BİRİ!..

HAR!.. HAR!..

Kılıcını çekmeyi bile unutan Bilbo ellerini ceplerine soktu... Yüzük halâ orada, sol cebindeydi, ve işaret parmağına geçiverdi...

NEREDE BU?

GEÇİTTEN GERİ KAÇTI!

BURADAN!..

ŞURADAN!

Bilbo fena halde korkmuştu, ama ne olduğunu anlayıp yollarından çekilecek kadar aklı vardı...

KAPIYA DİKKAT EDİN!..

NEREYE GİTTİ BU?..

Zavallı küçük hobbit bir oyana, bir buyana kaçtı, bir goblin onu devirdi, dört ayak vaziyetinde kaçarak tam vaktinde uzaklaştı, kalktı ve kapıya koştu...

Kapı halâ açıktı, ama bir goblin onu neredeyse tamamen örtmüştü... Bilbo iterek uğraştı, ama kapıyı kımıldatamadı... Açıklıktan sıgıp geçmeyi denedi... Kendini sıkıştırdı, sıkıştırdı, ve takılıp kalıverdi... Düğmeleri kapının kenarına takılmıştı... Dışarıdaki açık havayı görebiliyordu, ama oradan geçip çıkamıyordu...

KAPININ YANINDA BİR GÖLGE VAR... DIŞARIDA BİRŞEY VAR.

TNK

TNK

PNK

Bilbo yırtık bir ceket ve yelekle sıyrılıp geçti, basamaklardan aşağı keçiler gibi sıçradı... Tabir çok geçmeden goblinler bağırıp çağırarak çıkıp peşine düştüler... Ama onlar güneşi pek sevmez; bacaklarını titretip, başlarını döndürür çünkü... Yüzüğü takmış olan Bilbo'yu bulamadılar; ve kısa süre sonra homurdanıp küfrederek, kapıda nöbet tutmak üzere geri döndüler...

Bilbo kaçmıştı...

ŞU İŞE BAK!

GÖRÜNÜŞE GÖRE DOĞRUCA SİSLİ DAĞLAR'IN DİĞER TARAFINA ÇIKMIŞ OLMALIYIM, HEM DE ÖTE-Kİ TOPRAKLARIN TAM SINIRINA!..

GANDALF VE DWARF-LAR NEREYE AK, NEREYE GİTMİŞ OLABİLİRLER ACABA? UMARIM Kİ HALÂ GERİDE, GOBLİNLERİN ELİNDE DEĞİLLER-DİR!..

Bilbo küçük, yüksek vadi-den çıkana dek yürüme-ye devam etti, sınırını geçip ötesindeki yamaç-tan aşağı devam etti; ama bu arada kafasının içinde çok rahatsız bir düşünce de büyümekteydi.

Şimdi elinde büyülü yüzük olduğuna göre, o korkunç, korkunç tünellerin içine geri dönüp arkadaşlarını arama-sı gerekip gerekmediğini merak ediyordu...

Tam geri dön-menin görevi olduğuna karar vermiş, ve bu kararı onu pek mutsuz etmişti ki-duyduğu birkaç şey...

SESLER?

BALİN BU. VE BENİ GÖRMÜYOR...

YÜZÜK!.. TABİİ GÖRMEYECEK BENİ!..

HEPSİNİ ŞAŞIRTACA-ĞIM, ŞİMDİ!

NE DE OLSA O BENİM DOSTUM, VE KÖTÜ BİR UFAK-LIK DEĞİLDİR... KENDİ-Mİ ONUN İÇİN SORUMLU HİSSEDİYO-RUM... ONU KAYBET-MEMİŞ OLMANIZI GERÇEKTEN ÇOK İSTERDİM.

ŞİMDİYE KADAR İŞİMİZE YARAMAKTAN ÇOK SORUN ÇIKARDI... ŞİMDİ DE ONU ARAMAK İÇİN O İĞRENÇ TÜNEL-LERE GERİ DÖNMEK ZORUNDAYSAK, BEN DERİM Kİ BOŞVERİN GİTSİN!..

ONU BEN GETİRDİM, VE BEN İŞE YARAMAYAN ŞEYLER GETİRMEM... YA ONU ARAMAKTA BANA YARDIM EDERSİNİZ, YA DA BEN GİDER VE SİZİ BU KARGAŞADA KENDİ BAŞINIZIN ÇARESİNE BAK-MAK ÜZERE BIRAKIRIM...

EĞER GOBLİNİN BİRİ KARANLIKTA SENİN BACAĞINI ANİDEN ARKADAN YAKALASAYDI, SEN DE BIRAKIR-DIN...

ÖYLEYSE NEDEN TEKRAR ÇEKİP ALMADIN ONU.

HAY CANINA YANDI-ĞIM!.. BİR DE SORUYOR! ÇÜNKÜ GOBLİNLER KARANLIKTA DİDİŞİP ISIRI-YORDU, HERKES DE BİRBİ-RİNİN ÜZERİNDEN DÜŞÜP BİRBİRİNE ÇARPI-YORDU!..

SANKİ NİYE ONU ORADA BIRAKTIN Kİ, DORİ?..

SEN "HERKES BENİ İZLESİN!" DİYE SESLENDİN, VE HERKESİN İZLEMİŞ OLMASI GEREKİYORDU... VE İŞTE BURADAYIZ - HIRSIZ HA-RİÇ, ALBIZLAR ALSIN ONU!..

İŞTE HIRSIZ DA BURADA!

HIRSIZ BU!..

BİLBO!..

Bak sen, nasıl da zıpladılar!.. Sonra şaşkınlık ve mutluluk içinde bağırdılar...

Onu kaybettiklerin-den sonraki tüm maceralarını duy-mak istediler, ve Bilbo onlara herşeyi anlattı - yüzüğü buluşu hariç ("henüz değil" diye düşün-müştü.)

...SONRA GOLLUM'UN ÜZERİNDEN ATLAYIP KAÇTIM, VE ÇIKIŞ-TAN AŞAĞI KOŞTUM...

PEKİ YA ASKER-LER? HİÇ BİRİ YOK MUYDU?

O EVET! BİR SÜRÜ VARDI!

AMA ONLARI ATLATTIM... KAPIYA SIKIŞTIM, BİR SÜRÜ DÜĞME KAYBETTİM AMA YİNE DE İÇİNDEN GEÇEBİLDİM - VE İŞTE BURADAYIM...

Bu olaydan sonra Bilbo-nun dwarfların gözündeki yeri-nin epey yük-seldiği bir gerçekti...

Sonra Gandalf nasıl tekrar ortaya çıktığını anlattı: onu yakalayan goblinleri öldüren ışık çakması sırasında kayalardaki çatlağın içine nasıl saklandığını; kamçıları ve tutsakları büyük salo-nun sonuna kadar nasıl izlediğini, ve sonra gölgelerin içinde yapabildiği en iyi büyüyü nasıl yaptığını; sonunda da Bilbo'nun düğmelerini kaybettiği arka kapıyı nereden bildiğini anlattı...

Ama Gandalf Bilbo'ya bir garip bakıyordu, ve hobbit onun öykünün anlatmadığı kısmını tah-min edip etmediğini merak etti...

BU OLAYDAN SONRA ORADA-Kİ NÖBETİ İKİ KATIYLA TUTACAKTIR!

YOLA BİR AN ÖNCE KOYULMALIYIZ... GECE BASTIRDIĞINDA GOBLİNLERİN YÜZLERCESİ PEŞİMİZE DÜŞECEK... GEÇİ-ŞİMİZDEN SAATLER VE SAAT-LER SONRA BİLE ADAMLARI-MIZIN KOKUSUNU ALABİLİR-LER... GÜN AĞARMADAN ÖNCE MİLLERCE UZAKLAŞ-MIŞ OLMALIYIZ...

O EVET!.. GOBLİN TÜNELLERİ-NİN İÇİNDEYKEN ZAMANI UNUTURSUNUZ... BUGÜN PERŞEMBE. VE BİZ YAKALAN-DIĞIMIZDA PAZARTESİ GECESİ YA DA SALI SABAHIYDI. FAZLASIYLA KUZEYE KAYDIK, VE ÖNÜMÜZDE UZANAN ACAYİP TOPRAK-LARDAN GEÇECEĞİZ... HAYDİ YOLA KOYULA-LIM...

Onlar devam ettikçe çevrelerindeki gölgeler derinleşti... Yine de gidebildikleri kadar hızla gittiler; ve bu arada ormanın kasveti daha da ağırlaştı, sessizliği daha da derinleşti...

akşamı ağaçların dallarına, denizin iç çekişi kadar bile ses getirecek rüzgar esmiyordu...

DAHA DEVAM ETMEMİZ GEREKİYOR MU? AYAK PARMAKLARIMIN HEPSİ YARALANIP BÜKÜLDÜLER, VE BACAKLARIM ACIYOR, VE MİDEM BOŞ BİR ÇUVAL GİBİ SALLANIYOR.

BİRAZ DAHA UZAKLAŞMALIYIZ.

AARROOOO.

KURTLAR!

NE YAPACAĞIZ? NE YAPACAĞIZ?

GOBLİNLER KURTLARA YAKALANMAK İÇİN Mİ KAÇTIK YANİ?..

ROO ROO ARROOOO

AĞAÇLARDAN YUKARI ÇABUK!..

YİNE HIRSIZI GERİDE BIRAKTIN!

TÜNELLERDEN AŞAĞI VE AĞAÇLARDAN YUKARI HER DAKİKA SIRTIMDA HIRSIZLAR TAŞIYAMAM YA! NE SANIYORSUN BENİ? HAMAL MI?..

BİRŞEYLER YAPMAZSAK ONU YİYECEKLER!

DORİ ACELE ET! VE BAY BAGGİNS'E YUKARI ÇIKMASI İÇİN YARDIM ET!

LÜTFEN ACELE EDİN!.. BAY BAGGİNS!

GRRR

GRRR

Ay!..

GRRR

GRRR

GRRR

GRRR

Bir dakika içinde koca bir vahşi Warg sürüsü (Vahşi Topraklar sınırının ötesindeki kötü kurtlara bu isim verildi...) parlayan gözleri ve dışarı sarkan dilleriyle ağaçların etrafında havlayıp gövdelere doğru sıçrıyordu. Warglerin o korkunç dilinde konuşuyorlardı... Bilbo bu dili anlamadığı halde Gandalf anlıyordu, ve ne duyduğunu size anlatacağım.

Görünüşe göre o gece, Güney'den gelip bu uzak topraklara giren, ağaçları kesen ve kendilerine yaşayacak evler inşa eden cesur kişilere karşı büyük bir goblin saldırısı planlamıştı... Warglar goblinleri karşılamaya gelmişti, ama goblinler geç kalmışlardı...

Bunun nedeni şüphesiz ki Büyük Goblin'in ölümüydü; ve ayrıca büyük olasılıkla hâlâ kovalamakta oldukları dwarflar... Bilbo ve büyücü tarafından yaratılan onca karışıklıktı...

Warglar Gandalf ve arkadaşlarını burada, tam da buluşma yerlerinde bulduklarına şaşırmış ve kızmışlardı... Belki de kendilerini gözetleyecek ve planlarını vadidekilere haber vereceklerdi... Bu yüzden Warglerin uzaklaşıp ağaçlardakilerin kaçmasına izin vermeye hiç niyetleri yoktu, özellikle de sabah oluncaya kadar...

Bundan çok önce goblin askerler dağlardan inecekti; ve goblinler ağaçlara tırmanabilir, ya da onları kesip devirebilirlerdi...

FFFT

FUSSH

ERROOM

RAR

BU GECE ORMANDA KOPAN BÜTÜN BU KIYAMET NEDİR BÖYLE?..

KURTLARI DUYUYORUM, SESLER VAR?

GOBLİNLER ORMANDA BİRŞEYLER Mİ KARIŞTIRIYOR?

Bu yüzden ağaçlara tırmanmış olanları görmese bile, kurtların arasındaki kargaşayı seçebiliyor ve minik ateş kıvılcımlarını görebiliyordu...

Şimdi onların hırlayıp havlamalarını dinleyen Gandalf'ın, büyücü olmasına rağmen neden fena halde korkmaya başladığını anlayabilirsiniz. Yine de meydanı tamamen onlara bırakacak değildi...

Şişli Dağların kartallarının lordu, güneşe kırpmadan bakabilen gözlere sahipti, ve ay ışığındaki kargaşayı seçebiliyor ve minik ateş kıvılcımlarını görebiliyordu ...

Bu gece neler olup bittiğine dair merakla dolmuştu; ve böylece birçok başka kartalı yanına çağırdı ve daireler çizerek aşağı, daha aşağı indiler...

Öfkeli ve çılgına dönmüş Warglar, ağaçların etrafında sıçrayıp uluyordu... Sonra birden goblinler, koşarak ve bağırarak çıkageldi...

DOĞRAYIN.

GEBERTİN!..

Ormancılarla bir savaş olduğunu sanmışlardı, ama kısa süre sonra aslında ne olduğunu öğrendiler... Goblinler ateşten korkmaz, ve az sonra hepsine pek eğlenceli gelen bir plan kurdular...

UÇUN VE KAÇIN, KÜÇÜK KUŞLAR! BECEREBİLİYORSANIZ UÇUP KAÇIN!

Ortalığa dağılıp neredeyse tüm alevler sönünceye kadar ayaklarını yerlere vurarak zıpladılar... Ama üzerinde dwarfların olduğu ağaçlara yakın olan alevleri söndürmediler... O alevleri yapraklar, ölü dallar ve eğrelti otlarıyla beslediler...

BEŞ KÖKNAR AĞACINDA ONBEŞ KUŞ. TÜYLERİ ALEVLİ BİR MELTEMLE UÇUŞMUŞ!

ÖTÜN, ÖTÜN KÜÇÜK KUŞLAR! NİYE ÖTMÜYORSUNUZ?..

DEFOLUN! KÜÇÜK OĞLANLAR SİZ DE!..

KUŞLARIN YUVA YAPMA ZAMANI DEĞİL... ÜSTELİK ATEŞLE OYNAYAN KÜÇÜK YARAMAZ OĞLANLAR CEZALANDIRILIR...

YAN YAN, AĞAÇ VE EĞRELTİ! KURUYUP KAVRUL. GECE IŞIKLANDIRIP NEŞEMİZİ AYDINLATACAK ÇITIRDAYAN BİR MEŞALE. YA HEY!

Ve o ya hey! ile birlikte alevler Gandalf'ın ağacının altına geldi... Bir an içinde diğerlerine de yayıldı... Gövde alev aldı, alt dallar çatırdadı...

KA-ZZZAAZZ

Sonra Gandalf kendi ağacının tepesine tırmandı... O yaylanıp yükseklerden goblin mızraklarının tam ortasına atlamaya hazırlanırken, esasından ani bir parıltı yıldırım gibi çaktı...

Ama atlayışı yapamadı...

Yüksek sesle haykırdı Kartalların Lordu, Gandalf'ın az önce konuştuklarına doğru. Onunla birlikte gelen büyük kuşlar pike yapıp iri, siyah gölgeler gibi indiler; Çarpan kanatları-nın karanlık rüzgarı kurtları ya kaldı-rıp attı, ya da uzaklara gönderdi; pençeleri goblin suratlarını yırttı...

Diğer kuşlar ağaç tepelerine uçtu, ve hayatları boyun-ca cesaret edemedikleri kadar yukarı tırmanmak-ta olan dwarfları yakaladılar...

Zavallı küçük Bilbo az kalsın yine geride unutuluyordu.

UNUTMAYIN BENİİİİ .!.

Çok geçmeden epey yükseklere çıkmışlardı, ve gittikçe daha çok yükseliyorlardı.

Yükseklik en iyi zamanında bile Bilbo-nun başını döndürürdü... Hele şimdi başının nasıl döndüğünü tahmin edersiniz... Gözlerini kapattı ve daha fazla tutunup tutunamayaca-ğını merak etti... Sonra tutunamazsa neler olacağını düşündü... Kendini berbat hisse-diyordu.

BENİM SİLAHIM BENİM SİLAHIM

BEN ZAVALLI BİRİYİM!

Bilbo büyücünün ve kartal lordunun birbirlerini biraz tanıdıklarını, hatta aralarında bir dostluk olduğunu farkederek şaşırmıştı... Aslında Gandalf bir defasında kartallara hizmette bulunmuş ve Lordlarının bir ok yarasını iyileştirmişti...

Gandalf Büyük Kartal'la birlikte, aşağıdaki ovalardan geçen yolcuları için hepsini yere sağ salim indirmek üzere planlar yapıyordu. Ama kartalların Lordu, insanla-rın yaşadığı yerlerin yakınına gitmeyi reddediyordu...

KOYUNLARININ PEŞİNDE OLDUĞUMUZU DÜŞÜNDÜK-LERİ İÇİN BİZE PORSUK AĞACINDAN YAPILMIŞ BÜYÜK OKLAR ATARLAR. VE GENELDE BUNU DÜŞÜN-MEKTE HAKLIDIR-LAR...

HAYIR! GOBLİNLERİ EĞLEN-CELERİNDEN MAHRUM BIRAKTIĞIMIZA MEMNU-NUZ, VE SANA OLAN MİNNET BORCUMUZU ÖDEDİĞİMİZE DE ÖYLE. AMA DWARFLAR İÇİN KENDİMİZİ GÜNEY OVALARINDA TEHLİKE-YE ATMAYACAĞIZ...

PEKALÂ... ÖYLEYSE BİZİ NEREYE VE NE KADAR HIZLI GÖTÜ-REBİLİRSENİZ O KADARI OLSUN... ZATEN ŞİMDİDEN SİZE DERİN MİNNET BORÇ-LUYUZ... AMA BU ARA-DA AÇLIKTAN ÖLMEK ÜZEREYİZ...

BEN NEREDEY-SE ÖLDÜM BİLE.!.

BELKİ BUNU HALLEDE-BİLİRİZ...

Uçuş onun açısından tam zamanında, kolları pes etmek üzereyken bitti...

Kartallar yukarı yakıt ve tavşan çıkardılar, ve bir de küçük koyun... Bilbo'nun midesi çok geçmeden dolmuştu, ve sert kayanın üzerine kıvrılıp daha önce hiç olmadığı kadar sıkı bir uyku çekti... Ve sisli Dağlar macerası da böylece sona erdi...

Ertesi sabah Bilbo erkenden gözlerine doğan güneşle uyandı... Saate bakıp çaydanlığını ateşe koymak için ayağa fırladı...

-ve kesinlikle evde olmadığını farketti.

Bilbo yeni bir başlangıç için hazırlanmak zorunda kaldı, ve arkasında kalan dağlar kısa süre sonra epey uzaklaşmıştı.

ÇİMDİKLEYİP DURMA! TAVŞANLAR GİBİ KORUMAK ZORUNDA DEĞİLSİN... HER NE KADAR ONLARA PEK BENZİYOR OLSAN DA...

FAZLA RÜZGARI OLMAYAN HOŞ BİR SABAH BU... YAPILACAK UÇMAKTAN DAHA GÜZEL NE OLABİLİR?..

uh!..

Epey bir süre sonra kartallar hedefledikleri noktayı gördüler... Yerden bitmiş gibi duran, çevresinden kıvrılarak ilerleyen nehrin tam ortasında yer alan, adeta taştan bir tepe halinde büyük bir kaya vardı... Kartallar birer birer pike yaparak yolcularını indirdiler...

HOŞÇAKALIN! YOLUNUZ HER NEREYE GİDİYORSA, YOLCULUK SONUNDA YUVANIZA KAVUŞANA DEK!

KANATLARININ ZIN ALTINDAKİ RÜZGAR SİZİ GÜNEŞİN YELKEN AÇTIĞI VE AYIN YÜRÜDÜĞÜ YERE GÖTÜRSÜN...

Ve böylece ayrıldılar... Daha sonraki günlerde kartalların lordu... Tüm Kuşların Kralı olup altın bir taç giydiği, ve onbeş yöneticisi (dwarfların onlara verdiği altından yapılmış) yakalıklar taktıkları halde, Bilbo onları bir daha asla görmedi - yükseklerde ve uzaklarda geçen Beş Ordular savaşı hariç... Ancak o olay bu öykünün sonuna denk geldiğinden, şimdilik daha fazlasını söyleyeceğiz...

TÜM NİYETİM MÜMKÜNSE HEPİNİZİ SAĞ SALİM DAĞLARIN ÖTESİNE GEÇİRMEKTİ, VE İŞTE İYİ BİR İDARE VE ŞANSLA BUNU BAŞARDIM...

GERÇEKTEN DE ŞU ANDA DOĞRUYA DOĞRU, SİZE EŞLİK ETMEYİ PLANLADIĞIMDAN ÇOK DAHA ÖTEYE İLERLEMİŞ BİR NOKTADAYIZ, ZİRA NE DE OLSA BU BENİM MACERAM DEĞİL!..

HERŞEY BİTMEDEN ÖNCE DURUMA BİR KEZ DAHA GÖZ ATABİLİRİM, AMA BU ARADA İLGİLENMEM GEREKEN BAŞKA BİR ACİL İŞİM DAHA VAR...

AMA SENİN BÜTÜN YOL BOYU BİZİMLE OLACAĞINI SANIYORDUK...

HEMEN ŞU ANDA ORTADAN KAYBOLACAK DEĞİLİM... BÜYÜK OLASILIKLA ŞU ANKİ DURUMUNUZDAN KURTULMANIZA YARDIMCI OLACAĞIM, VE BENİM DE BİR PARÇA YARDIMA İHTİYACIM OLACAK...

HİÇ YİYECEĞİMİZ, EŞYAMIZ, VE BİNECEK MİDİLLİMİZ YOK... AMA TANIDIĞIM **BİRİSİ** VAR, VE YAŞADIĞI YER ÇOK UZAKTA DEĞİL... GİDİP ONU BULMALIYIZ; VE ONUNLA KARŞILAŞMAMIZDA HERŞEY YOLUNDA GİDERSE, SANIRIM BEN DE YOLA KOYULACAĞIM.

ÇOK BÜYÜK BİR KİŞİ... BÜYÜK KAYA'NIN ÜZERİNDEKİ BASAMAKLARI O YAPTI, SANIRIM ONA CARROCK DİYOR... ÖYLE ŞEYLERE CARROCKLAR ADINI VERİYOR, VE BURADAKİ **ASIL** CARROCK, ÇÜNKÜ TEK EVİNİN YAKININDA OLAN O, VE ONU GAYET İYİ TANIR...

BİZİ TANIŞTIRDIĞIMDA HEPİNİZ ÇOK KİBAR OLMALISINIZ. KIZDIĞINDA İNANILMAZ BİRİ OLABİLİR, AMA KEYFİ YERİNDE TUTULURSA YETERİNCE NAZİK BİRİDİR... YİNE DE UYARIYORUM, KOLAY ÖFKELENİR...

KİMDİR BU BİRİSİ?..

DAHASINI BİLMENİZ GEREKİRSE, ADI BEORN'DUR... ÇOK GÜÇLÜDÜR, VE BİR PERİ DEĞİŞTİRENDİR...

NE.. BİR KÜRKÇÜ MÜ YANİ? DERİLERİNİ SİNCABA ÇEVİRMEDİĞİNDE TAVŞANLARA DA ŞİRİNLER ADINI FİLAN VERİYOR OLMASIN?..

CENNETİN TÜM İHSANLARI ADINA, HAYIR, HAYIR, **HAYIR!** APTALLIK ETMEYİN BAY BAGGİNS, TABİİ EĞER MÜMKÜNSE? O **KENDİ** DERİSİNİ DEĞİŞTİRİR; BAZEN BÜYÜK SİYAH BİR AYIDIR, BAZEN DE İRİ KOLLARI VE UZUN BİR SAKALI OLAN SİYAH SAÇLI, BÜYÜK VE GÜÇLÜ BİR ADAM OLUR.

İNSANKEN SIĞIRLAR, ATLAR, KOVANLAR DOLUSU İRİ VE AZGIN ARILAR BESLER VE GENELDE KREMA VE BALLA YAŞAR. AYIYKEN UZAKLARA YAYILAN GENİŞ BİR ALANDA BULUNUR...

DAHA FAZLASINI SİZLERE ANLATAMAM, AMA BU KADARININ DA YETMESİ GEREKİR... HAKKINDA PEK FAZLA SORU SORULACAK BİRİ DEĞİLDİR... ÖYLE YA DA BÖYLE, KENDİSİNİNKİ DIŞINDA HİÇBİR BÜYÜNÜN ETKİSİNDE DEĞİLDİR.

BU ARILAR ÖYLESİNE İRİ Kİ, BİRİ BENİ SOKSA ŞİMDİKİNİN İKİ KATI OLANA DEK ŞİŞERİM...

YAKLAŞIYORUZ. ADAMIN ARI MERALARININ SINIRINDAYIZ...

SİZ BURADA BEKLESENİZ İYİ OLACAK VE ÇAĞIRDIĞIMDA VEYA IŞIK ÇALDIĞIMDA ARKAMDAN GELMEYE BAŞLAYIN. GİTTİĞİM YÖNÜ GÖRECEKSİNİZ AMA KÜÇÜK GRUPLAR HALİNDE OLSUN, UNUTMAYIN VE ARALARINDA BEŞ DAKİKA OLSUN!

HAYDİ GELİN BAY BAGGİNS! BU YOLUN ÇEVRESİNDE BİR YERLERDE BİR KAPI VAR...

ADAMA YABANCILARIN GELDİĞİNİ HABER VERMEYE GİTTİLER...

Ugh! İŞTE BURADA-LAR! TEHLİKELİ GÖRÜNMÜ-YORLAR...

KİMSİNİZ VE NE İSTİYOR-SUNUZ?..

BEN GANDALF'IM. BU DA BAY BAGGİNS, İYİ BİR AİLEDEN GELEN, KUSURSUZ BİR İSİM SAHİBİ, BİR HOBBİT... BEN BİR BÜYÜCÜYÜM...

BAHSİNİZİ İŞİTTİM, SİZ BENİMKİNİ İŞİT-MEMİŞ OLSANIZ BİLE; AMA BELKİ MİRKWOOD'UN GÜNEY SINIRLARININ YAKININDA YAŞAYAN SEVGİLİ KUZENİM RADA-GAST'I DUYMUŞSUNUZ-DUR...

EVET, BİR BÜYÜCÜ İÇİN FENA BİRİ DEĞİL SANIRIM... ARA SIRA ONU GÖRÜRDÜM...

EH, ŞİMDİ KİM OLDUĞUNUZU BİLİ-YORUM, YA DA KİM OLDUĞUNUZU **ŞÖYLE-DİĞİNİZİ**. NE İSTİ-YORSUNUZ?..

DOĞRUSUNU İSTERSENİZ, EŞYALARI-MIZI KAYBETTİK, NEREDEYSE YOLUMUZU DA KAYBEDİYORDUK, VE YARDIMA FENA HALDE İHTİYACIMIZ VAR... DAĞLARDA GOBLİNLERLE BAŞIMIZIN PEK KÖTÜ DERDE GİRDİĞİNİ SÖYLEYEBİLİRİM...

GOBLİNLER Mİ? NE DİYE YAKLAŞTINIZ Kİ ONLARA?..

BUNU BİZ İSTEMEDİK! GİTMEYE ÇALIŞTIĞIMIZ YER-BU UZUN-ÇABİR HİKAYE...

ÖYLEYSE İÇERİ GİRİP ANLATSANIZ İYİ OLUR, TABİİ BÜTÜN GÜN SÜRMEYECEKSE...

DAĞIN ÖTESİNDEN GELİYORDUK VE BİR MAĞARAYA SIĞINDIK... BİZ UYKUYA DALAR DALMAZ GOBLİNLER ORTAYA ÇIKTI, HOBBİTİ VE MİDİLLİ TOPLULUĞUMUZU YAKALADI...

MİDİLLİ TOPLULUĞU MU? NEYDİNİZ SİZ-GEZGİN BİR SİRK Mİ?.. YOKSA GENELDE İKİ KİŞİYE TOPLULUK MU DERSİNİZ?..

OH HAYIR! İKİDEN FAZLA MİDİLLİMİZ VARDI, ÇÜNKÜ BİZ İKİDEN FAZLA KİŞİYDİK... MEŞGUL OLUP OLMADIĞINIZI ÖĞRENMEDEN ÖNCE SİZİ KALABALIĞIMIZLA RAHATSIZ ETMEK İSTEMEDİM... İZNİNİZ OLURSA BİR ÇAĞRI YAPAYIM.

PEKALÂ ÇAĞIR BAKALIM..!

WHEEET

NEREDE KALMIŞTIM? O EVET-BEN **YAKALANMADIM!** BİR YILDIRIMLA BİR-İKİ GOBLİN ÖLDÜRDÜM VE ANA SALONA DOĞRU GİDEN YOLU İZLEDİM... KENDİ KENDİME DEDİM Kİ, BİR DÜZİNEMİZ BU KADAR BÜYÜK BİR KALABALIĞA KARŞI NE YAPABİLİR Kİ?

AH, İŞTE DİĞERLERİ DE GELDİ...

BUNLAR HOBBİT DEĞİL, DWARF... AYRICA SEKİZ KİŞİYE BİR DÜZİNE DENDİĞİNİ İLK DEFA DUYUYORUM...

GALİBA HEPSİ BİRDEN GELMEDİLER.

WHEEEET

Böylece Gandalf öyküye devam etti: Bay Baggins'in nasıl kaybedildiğini, ve sonra hobbitin nasıl tekrar ortaya çıktığını...

...ormandaki kaçışlarını ve ağaçlara tırmanırlarken aşağıdaki goblinlerin "beş köknar ağacında onbeş kuş" diye bağrışlarını anlattı...

EH, İŞTE ŞİMDİ ONBEŞ OLDUNUZ; VE GOBLİNLER DE SAYMASINI BİLDİĞİNE GÖRE, BELKİ ŞİMDİ ŞU ÖYKÜYÜ DAHA FAZLA KESİNTİYE UĞRAMADAN BİTİREBİLİRİZ...

Bay Baggins Gandalf'ın ne kadar zekice davrandığını o zaman anladı. Kesintiler Beorn'un ilgisini öyküye daha çok çekmişti, ve öykü onun dwarfları sanki şüpheli dilenciler-miş gibi hemen göndermesini engellemişti...

ŞU İŞE BAK... SANKİ GOBLİNLER SAYMAYI BİLMİYORMUŞ GİBİ SAYABİLİRLER. ONİKİ, ONBEŞLE AYNI DEĞİLDİR, VE ONLAR DA BUNU BİLİR...

BEN DE ÖYLE...

BİR DE BİFUR VE BOFUR VARDI... DAHA ÖNCE ONLARI TARTIŞMAYA KALKIŞMAMIŞTIM, AMA İŞTE BURADALAR...

BİR DE BEN VARIM...

Büyücü öyküsünü bitirdiğinde, güneş Sisli Dağlar'ın zirvelerinin ardında batmıştı, ve Beorn onlar yemeğe davet etti...

Batı'daki Son Sade Ev'i arkalarında bırakıp Elrond'a veda ettiklerinden beri yemedikleri türden bir yemek, hatta bir akşam şöleniydi...

Yemek süresince Beorn, dağların bu tarafındaki vahşi toprakların, ve özellikle o berbat Mirkwood ormanın öykülerini anlattı...

Yemek bittiğinde dwarflar kendi hikayelerini anlatmaya: altın, gümüş ve demircilikten bahsetmeye koyuldular, ama Beorn bunlara fazlaca ilgi göstermedi - böyle şeyleri pek fazla umursamıyor gibiydi...

BİZİM İÇİN UYKU ZAMANI GELDİ... AMA BEORN İÇİN ÖYLE OLDUĞUNU SANMIYORUM...

BU SALONDA SAĞLAM VE GÜVENLİK İÇİNDE UYUYABİLİRİZ, AMA BEORN'UN BİZİ BIRAKMADAN ÖNCE SÖYLEDİĞİNİ UNUTMAMANIZ İÇİN HEPİNİZİ UYARIYORUM... GÜNEŞ YÜKSELENE DEK DIŞARIYA ÇIKIP DOLAŞMAMALISINIZ, KENDİNİZİ TEHLİKEYE ATMAMAK İÇİN...

Bilbo gece uyandı, dışarıdan gelen bir hırlama duydu, bunun Beorn'un büyülü haline ait olup olmadığını merak etti, ve onun ayı şeklinde içeri gelip onları öldürebileceğini düşündü... Battaniyenin altına dalarak başını sakladı, ve korkularına rağmen sonunda uyuyakaldı...

Uyanıp da ortada ne Beorn, ne de Gandalf olduğunu farkettiğinde çoktan sabah olmuştu. Büyücü salona geldiğinde ise güneş batmak üzereydi...

EV SAHİBİMİZ NEREDE, VE ASIL SEN BÜTÜN GÜN NEREDEYDİN?.

ÖNCE İKİNCİ SORUYU YANITLAYACAĞIM... AMA BAK SEN, BURASI DUMAN HALKALARI İÇİN MUHTEŞEM BİR YER!.

Dışarıya karanlık gece çökmüştü... Çok geçmeden Bilbo'nun başı uykudan düşmeye başladı...

AYI İZLERİ ARIYORDUM... DÜN GECE BURANIN DIŞINDA DÜZENLİ BİR AYILAR TOPLANTISI GERÇEKLEŞMİŞ OLMALI... HEPSİNİ BEORN'UN YAPMIŞ OLAMAYACAĞINI ÇOK GEÇMEDEN ANLADIM... ÇOK FAZLAYDILAR, VE DEĞİŞİK BÜYÜKLÜKLERDEYDİLER. NEREDEYSE HER YÖNDEN GELİYORLARDI, DAĞLAR HARİÇ... O YÖNE GİDEN YALNIZCA TEK BİR TAKIM AYAK İZİ VARDI...

GİDEBİLDİĞİM KADAR UZAĞA DEK İZLEDİM ONLARI... DOĞRU ÇAM ORMANLARININ YÖNÜNDE GİDİYORLARDI, HANİ DÜN DEĞİL ÖNCEKİ GECE WARGLARLA ŞU KÜÇÜK KEYİFLİ PARTİYİ VERDİĞİMİZ ORMAN...

Gerçekten de uzun bir süre boyunca ondan hiçbir şey öğrenemediler...

VE SANIRIM İLK SORUNU DA YANITLAMIŞ OLDUM ŞİMDİ...

BÜTÜN WARGLAR VE GOBLİNLER! BURAYA GETİRSE NE YAPACAĞIZ PEKİ? HEPİMİZ YAKALANIP ÖLDÜRECEĞİZ...

APTALLIK ETME, GİDİP YATSAN İYİ OLUR, BEYNİN UYUYOR SENİN...

Hobbit kendini oldukça sersemlemiş hissediyordu, ve görünürde yapacak başka birşey olmadığından gidip yattı da... Dwarflar halâ şarkılar söylerken o uykuya daldı... Sonra herkes uyurken uyandı, ve daha öncekiyle aynı tırmalama, ayak sürüme, homurtu ve hırlamaları duydu...

DEMEK HEPİNİZ HALÂ BURADASINIZ!.. GÖRÜYORUM Kİ HENÜZ WARGLAR, GOBLİNLER YA DA BELALI AYILAR TARAFINDAN YUTULMAMIŞSINIZ... KÜÇÜK TAVŞAN EKMEK VE BAL YİYEREK YİNE GÜZELCE TOMBİKLEŞİYOR DEMEK GEL DE BİRAZ DAHA YE.

Böylece hepsi onunla birlikte kahvaltıya oturdu. Beorn komik öyküleriyle hepsini kahkahalarla güldürdü, sonra da nerede olduğunu ve neler yaptığını anlattı...

Nehrin ötesine geçmiş ve direkt daga çıkmıştı... Yanık açıklığa bakarak öykülerinin bir bölümünün doğruluğunu anlamış: sonra ormanda gezinen bir Warg ve bir goblin yakalamıştı... Bunlardan bazı haberler almıştı: goblin devriyeleri halâ Warglarla birlikte dwarf avındaydılar, Büyük Goblin ölmüştü, ve dwarfları bulmak için kısa zaman içinde bir akın düzenlenecekti...

BANA ANLATTIĞINIZ EPEY İYİ BİR HİKAYEYDİ, VE ŞİMDİ DOĞRULUĞUNDAN EMİN OLDUĞUMA GÖRE DAHA DA HOŞUMA GİDİYOR... BU DURUMDA GÜVENDE OLUP OLMADIĞINIZI GÖRMEK VE SİZE ELİMDEN GELEN YARDIMI SUNMAK İÇİN OLABİLDİĞİ KADAR HIZLA EVE DÖNDÜM. BUNDAN SONRA DWARFLAR HAKKINDA DAHA İYİ ŞEYLER DÜŞÜNECEĞİM. BÜYÜK GOBLİN'İ ÖLDÜRMÜŞLER YAHU, BÜYÜK GOBLİN'İ ÖLDÜRMÜŞ-LER.

O GOBLİN'E VE WARG'A NE YAPTINIZ?..

GEL DE GÖR...

Beorn sıkı bir düşmandı. Ama şimdi onların dostu olmuştu, ve Gandalf orta öykülerinin tümünü ve yolculuklarının nedenini anlatmanın akıllıca olacağını düşündü. Böylece Beorn'dan alabilecekleri en fazla yardıma sağlayabileceklerdi...

Beorn onlara şu sözleri verdi... Her biri için midilliler, ve Gandalf için bir at sağlayacaktı... Ayrıca dikkatli olurlarsa haftalarca idare edebilecekleri kadar yiyecekle de donatacaktı onları...

VE YOLDAN ASLA AYRILMAYIN... BUNU YAPMAMALISINIZ, HEM DE HİÇBİR NEDEN İÇİN... SİZE VEREBİLECEĞİM TÜM TAVSİYE BUNDAN İBARET... ŞANSINIZA, CESARETİNİZE VE SİZİNLE GÖNDERDİĞİM YİYECEKLERE GÜVENMENİZ GEREKİYOR.

AMA MİRKWOOD'DAN GEÇEN YOLUNUZ KARANLIK, TEHLİKELİ VE ZORDUR... SU BULMASI KOLAY DEĞİLDİR... SİZE SU TAŞIMANIZ İÇİN DERİ KESELER VERECEĞİM... ORADA YOLUNUZDAN GEÇTİĞİNİ BİLDİĞİM BİR DERE VAR, KARA VE GÜÇLÜ AKAR... ONU İÇMEMELİ VE ONUNLA YIKANMAMALISINIZ: ZİRA BÜYÜ TAŞIDIĞINI VE GÜÇLÜ BİR UYKU HALİ VE UNUTKANLIK YARATTIĞINI DUYDUM...

ORMANIN EŞİĞİNDEN ATIMI VE MİDİLLİLERİMİ GERİ GÖNDERMENİZİ İSTEMEM GEREKİYOR... AMA SİZE YAPABİLECEĞİNİZ EN HIZLI YOLCULUĞU DİLERİM, VE EVİM SİZE AÇIKTIR... TABİİ YOLUNUZ BİR DAHA BU TARAFLARA DÜŞERSE...

EY ENGİN AĞAÇLIKLI MEKANLARIN EFENDİSİ, SONSUZA KADAR HİZMETİNİZDEYİZ...

Beorn'un önerisi sonucu, artık arazisinin güneyindeki asıl orman yoluna doğru gitmiyorlardı... O yolun sık sık goblinlerce kullandığına dair uyarmıştı onları, ve duyduğuna göre orman yolu, doğu ucunda da bitkiler büyüyerek artık pek kullanılmaz olmuş ve patikaların uzun süredir kaybolduğu geçit vermez bataklıklara gider hale gelmişti...

Doğuya açılan kolu da Yalnız Dağ'ın güneyine daima uzak kalmıştı, ve diğer tarafa geçtiklerinde bile önlerinde kuzeye doğru uzun ve zor bir yürüyüş olacaktı...

Beorn kuzeye yönelmelerini söylemişti; zira atla Carrock'un kuzeyine doğru birkaç günlük yolda Mirkwood'dan geçerek neredeyse direkt Yalnız Dağ'a yönelen, az bilinen bir geçiş yolunun girişi vardı...

"Ama yerinizde olsam hızlı giderdim," demişti Beorn... "Goblinler akınlarına yakında başlarlarsa nehri geçerler ve yolunuzu kesmek için orman sınırını baştan sona tararlar, ve Warglar midillilerden daha hızlıdır... Gidebildiğiniz kadar hızla fırlayın şimdi!..."

Gün batarken Bilbo'ya, sanki bir ayının onlarla aynı yönde sinsice ilerleyen gölgemsi hatlarını görmüş gibi geldi. Ama bundan Gandalf'a bahsetmeye cesaret ettiğinde büyücü yalnızca "sus" dedi... "Farkettiğini belli etme..."

Dördüncü günün öğleden sonrasında Mirkwood'un kıyılarına ulaşmışlardı, ve dış bölgelerindeki ağaçların başlarının üzerinden sarkan büyük dallarının neredeyse hemen altında dinlenmeye koyuldular.

EH, ŞİMDİ MİRKWOOD! KUZEY DÜNYASININ EN BÜYÜK ORMANLARINDAN BİRİ... UMARIM GÖRÜNÜŞÜNÜ BEĞENMİŞSİNİZDİR... ŞİMDİ ÖDÜNÇ ALMIŞ OLDUĞUNUZ BU MUHTEŞEM MİDİLLİLERİ GERİ GÖNDERMELİSİNİZ...

ŞİMDİ GÖNDERMEMİZ ŞART MI? TAŞINACAK O KADAR ÇOK ŞEY VAR Kİ...

BEORN SENİN DÜŞÜNDÜĞÜN KADAR UZAKTA DEĞİL... EĞER HER AKŞAM KARANLIK ÇÖKTÜĞÜNDE BİZİMLE YÜRÜYEN VEYA AY IŞIĞINDA OTURUP UZAKTAN KAMPLARIMIZI SEYREDEN BÜYÜK AYIYI GÖRMEDİYSEN, BAY BAGGINS'İN GÖZLERİ SENİNKİLERDEN DAHA KESKİN DEMEKTİR... SADECE SİZİ KORUYUP REHBERLİK ETMEK İÇİN DEĞİL MİDİLLİLERE GÖZ KULAK OLMAK İÇİN DE YAPIYOR BUNU...

ONLARI ORMANA SOKMAYA KALKIŞSANIZ BAŞINIZA NELER GELECEĞİNİ TAHMİN EDEMEZSİNİZ...

ATI GERİ GÖNDERMEKTEN HİÇ BAHSETMİYORSUN... PEKİ YA **SENİN** VERDİĞİN SÖZ NE OLACAK?..

ONUN GEREĞİNE BEN BAKACAĞIM. ATI GERİ GÖNDERMİYORUM, BEN GÖTÜRÜYORUM!..

ÖYLEYSE GERÇEKTEN DE BİZİ BIRAKIP GİTMEYİ DÜŞÜNÜYORSUN.!

TARTIŞMANIN YARARI YOK... SİZE SÖYLEDİĞİM GİBİ, GÜNEYDE UZAK BİR YERDE ACİL BİR İŞİM VAR: VE SİZLERLE UĞRAŞIRKEN ZATEN GEÇ KALDIM... AMA BAY BAGGINS'İ SİZİNLE BİRLİKTE GÖNDERİYORUM... SİZE DAHA ÖNCE ONDA TAHMİN ETTİĞİNİZDEN DAHA FAZLASI OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİM, VE ÇOK GEÇMEDEN BUNU SİZ DE GÖRECEKSİNİZ...

HAYDİ BAKALIM, THORİN VE ARKADAŞLARI NEŞELENİN BİRAZ.

NE DE OLSA BU SİZİN SEFERİNİZ... SONUNDAKİ HAZİNEYİ DÜŞÜNÜN...

Böylece artık deri su keselerini doldurup midillileri boşaltmaktan başka yapacak birşey kalmamıştı... Eşyaları ellerinden geldiğince eşit biçimde dağıttılar, ama Bilbo yine de kendi payının yorgunluk verici ölçüde ağır olduğunu düşünüyordu.

HİÇ MERAK ETME! SANIRIM YİYECEK BİTMEYE YÜZ TUTTUĞUNDA HEPİMİZ KEŞKE YÜKÜMÜZ DAHA AĞIR OLSAYDI DİYECEĞİZ...

Sonunda evlerine doğru dönen midillilere veda ettiler... Onlar yola koyulurken ayıya benzeyen birşeyin ağaçların gölgesinden çıkıp hızla arkalarından seğirttiğine Bilbo yemin edebilirdi...

HOŞÇAKALIN, HEPİNİZ HOŞÇAKALIN! ŞİMDİ YOLUNUZ DOSDOĞRU ORMANIN İÇİNDEN GEÇİYOR... YOLDAN SAKIN AYRILMAYIN! BUNU YAPARSANIZ, YOLU BİR DAHA BULAMAMA VE MİRKWOOD'DAN ASLA ÇIKAMAMA OLASILIĞINIZ BİRE KARŞI BİN OLACAK: VE BİR DAHA BENİM VEYA BİR BAŞKASININ SİZİ GÖREBİLECEĞİNİ HİÇ SANMAM...

ORMAN YOLUNDA KALIN, VE MUAZZAM ÖLÇÜDE BİR ŞANSLA **BELKİ** BİR GÜN ÖBÜR TARAFA ÇIKIP DOĞUDA, YÜKSEKLERDE PEK SEVGİLİ YAŞLI SMAUG'UN YAŞADIĞI YALNIZ DAĞ'I GÖREBİLİRSİNİZ Kİ UMARIM O SİZİ BEKLEMİYORDUR...

ÇOK RAHATLATICI KONUŞTUĞUN KESİN HANİ... GÜLE GÜLE! EĞER BİZİMLE GELMİYORSAN, DAHA FAZLA KONUŞMADAN YOLA KOYULSAN İYİ OLACAK!..

ÖYLEYSE HOŞÇAKALIN, VE BU SEFER GERÇEKTEN HOŞÇAKALIN!..

ESEN KALIN, KENDİNİZE DİKKAT EDİN - VE **SAKIN YOLDAN AYRILMAYIN!..**

YA İÇİNDEN GEÇMELİ, YA DA YOLCULUĞUNUZDAN VAZGEÇMELİSİNİZ...

MİRKWOOD'UN ETRAFINI DOLAŞAMADAN KUZEYDE GRİ DAĞLAR'IN YAMAÇLARININ ARASINDA KALIRSINIZ, VE ORALAR RESMEN AĞZINA KADAR GOBLİNLER, HOBGOBLİNLER, VE EN BETERİNDEN ORKLARLA DOLUDUR...

GÜNEYDEN DOLAŞIP ÇIKAMADAN NECROMANCER'İN TOPRAKLARINA GİRERSİNİZ; VE O KARA BÜYÜCÜ İLE İLGİLİ ÖYKÜLERİ SANA BİLE ANLATMAMA GEREK YOK, BİLBO...

İÇİNDEN GEÇMEMİZ O KADAR DA ŞART MI? YANİ ETRAFINDAN DOLAŞMANIN HİÇ YOLU YOK MU?..

Ormanın eşiğindeki ışık çok geçmeden uzaklarda kalmış küçük, parlak bir delik gibi kalıverdi, ve sessizlik öylesine derindi ki, sanki ayakları yere gümbürtüyle basıyor, ve tüm ağaçlar onlara doğru eğilmiş dinliyordu...

Ormanda gündüz, sanki geceymiş gibi karanlıktı... Pek gizli bir hiş vardı ortalıkta: "sanki izleniyor ve bekleniyormuş gibi," dedi Bilbo kendi kendine...

Ormanda siyah sincaplar vardı, ve Bilbo'nun gözleri zaman zaman ağaç gövdelerinin arkasında koşuşturanları yakalıyordu. Ayrıca garip sesler de vardı, ve homurtular, hışırtılar, yer bitkileri arasında aceleci hareketler; ama gürültüleri neyin yaptığını Bilbo'nun keskin ve sorgulayıcı gözleri bile bulamıyordu.

Kendisinin ve dwarfların gördüğü en berbat şeyler, ağaçtan ağaca gerilmiş örümcek ağlarıydı... Ağların hiçbiri yoldan geçmiyordu; ya bir büyü yolu temiz tuttuğu için, yada akıllarına gelmeyen kimbilir hangi neden yüzünden...

Ormandan, goblinlerin tünellerinden ettikleri kadar samimiyetle nefret etmeye başlamalarını fazla uzun sürmemişti, ve üstelik burası tüneller kadar bile sona erme umudu vermiyordu... Ama devam etmeye mecburdurlar, ve güneşi ve gökyüzünü görmeyi, yüzlerinde rüzgarı hissetmeyi fena halde özleyerek uzun süre yürüdüler...

En kötüsü gecelerdi... O zaman zifiri karanlık oluyordu - sadece koyu karanlık değil, zifirin ta kendisi; öyle koyuydu ki, gerçekten hiçbir şey göremiyordunuz... Şey, aslında belki hiçbir şey görmediklerini söylemek doğru değildi; gözler görüyorlardı... Ve Bilbo'nun en sevmedikleri de o korkunç, soluk, pörtlek türden gözlerdi. "Böcek gözleri," diye düşündü, "hayvan gözleri değil, yalnızca fazlasıyla iriler..."

Günler birbirini izler ve orman halâ aynı görünürken, artık endişelenmeye başladılar... Yiyecekleri sonsuza kadar dayanamazdı: aslında epey azalmaya başlamıştı bile... Sincapları vurmaya çalıştılar, ve bir tanesini yolun üzerine düşürmeyi başarana dek çok sayıda ok harcadılar... Ama onu kızarttıklarında tadının pek kötü olduğu ortaya çıktı, ve başka sincap avlamadılar...

Susamışlardı da, zira pek fazla suları yoktu zaten, ve bütün o süre boyunca ne bir kaynak, ne de bir dere görebilmişlerdi...

Günün birinde yollarının bir akarsu tarafından kesildiğini gördüklerinde işte bu durumdaydılar... Hızlı ve güçlü bir akıntısı vardı, ve rengi ya karaydı, ya da orman karanlığında öyle görünüyordu.

Beorn'un onları buna karşı uyarması çok iyi olmuştu, yoksa rengi ne olursa olsun sudan içmiş ve boşalmış derilerden bir kısmını kıyıdan doldurmuş olacaklardı... Bu durumda ise tek düşündükleri, kendileri bu suyla ıslanmadan akarsuyun karşısına nasıl geçecekleriydi...

KARŞI KIYININ ÖNÜNDE BİR KAYIK VAR!

NE DİYE BU TARAFTA DEĞİL Kİ SANKİ?..

SENCE NE KADAR UZAKTA?..

PEK FAZLA DEĞİL... ONİKİ METREDEN DAHA FAZLA OLDUĞUNU HİÇ SANMIYORUM...

ONİKİ METRE Mİ? BEN OLSAM EN AZINDAN OTUZ DERDİM, AMA GÖZLERİM YÜZYIL ÖNCEKİ KADAR İYİ GÖRMÜYOR... BURADAN SIÇRAYAMAYIZ, VE İÇİNDEN YÜRÜMEYİ YA DA YÜZMEYİ DENEMEYE CESARET EDEMEYİZ.

ARANIZDA HALAT FIRLATABİLECEK BİRİ VAR MI?.. KAYIĞIN BAĞLI OLDUĞUNU SANMIYORUM, AMA TABİİ BU IŞIKTA BUNDAN EMİN OLAMAM; YİNE DE BANA SANKİ YALNIZCA KIYIYA ÇEKİLİP BIRAKILMIŞ GİBİ GÖRÜNÜYOR...

Kili'ye kayığı görebiliyormuş gibi gelmişti.- Böylece diğerleri ona bir halat verdi, ve bir ucuna eşyalarını omuzlarındaki askılara takmak için kullandıkları geniş demir kancalardan bağladılar...

DİKKATLİ OLUN! KANCA KAYIĞIN ÜZERİNDE DURUYOR, UMALIM Kİ TAKILSIN..!

Takıldı da... Halat gerildi, ve Fili boşuna çekiştirdi.

Kili yardımına geldi, ve sonra Oin ve Gloin izledi...

OHA!

İMDAT!

OOFFF!

DEMEK PEKALÂ DA BAĞLIYMIŞ...

İYİ ÇEKTİNİZ ÇOCUKLAR. VE DAHA SAĞLAM OLAN HALATIN BİZİMKİ ÇIKMASI DA GAYET İYİ OLDU...

ÖNCE Kİ'M ÇEKECEK?..

BEN GEÇECEĞİM, VE SEN BENİMLE GELECEKSİN, VE FİLİ İLE BALİN DE. KAYIK BİR SEFERDE ANCAK BU KADARINI ALABİLİR... ONDAN SONRA KİLİ VE OİN VE GLOİN VE DORİ GELECEK; SONRA ORİ VE NORİ, BİFUR VE BOFUR; VE SON OLARAK BWALİN VE BOMBUR...

BU KADAR ŞİŞMAN OLMASAYDIN... BU HALDEYKEN KAYI-GIN EN SON VE EN HAFİF YÜKÜNE KATILMAK ZORUNDASIN... EMİRLERE KARŞI HOMURDANMAYA BAŞLAMA, YOKSA BAŞINA KÖTÜ BİRŞEY GELECEK...

BEN HEP SON OLUYORUM, VE BU HOŞUMA GİTMİYOR... BUGÜN SIRA BAŞKA BİRİNDE OLMALI...

KÜREKLER YOK... KAYIĞI GERİYE, KARŞI KIYIYA NASIL GÖNDERECEKSİN?.

BANA BİR PARÇA HALAT DAHA, VE BİR DE KANCA VERİN...

ATLAYIN ŞİMDİ, VE BİRİNİZ KARŞI TARAFTAKİ AĞACA ATTIĞIM HALATI ÇEKSİN... BİR DİĞERİNİZ İLK BAŞTA KULLANDIĞIMIZ KANCAYA HAKİM OLSUN, VE SAĞ SALİM KARŞIYA GEÇTİĞİMİZDE ONU TAKIP KAYIĞI GERİYE ÇEKERSİNİZ...

Böylece çok geçmeden hepsi büyülü akarsudan geçip güven içinde karşı kıyıya ulaşmıştı ki...

... kötü birşey gerçekleşiverdi...

THU-BA-TUP THU-BA-TUP THU-BA-TUP

SPOOOSH

BOMBUR SUYA DÜŞTÜ..!.

BOMBUR BOĞULUYOR..!.

Hemen kancalı bir ipi ona doğru fırlatıp kıyıya çektiler. Saçların-dan bottarına kadar sırılsıklam olmuştu tabii, ama en kötüsü bu değildi...

Onu kıyıya yatırdıklarında çoktan derin uykudaydı; ve yapabilecek-leri herşeyi yapmalarına rağmen derin uykuda kaldı...

TA-RUMM TA-RUMM

Sonra ormanda yankılanan hafif boru seslerini ve uzakta uluyan köpekle-rinkine benzeyen sesi farkettiler...

gece pek neşesiz bir topluluk oldular. ve izleyen günlerde üstlerine çöken kasvet gittikçe derinleşti... Yine de daha fazla bilgileri olsaydı ve av sesleri ile beyaz geyiğin anlamını düşünselerdi sonunda ormanın doğu sınırına yaklaşmakta olduklarını bileceklerdi...

Bir-den önlerindeki yol üzerinde beyaz bir geyik belirdi, ama Thorin bağırmaya fırsat bula-madan, dwarfler son oklarını yaylarından bırakmışlardı bile...

Hiç biri hedefine ulaşmış görünmüyordu, ve artık Beorn'un verdiği yaylar yararsızdı...

Ama bunu bilmiyorlardı, Bombur'un ağır bedenini yüklenmiş durum-daydılar, ve birkaç gün içinde ortada yiyecek veya içecek niyetine hiçbir şeyin kalmadığı bir an gelip çattı... Ormanda büyüyen hiçbir sağlıklı şey göremiyorlardı; yalnızca mantarlar ve soluk yapraklı, pek iyi kokmayan bitkiler vardı...

Zaman zaman huzursuz edici kahkalar duyu-yorlardı... Bazen de uzaklardan şarkılar duyu-yordu... Gülmeler goblinlere ait olmayan berrak seslerdendi, şarkı söyleyen ses güzeldi, ama esrarengiz ve garip bir halleri vardı, ve rahat sesler olmaktan çok sanki kalan güçleriyle ora-dan uzaklaştırmaya çalışır gibiydiler...

İki gece sonra yiyeceklerinin en son lokma ve kırıntılarını bitirdi-ler; ve ertesi sabah uyandıklarında hâlâ açlıktan içlerinin kazındığını farkettiler...

Onları rahatlata-bilecek tek küçük olay, beklenmedik biçimde Bombur-dan geldi...

HIH?..

Bombur nerede olduğunu kesinlikle çıkaramıyordu; zira uzun zaman önce o mayıs sabahı yolculuklarına başladıklarından beri olup biten herşeyi unutmuştu... Yiyecek hiçbir şey olmadığını duyduğun-da ise ağladı...

NİYE UYANDIM SANKİ? ÖYLE GÜZEL RÜYALAR GÖRÜYORDUM Kİ... BAŞINDA YAPRAKLARDAN TAÇI OLAN BİR ORMANLAR KRALI VARDI, VE NEŞELİ ŞARKILAR SÖYLE-NİYORDU, ÜSTELİK YENİP İÇİLECEK ÖYLE ŞEYLER VARDIR Kİ NE SAYABİLİR, NE DE TARİF EDE-BİLİRİM...

UĞRAŞMANA GEREK YOK... ASLINDA EĞER KONUYU DEĞİŞTİREME-YECEKSEN, SESSİZ KALMAN DAHA İYİ OLACAK...

ŞU HALİNLE DE BİZİ YETERİNCE KIZDIRMIŞ DURUMDASIN...

Şimdi kemerlerini boş midelerinin çevresinde sıkmaktan ve yatıp açlıktan ölmeden önce, yolun sonuna ulaşabilme konusunda pek büyük bir umut taşıyamadan iz üzerinde yorgun yorgun yürümekten başka yapacak birşey yoktu...

O NEYDİ ÖYLE? SANKİ ORMANIN İÇİNDE GÖZ KIRPAN BİR IŞIK GÖRDÜM GİBİ GELDİ...

RÜYALARIM GERÇEK OLUYOR SANKİ...ORADA YİYECEK VE İÇECEKLER OLMALI... HAYDİ GİDİP BAKALIM...

GERİYE CANLI OLARAK DÖNEMEYECEKSEK ŞÖLENİN BİLE BİR YARARI OLMAZ...HEM GANDALF, HEM BEORN BİZİ YOLDAN UZAKLAŞMAMIZ KONUSUNDA UYARMIŞTI ...

AMA ŞÖLEN OLMAZSA ZATEN FAZLA UZUN SÜRE HAYATTA KALAMAYACAĞIZ...

Uzun süre bu konuyu evirip çevirerek tartıştılar... Sonunda, tüm uyarılara rağmen, açlık kararlarını vermelerine neden oldu, çünkü Bombur rüyasındaki ormanlar şöleninde yenen bütün o güzel yiyecekleri sürekli olarak tarif ediyordu; ve sonuçta hep beraber ormana dalıverdiler...

Epeyce sürünüp emekleyerek ilerledikten sonra ağaç gövdelerinin ardından gözetlemeye koyuldular... Orada çok sayıda elf görüntülü kişi vardı; ama manzaranın en muhteşem bölümü, hepsinin yiyor, içiyor ve neşeyle gülüyor olmasaydı...

ÖYLE HEMEN FIRLAMAK YOK! BEN SÖYLEYENE KADAR KİMSE SAKLANDIĞI YERDEN KIMILDAMASIN... ÖNCE ONLARLA KONUŞMASI İÇİN BAY BAGGİNS'İ YALNIZ GÖNDERECEĞİM... ONDAN KORKMAZLAR, VE NE OLURSA OLSUN ONA KÖTÜ BİRŞEY YAPMAYA KALKMAYACAKLARINI UMUYORUM...

Bilbo yüzüğünü parmağına geçirme fırsatı bulamadan, ateşin ve meşalelerin olanca aydınlığına doğru itiliverdi...

WOOOF

Tüm ışıklar sanki büyülüymüşçesine sönüverdi... En ufak ışıltısı olmayan kesif bir karanlıkta kaybolarak birbirlerini bile bulamadılar, en azından uzunca bir süre için, ve tabii yolun hangi yönde kaldığını da fena halde unutmuşlardı...

BİLBO BAGGİNS! HOBBİT! SENİ BAŞ BELASI HOBBİT!..

HEY! HOBBİT, ALBIZLAR ALSIN SENİ, NEREDESİN?..

BİLB.

OH!

MM...O KADAR GÜZEL BİR RÜYA GÖRÜYORDUM Kİ, HEM DE MUHTEŞEM BİR AKŞAM YEMEĞİ YİYORDUM...

ŞU İŞE BAK! O DA BOMBUR GİBİ OLMUŞ!..

DÜZENLİ BİR IŞILTI PARLAMAYA BAŞLADI, VE PEK UZAKTA DA DEĞİL - YÜZLERCE MEŞALE VE BİR ÇOK ATEŞ ANİDEN VE BÜYÜYLE YAKILMIŞ OLMALI...VE ŞU ŞARKILARLA ARP SESLERİNİ BİR DİNLEYİN...

Bir süre yatıp dinledikten sonra, daha yakına gidip yardım bulmak için bir deneme daha yapma isteklerine karşı koyamadıklarını farkettiler; ancak bu kez sonuç felaket oldu...

Bu kez gördükleri şölen öncekinden daha da büyük ve muhteşemdi; ve uzun bir sıra oluşturmuş ziyafetçilerin başında, Bombur'un rüyasında gördüğünü tarif ettiği tipe pek benzeyen, altın saçlarının üzerinde yapraklardan örülü taçıyla bir ormanlar kralı duruyordu. Elflere benzeyen bireylerin yüzleri ve şarkıları neşe doluydu... Yüksek, berrak sesli ve hoş şarkılardı bunlar.

...ve Thorin orta yerlerine doğru bir adım atıverdi...

FWOOOF

Dwarfların gözlerine küller ve tozlar kaçtı, ve orman bir kez daha onların gürültü ve bağırtılarıyla doldu...

DORI? NORI? ORI?

OIN. GLOIN. FILI. KILI.

BOMBUR, BIFUR, BOFUR!..

DWALIN! BALIN! THORIN OAKENSHIELD !...

Dwarfların bağırtıları gittikçe uzaklaşıp hafifleme ye başladı. Bir süre sonra sanki uzaktan gelen çığlıklara ve yardım çağrılarına dönüşmüşler gibi geldi Bilbo'ya... Sonra kesin bir sessizlik oldu, ve Bilbo karanlığın içinde tek başına kaldı...

Bu Bilbo'nun geçirdiği en mutsuz dakikalardan biriydi. Ama gündüz olup da biraz ışık gelmeden birşey yapmaya çalışmanın yararsız olacağına çok geçmeden karar verdi... Son defa olmamak üzere, çok uzaklarda kalan hobbit-deliğini ve güzel kilerlerini düşünmeye başladı...

AAA!

THOK

Dev örümceği karanlıkta, tamamen tek başındayken, büyücünün, dwarfların ya da bir başkasının yardımı olmadan öldürmenin, Bay Baggins için çok farklı bir anlamı olmuştu... Kendini bir başka hissetmişti, ve boş bir mideye rağmen çok daha sert ve gözüpek bir hal gelmişti üzerine...

SANA BİR İSİM VERECEĞİM, VE BUNDAN SONRA SANA STİNG DİYECEĞİM...

Bundan sonra keşif için yola çıktı... Gecenin içinde yardım çığlıklarının gelmiş olduğu yönü olabildiğince iyi tahmin etmeye çalıştı - ve şansın yardımıyla (ki onun zengin bir parçasıyla doğmuştu), şimdi de göreceğiniz gibi, tahmini aşağı yukarı doğruydu...

Elinden geldiği kadar sinsice ilerledi, ve aynı zamanda yüzüğünü de taktı. Bu yüzden örümcekler onun gelişini ne gördüler, ne de duydular...

SERT BİR MÜCADELE OLDU, AMA DEĞER... PEK BERBAT, KALIN DERİLİ OLDUĞU ŞÜPHESİZ, AMA BAHSE GİRERİM İÇLERİ GÜZEL VE SULUDUR...

EVET, BİRAZ ASILI KALDIKTAN SONRA ONLARI YEMESİ ZEVKLİ OLACAK...

ÇOK UZUN SÜRE ASILI BIRAKMAYIN... OLABİLECEKLERİ EN ŞİŞMAN HALLERİNDE DEĞİLLER... SON ZAMANLARDA PEK İYİ BESLENEMEMİŞLER HERHALDE...

BENCE ÖLDÜRÜN ONLARI... ŞİMDİ ÖLDÜRÜN VE BİR SÜRE ÖYLE ASILI BIRAKIN...

GARANTİ ÇOKTAN ÖLMÜŞLERDİR...

DOĞRU DEĞİL...; AZ ÖNCE BİRİNİ TEPİNİRKEN GÖRDÜM... SANIRIM GÜZEL BİR UYKUDAN SONRA DAHA YENİ KENDİLERİNE GELİYORLAR..., BAKIN GÖSTEREYİM...

MMMRMPH!

PHUD

ÇOK HAKLIYMIŞ - SIN ... ET CANLI VE TEKMELİYOR !...

BU - NUN İCABINA HEMEN BAKACA - ĞIM...

KLAP

KLOP

BAHSE GİRE - RİM BU ZAVALLI YAŞLI BOMBUR - DUR...

İki örümcek ölüp düştükten sonra örümcek topluluğunda belli bir karmaşa yaşandı, vesîle bir süre için dwarfları unuttuk - larını söyleyebilirim ... Bilbo'yu göremiyorlardı, ama taşların geldiği yönü isabetle tahmin edebiliyorlardı ...

Ama Bilbo kısa süre sonra kaçıp farklı bir yere geçti ... Aklına eğer başarabilir - se, öfkeli örümcekleri dwarf - lardan gittikçe daha öteye çekme fikri gelmişti...

YAŞLI ŞİŞKO ÖRÜMCEK BİR AĞAÇTA ÖRÜYOR! YAŞLI ŞİŞKO ÖRÜMCEK BENİ GÖREMİYOR! NANİK SANA! NANİK SANA! DURSANA ÖRMEYİ BIRAKIP DA BANA BİR BAKSANA !..

WHUCK

YAŞLI DÜĞÜMCÜBAŞI, KOCA BEDENLİ, YAŞLI DÜĞÜMCÜBAŞI, GÖREMEZ BENİ! NANİK SİZE! NANİK SİZE! TEPE ÜSTÜ DÜŞÜN,E Mİ! BENİ AĞACINIZDA YAKALAYAMAZSINIZ Kİ!..

Çok da iyi değil belki, ama unutmamalısınız ki mısraların hepsini çok müşkül bir anın hazırlıksızlığıyla, kendi başına uydurmak zorunda kalmıştı. Yaramazlarını istediği işi de görmüşlerdi zaten...

Örümcekler sesine umdugundan çok daha hızlı geldiler... Korkutucu derecede öfkeliydiler ...Taşları bir yana bırakın, hiçbir örümcek kendisine nanik denmesinden hoşlanmaz, ve tabii düğümcübaşı lafı da herkese küfür gibi gelebilir...

Hepsi birden topraklığın ve dalların üzerinden koşturarak hızla hobbiti kovalıyordu...Tüylü bacakları dalgalanıyor, kıskaçları ve örücü organları açılıp kapanıyor,gözleri dışarı uğruyor,ve hepsi öfkeyle köpürüyordu...

Bilbo cesaret edebildiği kadar ormanın içine girerken onu izlediler... Sonra o bir fareden bile daha az gürültü çıkararak geride kaldı...

Bilbo, örümcekler bıkıp da dwarfların asıldığı ağaçlarına geri dönmeden önce çok az zamanı olduğunu biliyordu... O arada onları kurtarmak zorundaydı...

Nasıl ettiyse Fili'yi dalın üzerine çıkarttı, ve sonra Fili, her ne kadar örümcek zehrinden dolayı kendini pek kötü ve hasta hissetse de, hobbite yardım etmek için elinden geleni yaptı...

Diğer dwarfların hiçbiri Fili'den daha iyi durumda değildi, hatta bazıları daha da kötüydü.. Ve örümcekler geri dönmeye başladığında dalın ucunda hâlâ beş dwarf asılı duruyordu...

SENİ KÜÇÜK PİS YARATIK, İŞTE ŞİMDİ GÖRÜYORUZ SENİ! SENİ YİYECEĞİZ VE KEMİKLERİNLE DERİNİ BİR AĞAÇTA ASILI BIRAKACAĞIZ...

ÖĞK! DEMEK BİR STİNG'İ VAR, HA?..EH YİNE DE ONU YAKALAYACAĞIZ, VE BİR İKİ GÜN BOYUNCA BAŞ AŞAĞI ASACAĞIZ!..

AŞAĞI GELİN!.AŞAĞI GELİN!.. BEN KAYBOLACAĞIM!..

BAŞARABİLİRSEM ÖRÜMCEKLERİ UZAĞA ÇEKECEĞİM; VE SİZ DE BİR ARADA KALIP TERS YÖNDE DEPARA KALKMALISINIZ...ŞURAYA,SOLA DOĞRU...ORASI AŞAĞI YUKARI ELF ATEŞLERİNİ SON GÖRDÜĞÜMÜZ YERE DOĞRU GİDİYOR...

BAY BAGGİNS NEREYE KAYBOLDU?..

TEMBEL TOPÇUK İLE KAÇIK ATÇIK. BENİ SARMAK İÇİN AĞ ÖRÜYOR BEN TÜM DİĞER ETLERDEN DAHA TATLIYIM, AMA YİNE DE BUNLAR BENİ BULAMIYOR...

BİLMİYORUM... AMA ACELE ET VE DEDİĞİNİ YAP,YOKSA HEPİMİZ AĞLARA SARILACAĞIZ.!.

SEN ŞARKI SÖYLEMENE. DEVAM ET KI, BİZ DE SENİ...

...BULALIM.! AURK!..

THOK

DEVAM EDİN! DEVAM EDİN!ŞİŞLEME İŞİNİ BEN HALLEDERİM!..

Öyle de yaptı...Bacaklarına kesikler attı, ve fazla yakına geldiklerinde şişman bedenlerini şişkedi...Örümcekler hiddetle doldu, püskürüp, köpürdüler, tıslayarak berbat küfürler savurdular; ama Sting'den fena halde korkmuşlardı, ve fazla yakına giremiyorlardı...

THAK

Böylece onlar küfürler ederken avları devamlı kaçtı...Artık Bilbo elini daha tek bir vuruş için bile kaldıramayacağını hissettiği zaman ise, örümcekler birden vazgeçti ve onları izlemeyi bırakıp, hayal kırıklığına uğramış bir halde karanlık kolonilerine döndüler...

Dwarflar çok geçmeden sorular sormaya başladı... Görünmezlik olayının onlara dikkatle anlatılması gerekti, ve yüzüğün bulunuşu o kadar ilgilerini çekti ki, bir süre için kendi dertlerini unuttular...

Görünmezlik konusundaki gerçeği bilmek, Bilbo hakkındaki düşüncelerini hiç bozmamıştı; zira onun şansı ve yüzüğünün yanı sıra bir de zekası olduğunu görmüşlerdi-ve bu üçü de sahip olmak için epeyce değerli şeylardir...

GOLLUM?.. BAK SEN ŞU İŞE?! ŞİMDİ ANLADIM! KAPI EŞİĞİNE SAÇILMIŞ DÜĞMELER! HEY GİDİ BİLBO... BİLBO-BO-BO-BO...

THORİN NEREDE PEKİ?..

Bu çok kötü bir şok olmuştu... Tabii geriye sadece onüçü kalmıştı, yani on iki dwarf ve hobbit... Garaklen de, neredeydi Thorin? Onun başına ne tür bir kötülük geldiğini merak ediyorlardı; belki karanlık canavarlar, ve ormanda kaybolmuş halde yatarken ürperiyorlardı... Şimdilik onları orada nöbetçi bırakmayacak veya sırayla nöbet tutamayacak kadar kötü ve yorgun hisseder halde bırakmamız gerekiyor...

Thorin onlardan çok daha çabuk yakalanmıştı... Bilbo'nun, elf ateşleri ve meşalelerinin ışığına adım atar atmaz kütük gibi uykuya dalıverdiğini hatırlıyor musunuz?.. Bir sonraki sefer öne çıkan Thorin olmuştu, ve ışıklar sönerken o büyülenmiş halde, taş gibi düştü... Tüm mücadele sesleri o duymaksızın geçip gitmişti... Sonra orman elfleri yanına gelmiş, onu bağlayıp götürmüşlerdi...

Ziyafetçiler tabii ki orman elfleriydi... Onlar kötü ruhlu bir halk değildir... Bir kabahatleri varsa, o da yabancılara hiç güvenmemeleridir... Büyüleri güçlü olduğu halde, o günlerde bile tetikteydiler...

Batı'nın Yüksek Elflerinden farklıydı onlar; daha tehlikeli ve daha az bilgeydiler. Zira çoğu (Tepelerdeki ve dağlardaki dağınık akrabalarıyla birlikte) Batı'daki Faeriz'ye asla gitmemiş olan eski kabilelerden geliyor...

Kralın tebaası çoğu zaman açık ormanda yaşar ve avlanırdı, ve toprak üzerinde ve dalların arasında evleri veya kulübeleri olurdu... Kayınlar en sevdikleri ağaçlardı...
Kralın mağarası sarayı, hazinesinin güçlü saklanma yeri, ve halkının düşmanlarına karşı kalesiydi...

Aynı zamanda tutsaklarının da zindanıydı... Bu yüzden Thorin'i de mağaraya sürüklediler, pek de nazik davranmadılar, zira dwarfları sevmezlerdi ve onu bir düşman olarak düşündüler... Eski günlerde, hazinelerini çalmakla suçladıkları bazı dwarflarla savaşlar yapmışlardı...

Dwarfların öyküsü başka türlü anlattıklarını söylemek yerinde olur, ve Thorin'in ailesinin bahsettiğim bu eski savaşla hiçbir ilgisi olmamıştı...

Sonuçta Thorin, büyülerini üzerinden kaldırdıklarında ve kendine gelebildiğinde, ona davranış biçimlerine içerlemişti; ve ağzından altına veya mücevherlere dair hiçbir laf çıkmaması gerektiğine karar vermişti...

SEN VE ARKADAŞLARIN NEDEN HALKIMA EĞLENCELERİ BİRASINDA İKİ KERE SALDIRMAYA ÇALIŞTINIZ?..

ONLARA SALDIRMADIK... YALVARMAYA GEL - MİŞTİK, ÇÜNKÜ AÇLIKTAN ÖLÜYORDUK..

ŞİMDİ ARKADAŞLARIN NEREDE, VE NE YAPI - YORLAR?..

BİLMİYORUM, AMA HERHALDE ORMANDA AÇLIK ÇEKİYORLAR - DIR...

ORMANDA NE YAPIYORDU - NUZ?..

YİYECEK VE İÇECEK ARIYORDUK, ÇÜNKÜ ÇOK AÇTIK...

PEKİ EN BAŞTAN SİZİ ORMANA GETİREN NEYDİ?..

PEKALÂ!.. GÖTÜRÜN BUNU VE GERÇEĞİ SÖYLEMEYE NİYETLENİNCEYE KADAR KAPALI TUTUN... BUNUN İÇİN YÜZ YIL BEKLESE BİLE...

Böylece zavallı Thorin kralın zindanında kapalı kaldı; ve et, ekmek, ve su için hissettiği minnetten sonra, talihsiz dostlarının başına neler geldiğini merak etmeye başladı... Öğrenmesi için ise fazla zaman geçmesi gerekmedi...

Örümceklerle savaştan bir gün sonra Bilbo ve dwarflar, açlık ve susuzluktan ölmeden önce bir çıkış yolu bulmak için son bir umutsuz çabaya giriştiler... Kalkıp, önüçünden sekizinin yola döndüğünü düşündüğü yönde sendeleyerek yürümeye başladılar; ama bunun doğru olup olmadığını asla göremediler...

Savaşmayı düşünmediler bile... Dwarflar yakalandıklarına resmen sevinecek durumda olmasalardı bile, küçük bıçakları, yani ellerindeki tek silahları, elflerin karanlıkta bir kuşu gözünden vurabilecek oklarına karşı hiç bir işe yaramayacaktı...

Bilbo yüzüğünü taktı ve çabucak bir yana geçti... Bu yüzden elfler hobbiti asla farkedemedi ve hesaba katamadılar...

Dwarfların her birinin gözleri bağlandı, ama bu pek fazla bir fark yaratmadı, zira gözlerini kullanan Bilbo bile nereye gittiklerini anlamamıştı... Üstelik ne o, ne de diğerleri, hangi noktadan başladıklarını zaten bilmiyordu...

Kralın saray kapılarına giden köprüden geçerlerken elfler tutsaklarını ileri ittiler, ama arkada kalan Bilbo durakladı... Arkadaşlarını terketmemeye tam zamanında karar vererek, kralın muazzam kapıları arkalarından gürültüyle kapanmadan önce, son elflerin hemen ardından acaleyle koşturdu.

BAĞLARINI ÇÖZÜN! BURADA İPLERLE BAĞLAMALARINA GEREK YOK... BİR DEFA İÇERİ GETİRİLENLER İÇİN SİHİRLİ KAPILARIMDAN KAÇIŞ YOKTUR!

NE YAPTIK BİZ EY KRAL?.. ORMANDA KAYBOLMAK, AÇ VE SUSUZ KALMAK, ÖRÜMCEKLERİN TUZAĞINA DÜŞMEK SUÇ MUDUR?.. ÖRÜMCEKLER SİZİN EVCİLLEŞTİRİLMİŞ, YA DA BESLEDİĞİNİZ HAYVANLARINIZ MIYDI Kİ ÖLDÜRÜLMELERİ SİZİ KIZDIRIYOR?..

SUÇ OLAN BENİM TOPRAKLARIMDA İZİNSİZ OLARAK, BENİM HALKIMIN YAPTIĞI YOLU KULLANARAK DOLAŞMANIZ... ORMANDA HALKIMI İZLEYİP RAHATSIZ EDEN, KARGAŞANIZ VE GÜRÜLTÜNÜZLE ÖRÜMCEKLERİ AYAKLANDIRAN SİZ DEĞİL MİSİNİZ?..

YARATTIĞINIZ BUNCA KARIŞIKLIKTAN SONRA SİZİ BURAYA GETİRENİN NE OLDUĞUNU BİLMEYE HAKKIM VAR, VE BUNU HEMEN SÖYLEMEZSENİZ HEPİNİZİ HAPİSTE, AYRI HÜCRELERDE TUTACAĞIM, TAKİSİZ MANTIKLI VE TERBİYELİ DAVRANMAYI ÖĞRENENE KADAR...

Zavallı Bay Baggins-o yerde pek yorucu geçen uzun bir süre boyunca, hep saklanarak, yüzüğünü çıkarmaya hiç cesaret edemeyerek yaşadı... Bulabildiği en uzak ve karanlık köşelerde bile uyumaya cesaret edemiyordu... Yapacak birşey ararken Elfin Kralı'nın sarayında dolaşma huyu edinmişti...

SANKİ KAÇAMAYAN VE GÜNLER BOYU ACINACAK BİÇİMDE AYNI EVİ SOYMAYA DEVAM ETMEK ZORUNDA KALAN BİR HIRSIZ GİBİYİM...

BU SEFİL, YORUCU, KEYİFSİZ MACERANIN EN KASVETLİ VE SIKICI BÖLÜMÜ BURASI!.. KEŞKE HOBBİT DELİĞİME, LAMBAMIN IŞILDADIĞI SICAK ŞÖMİNEMİN YANINA DÖNEBİLSEYDİM...

Sık sık da büyücüye bir yardım mesajı gönderebilmeyi istedi, ama tabii ki bu oldukça imkansızdı; ve kısa süre sonra anladıki eğer bir şey yapılacaksa, bunun Bay Baggins tarafından, yalnız ve yardım görmeden yapılması gerekecekti...

Sonunda, bu sinsi yaşam tarzıyla nöbetçileri gözleyip kollayarak geçen bir iki haftadan sonra, her dwarfın tutulduğu yeri bulmayı başarmıştı... Bir gün hapiste, özellikle uzak ve karanlık bir yerde tutulan bir başka dwarfın da bulunduğunu öğrenince ne kadar da şaşırmıştı...

Tabii ki bunun Thorin olduğunu hemen tahmin etmişti; ve bir süre sonra tahmininde haklı olduğunu gördü...

Thorin ve hobbit arasında fısıltıyla geçen uzun bir konuşma oldu... Böylece Bilbo, Thorin'in mesajını diğer tutsak dwarfların her birine gizlice götürebilmiş, onlara şefleri Thorin'in de yakınlarda hapis olduğunu, ve hiç birinin henüz, yani Thorin'den emir gelene kadar, yapacakları işi krala açıklamaması gerektiğini söylemişti...

Zira Thorin, hobbitin arkadaşlarını örümceklerden nasıl kurtardığını duyduğunda yine yüreklenmişti, ve krala hazineden pay önermeye ve kendisi için fidye ödememeye kararlıydı, taki başka türlü kaçmak için hiçbir umut kalmayana kadar...

-ya da hatırı sayılır Bay Görünmez Baggins (ki Thorin'in gözünde epey yüksek lere çıkmaya başlamıştı) yapacak zekice birşey bulup çıkarmakta tamamen başarısız kalana kadar...

Diğer dwarflar mesajı aldıklarında gayet olumlu karşıladılar.

Ama Bilbo onlar kadar umutlu hissetmiyordu kendini... Oturup neredeyse kafası patlayana kadar düşündü, ama aklına hiçbir parlak fikir gelmiyordu... Bir görünmezlik yüzüğü gayet iyi birşeydir, ama on dört kişinin arasında çok fazla işe yaramaz...

Ama tabii ki, tahmin ettiğiniz gibi, sonunda arkadaşlarını pekalâ kurtardı, ve bakın bunu nasıl başardı...

Bir gün, ortalıkta gezinir ve her yere burnunu sokarken, Bilbo çok ilginç birşey keşfetti: büyük kapılar mağaralarin tek girişi *değildi*...

Sarayın en derin bölgelerinin bir kısmının altından bir dere akıyordu, ve doğuya doğru uzaklarda bir yerlerde Orman Nehri'ne dökülüyordu... Bu yeraltı akıntısının tepenin yanından döküldüğü yerde bir su kapısı vardı, ve oradan içeri ya da dışarı geçmek isteyecek birini engellemek için nehrin tam yatağına parmaklıklı bir kapı indirilebiliyordu...

Ama derenin mağaraların altından geçtiği bir noktada, çatı kesilmiş ve iri meşe yer kapakları ile kaplanmıştı... Bunlar yukarıya, kralın kilerlerine doğru açılıyordu... Şarap ve diğer mallar buralara fıçılar içinde uzaklardan, Doğu'daki akraba halklardan veya uzak topraklardaki insanların bağlarından getiriliyordu...

Fıçılar boşaldığında elfler bunları kapaklardan dışarı çıkarıp su kapısını açıyorlardı. Böylece fıçılar akarsuda yüzerek, bata çıka gidiyor, akıntıyla nehrin çok aşağılarına, Mirkwood'un taa doğu ucuna yakın bir yerine taşınıyorlardı... Orada toplanıp birbirine bağlanıyor ve yüzdürülerek Lake-town'a geri götürülüyorlardı...

...burası bir insan kasabasıydı... Her tür düşmana, özellikle Dağın ejderine karşı, suyun üzerinde epey ilerlere açılan köprüler halinde kurulmuştu...

Bilbo bir süre oturup bu su kapısını düşündü, ve acaba arkadaşlarının kaçışı için kullanılabilir mi diye merak etti... Sonunda bir planın mutsuz başlangıcı kafasında oluşuyordu.

ŞİMDİ BENİMLE GEL VE YENİ GELEN ŞARABI TAT... BU GECE BOŞ ORMANIN KİLERLERİNİ TEMİZLEMEK İÇİN SIKI ÇALIŞIYOR OLACAĞIM... MESAİYE YARDIM OLSUN DİYE ÖNCE BİRAZ İÇELİM...

TAMAM. BEN DE SENİNLE İÇECEĞİM VE ŞARABIN KRALIN MASASINA UYGUN OLUP OLMADIĞINA BAKACAĞIM... BU GECE BİR ŞÖLEN VAR, VE KALİTESİZ ŞEYLER GÖNDERMEK UYGUN OLMAZ.

Böylece Bilbo'nun her zaman bulunmayan türden bir şansı doğmuştu... Bir orman elfinin uykusunu getirdiğine göre güçlü bir şarap olmalıydı bu; aslında görünüşe göre Dorwinion'un büyük bahçelerinin kuvvetli bir mahsulüydü... Hizmetkârlar ya da askerler için, kahyanın koca kupalarıyla tüketilmek üzere değil, yalnızca kralın şölenleri için, ve daha küçük çanaklarda içilmek üzere yapılmıştı.

ZZHNR

ZZHNNR

ZZHNR

Bilbo önce Balin'in kapısını açtı, ve dwarf dışarı çıkar çıkmaz dikkatle tekrar kilitledi...

BENİ İZLEMELİSİN!.. YA HEPİMİZ KAÇMALIYIZ, YA DA HİÇ BİRİMİZ, VE BU SON ŞANSIMIZ... BU ORTAYA ÇIKARSA, KRAL BİR DAHA SEFERE SİZİ KİMBİLİR NEREYE KAPATIR... TARTIŞMA YOK, İŞTE BU İYİ!..

Sonra onu izleyenlerin sayısı onikî olana kadar kapıdan kapıya geçti... Epey bir bocalamadan sonra, Thorin'in derin bir yerin dibindeki, şans eseri kilerlerden fazla uzak olmayan zindanına varabildiler...

LAFIMIN ÜZERİNE!.. GANDALF HER ZAMANKİ GİBİ DOĞRUYU SÖYLEMİŞ... GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA, ZAMANI GELDİĞİNDE GAYET İYİ BİR HIRSIZ HALİNE GELİYORSUN SEN...

EMİNİM HEPİMİZ SONSUZA KADAR HİZMETİNDE OLACAĞIZ, BUNDAN SONRA NE OLURSA OLSUN. AMA ŞİMDİ NE OLACAK?..

PEKALÂ!.. ÖYLEYSE CİCİ HÜCRELERİNİZE GERİ DÖNÜN DE SİZİ YİNE KİLİTLEYEYİM, BÖYLECE ORADA RAHATÇA OTURUP DAHA İYİ BİR PLAN KURABİLİRSİNİZ - AMA DENEMEYE KALKIŞACAK OLSAM BİLE ANAHTARLARI BİR DAHA ASLA ELE GEÇİREBİLECEĞİMİ SANMIYORUM...

Bu kadarı onlar için çok fazlaydı, ve böylece sakinleştiler... Sonra hobbiti izleyerek en alt kilerlere doğru sinsice ilerlediler...

... ama horlayan muhafızın yanından geçerlerken, Bilbo gizlice yaklaştı ve anahtarları nazikçe adamın kemerine geri taktı...

Bilbo fikrini olabildiğince açma zamanının geldiğini görüyordu; ama dwarfların bunu nasıl karşılayacağından hiç emin değildi... Korkuları doğru çıktı üstelik, çünkü fikirden hiç mi hiç hoşlanmamışlardı...

HER TARAFIMIZ YARALANIP HIRPALANACAK, VE ÜSTÜNE ÜSTLÜK MUTLAKA BOĞULACAĞIZ DA...

ANAHTARLARI ELE GEÇİRMEYİ BAŞARDIĞINDA AKLINDA MANTIKLI BİRŞEYLER VAR SANMIŞTIK...

BU ÇILGINCA BİR FİKİR!..

İŞTE BU BAŞININ GİRECEĞİ DERDİ BİRAZ AZALTIR... KÖTÜ BİRİ DEĞİLDİ BU ARKADAŞ. VE TUTSAKLARA GAYET İYİ DAVRANIYORDU... BU HEPSİNİ ŞAŞIRTACAK DA... BÜTÜN O KİLİTLİ KAPILARDAN GEÇİP KAYBOLABİLMEK İÇİN ÇOK GÜÇLÜ BİR BÜYÜMÜZ OLDUĞUNU SANACAKLAR...

KAYBOLMAK!..

BUNU HALLEDECEK. ŞEK ÇOK GABUK İŞE KOYULMAK ZORUNDAYIZ...

Kaybedecek çok az zaman vardı. Bilbo biliyordu ki bazı elfler çok geçmeden aşağı inip, kahyanın boş fıçıları kapılardan geçirip akıntıya bırakmasına yardımcı olmak için emir almışlardı...

Bazıları şarap fıçılarıydı, ve fazla işe yaramazlardı, zira yolun sonunda kolayca açılmazlardı... Bunu yaparken epey gürültü çıkardıkları gibi, daha sonra kapanmaları da zordu... Ama aralarında çok sayıdaki, kralın sarayına tereyağı, elma ve daha başka her çeşitten şeyler getirmek için kullanılmış olanları vardı...

Kısa süre içinde, her birinde bir dwarfın sığmasına yetecek boşluk olan fıçılar buldular...

Bilbo onların fıçılara olabildiği kadar rahat yerleşmesi için saman ve başka şeyler bulup o kısa zaman içinde elinden geleni yaptı...

Sona kalan Balin, kendininkinin hava delikleri konusunda bayağı huysuzlandı... Daha kapağı kapatılmadan önce bile boğulduğunu söylüyordu...

YAŞLI KAHYA GALİON NEREDE?. BU GECE ONU MASALARDA GÖRMEDİM... BİZE YAPILACAKLARI GÖSTERMEK İÇİN BURADA OLMALIYDI ŞİMDİ...

EĞER BİZİM YAŞLI AĞIR VASITA GECİKTİYSE KIZACAĞIM... YUKARIDA EĞLENCE VARKEN BURADA ZAMAN HARCAMAYI HİÇ İSTEMEM!..

HA!HA! İŞTE BİZİM HAYDUT, KAFASINI BİR TESTİYE SOKMUŞ! SADECE KENDİSİ VE ARKADAŞI KAPTAN ARASINDA KENDİ KÜÇÜK ŞÖLENLERİNİ VERİYORLARMIŞ...

SİLKELE ONU! UYANDIR!..

HEPİNİZ GEÇ KALDINIZ... SİZLER İÇER, EĞLENİR, KEYİF YAPAR VE GÖREVLERİNİZİ UNUTURKEN BEN BURADA, AŞAĞIDA BOYUNA BEKLİYORUM, SIRF *YORGUNLUKTAN* UYKUYA DALMAMA ŞAŞMAMALI...

AÇIKLAMASI EL ALTINDA, BİR TESTİNİN İÇİNDE DURURKEN ŞAŞMAMALI TABİİ!..

KURTAR BİZİ, GALİON! SEN ZİYAFETE ERKEN BAŞLAYIP BEYNİNİ BULANDIRMIŞSIN BİLE!.. AĞIRLIKLARINDAN ANLAŞILDIĞINA GÖRE, BURAYA BOŞLARININ YERİNE BİRKAÇ DOLU VARİL YIĞMIŞSIN!..

İŞİNE BAK! BOŞTA GEZEN BİR ÇAYDANLIK MEMURUNUN KOLLARINDA AĞIRLIK DUYGUSU NAMINA HİÇ BİR ŞEY OLAMAZ... BUNLAR GİDECEK, O KADAR... NE DİYORSAM ONU YAP!..

PEKALÂ, PEKALÂ! EĞER KRALIN TÜM TEREYAĞI BADYALARI VE EN İYİ ŞARABI NEHRE ATILIP GÖL ADAMLARINA KARŞILIKSIZ ZİYAFET ÇEKİLECEKSE, GÜNAHI SENİN BOYNUNA!..

YUVARLAN - YUVARLAN - YUVARLAN - YUVARLAN - YUVARLAN - YUVARLAN... DOĞRUCA DELİKTEN AŞAĞIYA! YÜKLEN, HO! SUDA ŞAPLAR, BATIP ÇIKAR, ÇARPAR ZIPLAR BUNLAR..!

İşte tam bu sırada Bilbo birden planındaki zayıf noktayı farketti... Büyük olasılıkla siz bunu önceden gördünüz, ve ona gülmekteydiniz; ama yerinde olsanız onun yarısı kadarını başarabilecağinizden şüpheliyim... Tabii ki *kendisi* bir fıçıya girmişti, ve buna fırsat bulsa bile onu yerleştirecek hiç kimse yoktu!..

Şimdi en son fıçı kapılara doğru yuvarlanıyordu! Umutsuzca ve başka ne yapabileceğini kestirmeden, zavallı küçük Bilbo bunu yakaladı ve kenardan aşağı onunla birlikte itildi...

Ağzından sular püskürterek ve bir sıçan gibi tahtaya tutunarak suyun üzerine geri çıktı, ama tüm uğraşısına rağmen tepesine yerleşemedi... Karanlık tünelde, buz gibi soğuk suda, tamamen tek başına sürükleniyordu - zira tüm fıçılarda paketlenmiş arkadaşları hesaba katamazdınız...

POOOSHH

Yukarı çekilen su kapısının gıcırtısını duydu, ve kendini batıp çıkan ve çarpışan bir grup varilin ve badyanın arasında buldu... Hepsi kemerin altından çekip akarsuya açılmak için bir araya toplaşıyordu...

UMARIM KAPAKLARI YETERİNCE SIKI KAPATMIŞIMDIR!..

Fıçısı bir başkasına sıkıca yaslandığında, Bilbo kenarından yukarı tırmanmak için fırsatı kullandı... Boğulmuş bir sıçan gibi kendini yukarı çekti, sonra tepesine sereserpe yatıp sanlarak dengeyi elinden geldiğince korumaya çalıştı...

Şans eseri bedeni pek hafifti, fıçı ise bayağı iri bir şeydi, ve içine epey sızdırdığından şimdi küçük bir miktar su da taşıyordu... Yine de bu iş, yuvarlak karınlı ve hep çimenlerde yuvarlanmak isteyen bir midilliye, yular ve üzengiler olmadan binmeye çalışmaya benziyordu...

Bu şekilde Bay Baggins, sonunda her iki taraftaki ağaçların da incaldiği bir yere geldi... Karanlık nehir birdenbire gepgeniş açılıyor, ve kralın büyük kapılarından aceleyle aşağı akarak işte orada Orman nehrinin asıl koluna dökülüyordu...

Kıyılarda gözcüler vardı... Fıçıları çabucak çomakla yip sığ yerlerde bir araya çektiler, ve saydıktan sonra birbirlerine iple bağlayıp sabaha kadar orada bıraktılar...

Rüzgar soğuk esiyordu, ama sudan daha iyiydi, ve bir kere daha yola koyulduklarında dönerek suya düşmemeyi umdu...

Zavallı dwarflar! Bilbo'nun durumu o kadar kötü değildi şimdi... Fıçısından kayıp suyun içinden kıyıya yürüdü... Bir yemeğe davetsizce ortak olmak konusunda fazla düşünmüyordu artık, zira bunu pek uzun bir süre boyunca yapmak zorunda kalmıştı... Ayrıca gerçekten aç kalmanın nasıl birşey olduğunu gayet iyi biliyordu şimdi...

Üstelik ağaçların arasından parlayan bir ateşi farketmişti, ve soğuk, nemli biçimde üzerine yapışmış, sular damlayan yıpranık giysileri yüzünden bu ona epey çekici geliyordu...

Özellikle yüksek sesli bir hapşırıkla yine uyandı... Çoktan gri bir gün doğmuştu, ve nehir boyunda neşeli bir şamata vardı...

Size o geceki maceralarını pek fazla anlatmaya gerek yok, zira doğuya doğru olan yolculuğun sonuna geliyor, son ve en büyük maceraya başlıyoruz... Bu yüzden acele etmeliyiz.

Tabii ki sihirli yüzüğün yardımıyla ilk başta gayet iyi idare etti, ama sonunda ıslak ayak izleri ve gittiği veya oturduğu her yerde bıraktığı sıra sıra damlalar onu ele verdi; Üstelik burnunu çekmeye başlamış, ve tutmaya çalıştığı hapşırıklarının korkunç patlamaları yüzünden farkedilmişti.

Çok geçmeden bayağı bir karışıklık çıktı, ama Bilbo ormanın içine kaçtı... Gecenin kalanını olduğu gibi ıslak ve bir ateşten uzak halde geçirmek zorunda kaldı...
Yılın sonu yaklaştığı ve hava buz gibi olduğu halde, kuru yapraklar üzerinde gerçekten de biraz kestirdi...

Akıntı yönünde ilerletip Lake-town'a yönelttmek üzere fıçılardan bir sal yapıyorlardı... Bilbo kaskatı bacaklarının izin verdiği kadar hızla koşuşturdu, ve kendini varillerden oluşan kütlenin üzerine tam zamanında, genel kargaşada farkedilmeksizin atmayı başardı...

BU AĞIR BİR YÜK! ÇOK DERİNE BATIYORLAR - BUNLARIN BAZILARI KESİNLİKLE BOŞ DEĞİL... KIYIYA GÜN IŞIĞINDA GELMİŞ OLSALARDI İÇLERİNE BİR GÖZ ATABİLİRDİK...

VAKTİMİZ YOK ŞİMDİ!.. GÖNDER GİTSİN!..

Ve sonunda yola çıktılar... Başta çok yavaştı, ama akıntıyı yakaladıklarında gittikçe daha çok hızlanıp aşağı, Lake'e doğru yüzdüler...

Kralın zindanlarından kaçmışlar ve ormandan geçmişlerdi, ama bunu ölü olarak mı, canlı olarak mı başardıkları henüz belli değil...

Onlar akıntı boyunca yüzerken gün gittikçe aydınlanıp ısındı...

Bir süre sonra nehir sol taraflarından çıkan sarp bir kara kıvrımını çevreledi... Akıntının en derin yeri gelmiş, kayalık yamaçların altında devam eden bir uçurum varmış gibi hızlanıyor ve kabarcıklar oluşturuyordu...

Birden uçurum uzaklaştı... Kıyılar çekildi... Ağaçlar bitti...

Sonra Bilbo manzarayı gördü...

Uzaklarda, başı yırtık bir bulutun içindeki Dağ yükselmekteydi. Kuzeydoğudaki en yakın komşuları da, onu bunlara bağlayan engebeli topraklarda görünmüyordu... Tamamen yalnız olarak yükseliyor, bataklıkların üzerinde ormana bakıyordu...

Yalnız Dağ! Bilbo tam uzaklardan, bir çok macera yaşayarak onu bunlara bağlayan engebeli topraklar da görünmüyordu... Tamamen yalnız olarak yükseliyor, bataklıkların üzerinden ormana bakıyordu.

Her ne kadar Bilbo'nun tutsaklığı kasvetli geçmiş de olsa, durumu pek keyifsiz de olsa (hele altındaki fıçılarda yatan zavallı dwarflarınkini hiç sormamalı), yine de tahmin ettiğinden daha şanslı çıkmıştı...

Dwarfların takip ettiği elf yolu şimdi ormanın doğu sınırındaki, şüpheli ve az kullanılan bir sona gelmişti... Kuzeyde Mirkwood'un eteklerinden ötedeki dağ gölgeli ovalara kadar tek güvenli yolu nehir sağlayabiliyordu artık...

Bütün bildiği nehrin sanki sonsuza kadar, bitmeksizin devam ettiği, kendisinin aç olduğu, fena halde üşüttüğünden burnunun aktığı, ve giderek yaklaşan Dağın ona kaşlarını çatmış gibi görünen, tehdit edici görüntüsünden hoşlanmadığıydı...

Dwarfların Dağ'da oturduğu zamanlardan beri o topraklar pek değişmişti... Büyük seller ve yağmurlar, doğuya akan suları yükseltmişti... Her iki tarafta da balçık ve bataklıklar genişlemişti...

İşte böylece Bilbo, sonunda işe yarayabilecek tek yoldan gelmişti... Ama o bunun farkında değildi...

Ancak bir süre sonra nehir güneye doğru döndü, ve Dağ yine gözden yitti...

Orman Nehri yeni bir kıvrımla Doğuya dönüp Uzun Göl'e doğru akarken, güneş batıyordu...

Uzun Göl! Bilbo deniz olmayan bir su kütlesinin bu kadar büyük görünebileceğini hiç düşünmemişti... Öylesine genişti ki, karşı kıyı küçük ve uzak görünüyordu; ama öyle uzundu ki, Dağ'a doğru işaret eden kuzey ucu görünmüyordu bile...

Orman Nehri'nin ağzından fazla uzak olmayan bir yerde, Kral'ın kilerlerinde elflerin bahsettiğini duyduğu o garip kasaba vardı... Kıyıda değil, dosdoğru gölün yüzeyinde kurulmuştu... Ve elf kasaba değil, uzaktaki ejder dağının gölgesinin altında oturmaya hala cesaret eden insanların kasabasıydı...

Hâlâ güneyden büyük nehir boyunca gelen ticaret ile gelişiyorlardı, ama eski büyük günlerde, Kuzeydeki Dale zengin ve varlıklıyken, onlar da servet sahibi ve güçlü idiler...

Ama insanlar bütün bunları fazla hatırlamazdı... Yalnızca bazıları hâlâ Dağın dwarf kralları ve Ejder'in gelişi üzerine eski şarkılar söylerdi... Bazılarının şarkıları ise bir gün Thror ve Thrain'in geri döneceğini ve dağ kapılarından geçen altınların nehirlerde taşınıp gelecağını anlatırdı... Ama bu hoş efsanenin günlük işleri üzerinde pek fazla etkisi yoktu...

Fıçılardan oluşan sal görüş alanına girer girmez, kasabanın yapılarından kayıklar açıldı, sal dümencilerini selamlayan sesler duyuldu ...Sal Orman Nehri'nin akıntısından çıkarılıp, kasabanın kurulduğu yere uzanan büyük köprünün sahil tarafındaki, başına pek uzak olmayan bir yerine bağlandı ...

Çok geçmeden güneyden insanlar gelip varillerin bir kısmını götüreceklerdi, ve diğerlerini akıntıdan tekrar yukarıya, orman elflerinin yurduna gönderilmek üzere getirdikleri mallarla doldura-caklardı ... Bu arada saldaki elçiler ve kayıkçılar Lake-town'a yemeğe giderlerken, fıçılar yüzer halde bırakılmıştı ...

Onlar gittikten ve gece gölgeleri bastırdıktan sonra kıyıda neler olduğunu görebilselerdi, herhalde çok şaşıracaklardı ...

UNNHHHH ...

EH, HAYATTA MISIN, YOKSA ÖLDÜN MÜ? EĞER YİYECEK İSTİYORSAN, VE BU APTALCA MACERAYA DEVAM ETMEK NİYETİNDEYSEN - NE DE OLSA BU BENİM DEĞİL, SENİN MACERAN - KOLLARINI TOKATLAYIP BACAKLARINI OVUŞTURSAN VE ŞANSLARI VARKEN DİĞERLERİNİ DE ÇIKARMAMA YARDIM ETMEYİ DENESEN İYİ OLACAK ...

Thorin söylenenin mantıklı olduğunu gördü tabii, ve birkaç inlemeden sonra kalkıp hobbite elinden geldiğince yardım etti ... Karanlıkta, soğuk suda çabalayıp dururken hangi fıçıların doğrusu olduğunu bulmak gibi zor ve pek tatsız bir iş vardı önlerinde ...

UMARIM BİR DAHA ASLA ELMA KOKUSU DUYMAM ... BENİM FIÇIM O KOKUYLA DOLUYDU! KIMILDAYAMAZ DURUMDA, ÜŞÜR VE AÇLIKTAN HASTA GİBİ HİSSEDERKEN BOYUNA ELMA KOKUSU ÇEKMEK ÇILDIRTICI BİRŞEYDİ ... KOCA DÜNYADAKİ HERŞEYİ YİYEBİLİRİM, HEM DE SAATLER BOYUNCA AMA ELMA OLMAZ ...

Dwalin ve Balin en keyifsiz durumda kalanlardandı ... Bifur ve Bofur daha az sarsılmıştı ve daha kuruydular ... Fili ve Kili az çok gülümseyerek, yalnızca birkaç gürültüyle dışarı çıktılar ...

Zavallı tombiş Bombur ya uykudaydı, ya da baygındı; Dori, Nori, Ori, Oin ve Gloin sırılsıklamdılar ve ancak yarı canlı görünüyorlardı; hepsinin birer birer kıyıya taşınıp çaresizce yatırılması gerekti ...

EH! İŞTE BURADAYIZ!.. SANIYORUM ŞANSLI YILDIZLARIMIZA VE BAY BAGGİNS'E TEŞEKKÜR ETMEMİZ GEREKİYOR... BUNU HAKKETTİĞİNE EMİNİM, HER NE KADAR BİRAZ DAHA RAHAT BİR YOLCULUK AYARLAYABİLMİŞ OLMASINI İSTER İDİYSEM DE... YİNE DE - HEPİMİZ BİR KEZ DAHA FAZLASIYLA HİZMETİNİZDEYİZ, BAY BAGGİNS... KARNIMIZI DOYURUP İYİLEŞTİĞİMİZDE KENDİMİZİ GEREĞİNCE MİNNETTAR HİSSEDECEĞİMİZDEN KUŞKUM YOK... AMA BU ARADA, ŞİMDİ NE OLACAK?..

LAKE-TOWN'U ÖNERİYORUM... BAŞKA NE OLABİLİR Kİ?..

Tabii ki önerilebilecek başka bir şey yoktu: böylece Thorin, Fili, Kili ve hobbit, diğerlerini orada bırakıp kıyı boyunca, büyük köprüye doğru yürüdüler...

Köprünün başında nöbetçiler vardı, ama pek dikkatli nöbet tutmuyorlardı, zîra bunun gerçekten gerektiği son seferden beri uzun zaman olmuştu... Bu yüzden nöbetçilerin kulübelerindeki ateş başında ısınıyor ve gülüyor olmalarında, ve dwarfların fıçı açma gürültülerini duymamalarında pek şaşılacak birşey yoktu...

KİMSİNİZ, VE NE İSTİYORSUNUZ?..

DAĞ ALTININ KRALI THROR'UN OĞLU THRAİN'İN OĞLU THORİN'İM BEN! GERİ DÖNDÜM... KASABANIZIN EFENDİSİYLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM...

Muazzam bir heyecan yaşandı... Daha aptalca olan bir kaç tanesi, sanki Dağın gecenin içinde altına dönüşmesini, ve gölün tüm sularını aniden sarıya dönmesini bekler cesine kulübeden dışarı fırladı...

PEKİ BUNLAR KİM?

BARIŞ İÇİN GELDİYSENİZ SİLAHLARINIZI BIRAKIN!..

BABAMIN KIZININ OĞULLARI, DURİN SOYUNDAN FİLİ VE KİLİ, VE BU DA BİZİMLE BATIDAN BURAYA YOLCULUK EDEN BAY BAGGİNS...

Ve bu doğruydu da; bıçakları Orman elfleri tarafından alınmıştı, büyük kılıç Orcrist dahil...

SİLAHIMIZ YOK Kİ!..

Bilbo'nun kısa kılıcı her zamanki gibi saklı duruyordu, ama o konuda hiç birşey söylemedi...

SİLAHA İHTİYACIMIZ YOK, ESKİLERİN DE SÖYLEDİĞİ ÜZERE BİZİM OLANA SONUNDA GERİ DÖNDÜK SADECE... ZATEN BU KADAR ÇOK KİŞİYE KARŞI SAVAŞAMAZDIK.

BİZİ EFENDİNİZE GÖTÜRÜN...

İŞTE BU BİZİ ONA GÖTÜRMENİZ İÇİN BİR NEDEN DAHA DEMEKTİR... UZUN YOLUMUZDAN SONRA AÇ VE YORGUN DURUMDAYIZ, VE HASTA ARKADAŞLARIMIZ VAR...

KENDİSİ YEMEK YİYİYOR!..

ŞİMDİ ACELE EDİN... VE BİZİ DAHA FAZLA KONUŞTURMAYIN, YOKSA EFENDİNİZİN SİZE SÖYLEYECEK BİRKAÇ ŞEY OLABİLİR...

BENİ İZLEYİN ÖYLEYSE...

DAĞ ALTININ KRALI THROR'UN OĞLU THRAİN'İN OĞLU THORİN'İM BEN!..

GERİ DÖNDÜM!..

BUNLAR KRALIMIZIN KAÇAN TUTSAKLARI... ORMANIN İÇİNDE SİNSİ SİNSİ DOLAŞIP HALKIMIZI RAHATSIZ ETMELERİ KONUSUNDA YETERLİ BİR AÇIKLAMA YAPAMADILAR...

DOĞRU MU BU?..

ELFİN KRALI TARAFINDAN HAKSIZ YERE YOLU-MUZUN KESİLDİĞİ VE KENDİ TOPRAKLARIMIZA DÖNÜŞ YOLCULUĞUNDA NEDENSİZ YERE HAPSE-DİLDİĞİMİZ DOĞRU-DUR...

ANCAK NE KİLİTLER, NE DE ENGELLER, ESKİLERİN SÖZÜ OLAN EVE DÖNÜŞE ENGEL OLABİLİR... AYRICA BU KASABADA ORMAN ELFLERİNİN HÜKÜM SINIRLARI İÇİNDE DEĞİL... BEN LAKE İNSANLARININ KASABASININ EFENDİSİNE SESLENİYORUM, KRALIN SALCILARINA DEĞİL...

Efendi kararsızca durakşadı... Elfin Kralı o bölgelerde çok güçlüydü, ve Efendi onunla aralarında bir düşmanlık çıkmasını istemezdi... Eski şarkılara da pek değer verdiği yoktu, zira yerini daha çok aklını ticaret ve işler, kargolar ve altınlar üzerine çalıştırma huyuna borçluydu...

Ancak diğerleri farklı düşünüyordu, ve konu ona kalmadan çabucak çözümlendi...

THE KING BENEATH THE MOUNTAINS,
THE KING OF CARVEN STONE,
THE LORD OF SILVER FOUNTAINS
SHALL COME INTO HIS OWN

THE STREAMS SHALL RUN IN GLADNESS
THE LAKE SHALL SHINE AND BURN
AND SORROW FAIL AND SADNESS
AT THE MOUNTAIN-KING'S RETURN

Geri dönenin Thror'un kendisi değil, torunu olması onları hiç rahatsız etmemişti... Ve genel hengame sırasında, hiçbir şarkıda hakkında en ufak bir imanın bile yer almadığı - Bilbo'nun ne işi olduğuna dair hiç bir açıklama istenmemişti...

Efendi'ye gelince, genel şamataya uymaktan ve Thorin'in söylediği kişi olduğuna inanıyormuş gibi görünmekten başka yapacak birşey olmadığını görmüştü, en azından o sırada...

Kısa süre sonra diğer dwarflar, şaşkınlık uyandırıcı çoşkunluk sahneleri arasında kasabaya getirilmişlerdi... Thorin ve arkadaşlarına büyük bir ev verildi ve çok geçmeden yine tombiş ve güçlü bir hale geldiler... Ve küçük hobbite karşı olan güzel duyguları gün geçtikçe güçlendi...

Ama Bilbo Dağın görünüşünü de ejder konusunu da unutmamıştı, ve üstelik fena halde de nezle olmuştu...

HEPİDİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİB.

İki hafta sonra Thorin yola çıkmayı düşünmeye başlamıştı... Kasabada devam eden çoşkunluk, yardım istemek için uygun zamanı sağlıyordu. Böylece Thorin, Efendi'yle ve onun danışmanlarıyla konuşarak kendisi ve arkadaşlarının kısa süre içinde Dağ'a doğru yola devam etmeleri gerektiğini söyledi...

Böylece artık sonbahar epeyce ilerlediği, rüzgarlar soğuk estiği ve yapraklar hızlı döküldüğü halde, bir gün üç tri gemi Lake-town'dan ayrıldı...
Atlar ve midilliler dolambaçlı yollardan, kararlaştırılmış karaya çıkış noktalarında onlarla buluşmak üzere gönderilmişti...

Bir zaman Efendi ilk defa şaşırmış ve biraz korkmuştu; ve Thorin'in aslında gerçekten de eski kralların torunu olabileceğini düşünmüştü... Ama onların gitmesine izin vermekten dolayı hiç de üzülmüş değildi... Onları ağırlaması pahalıya çıkıyordu çünkü...

ELBETTE, EY THROR'UN OĞLU THRAİN'İN OĞLU THORİN! SENİN OLANA SAHİP ÇIKMALISIN...

VEREBİLECEĞİMİZ HER TÜRLÜ YARDIM SENİN OLSUN, VE KRALLIĞINI GERİ ALDIĞIN ZAMANKİ MİNNETTARLIĞA GÜVENECEĞİZ...

Efendi ve danışmanları onları uğurladı... Halk rıhtım üzerinde ve pencerelerden sarkarak şarkılar söylüyordu...

Tamamiyle kayıpsız olan tek kişi Bilbo'ydu...

Halkın şarkısı: Dağların altındaki kral,
Oymalı kayaların kralı,
Gümüş şelalelerin lordu
Öz toprağına dönüyor...

Dereler mutlulukla akacak
Göl pırıl pırıl parlayacak
Mutsuzluk ve üzüntü susacak
Dağ kralı dönüyor çünkü...

Sonraki iki gün boyunca doğdoğru Uzun Göl boyunca kürek çektikler ve oradan çıkıp Akan Nehir'e geçtiler... Üçüncü günün sonunda, nehrin birkaç mil yukarısında, sol ya da batı kıyısına yaklaşıp karaya çıktılar...

yükleyebildiklerini midillilere yüklediler, ve geri kalanlar bir çadırın içinde depolandı... Ama kasaba insanlarının hiçbiri, Dağın gölgesine bu kadar yakınken, bir gece için bile onlarla kalmak istemedi...

Ertesi gün tekrar yola koyuldular... Yorucu bir yolculuktu bu, sessiz ve sinsice bir gidişti... Uzun yolculuklarının sonuna geldiklerinin farkındaydılar, ve bunun korkunç bir son olabileceğinin de öyle...

Çevrelerindeki arazi, Thorin'in anlattığına göre bir zamanlar yeşil ve hoş bir yer iken, çıplak ve kıraç bir hale gelmişti... Vardıkları yer Ejderin Issız Bölgesiydi, ve yılın bitimine yaklaşmışlardı...

Yine de herhangi bir tehlikeyle, ya da ininin çevresinde yaratmış olduğu vahşet hariç Ejderin izleriyle karşılaşmadan, Dağın eteklerine vardılar... İlk kamplarını, Kuzgun Tepesi denen bir yükseltiyle biten büyük güney mahmuzunun batı tarafında kurdular... Bunun üzerinde eskiden bir gözetleme yeri vardı; ama oraya tırmanmaya henüz cesaret edemediler, zira çok fazla ortalıktaydı...

Hepsinin umutlarının bağlandığı gizli kapıyı bulmak için Dağın batıdaki çıkıntılarını araştırmaya koyulmadan önce, Thorin Ön kapı'nın dikildiği Güney taraftaki toprakları gözetlemek için bir öncü keşif grubu gönderdi...

DALE'DEN GERİ KALANLARIN HEPSİ İŞTE ORADA YATIYOR... DAĞIN YANLARI YEMYEŞİL ORMANLIKTI, VE KASABADA ÇANLARIN ÇALDIĞI O GÜNLERDE, KORUNAKLI VADİNİN HER TARAFI ZENGİN VE KEYİFLİYDİ...

Ejderin geldiği o gün, Balin de Thorin'in arkadaşları arasındaydı...

GERİ DÖNELİM! BURADA İŞE YARAR HİÇ BİRŞEY YAPAMAYIZ... BU KARA KUŞLARDAN DA HOŞLANMIYORUM, SANKİ KÖTÜLÜK CASUSLARINA BENZİYORLAR...

DEMEK Kİ EJDER HALÂ YAŞIYOR VE DAĞIN ALTINDAKİ SALONLARDA OTURUYOR - YA DA DUMAN YÜZÜNDEN BANA ÖYLE GELİYOR...

İşte böyle kasvetli düşüncelerle, tepelerinde gaklayan kargalar tarafından devamlı izlenerek, yorgun yorgun kampa döndüler... Elrond'un güzel evinde misafir olduklarında daha Haziran ayıydı, ve henüz sonbahar ancak kışa dönmeye yüz tuttuğu halde, o keyifli günler sanki yıllar öncesinde kalmış gibiydi... Yolculuklarının sonuna gelmişlerdi, ama araştırmalarının sonucunu almaktan her zamanki kadar uzak görünüyorlardı...

BU KANIT SAYILMAZ, AMA ÖTE YANDAN HAKLI OLDUĞUNDAN KUŞKUM YOK... AMA BİR SÜREDİR DIŞARIDA OLABİLİR, VE YİNE DE DUMAN VE BUHARLAR KAPILARDAN TÜTMEYE DEVAM EDER SANIRIM: İÇERİDEKİ TÜM SALONLAR ONUN NAHOŞ KOKUSUYLA DOLMUŞ OLMALI...

Hiçbirinin içinde fazla heves kalmamıştı...

İşin garibi, Bay Baggins'de diğerlerinden daha fazlası vardı... Sık sık Thorin'in haritasını alıp uzun uzun bakıyor, büyülü dizelerin ve Elrond'un okuduğu ay harflerinin aktardıklarını düşünüyordu...

Kamplarını Dağın batı tarafına taşıdılar... Burada ejderin yakıp yıkan ayaklarının izleri daha azdı ve midillililer için de biraz çimen vardı...

Uçurum ve duvarın güneş ormana doğru batmaya başlayana dek, bütün gün boyunca gölgede bıraktığı batıdaki bu kampta her gün gruplar halinde çıkıp dağ eteğinden tırmanan patikalar arıyorlardı... Harita doğruysa, vadinin başındaki uçurumun yüksekliklerinde bir yerde gizli kapı duruyor olmalıydı...

Arma sonunda, umulmadık bir biçimde aradıklarını buldular. Bilbo, Fili ve Kili ile birlikte dar bir yolun izlerine rastladı... Sık sık kaybedip yeniden buldukları yol güney sırtlarının tepesine çıkıyordu, ve sonunda onları daha da dar bir çıkıntıya getirdi...

Yizli kapı için dwarfları batı yamaçlarında tehlikeli bir aramaya başlatan da oydu...

Her gün kamplarına başarısız olmuş halde dönüyorlardı...

Aşağı baktıklarında vadinin başındaki uçurumun tepesinde olduklarını, ve kendi kamplarına tepeden baktıklarını gördüler...

Sonra duvar açıldı, ve küçük, dik duvarlı bir girintiye döndüler... Zemini çimenlikti, sakin ve sessizdi... Buldukları girişi, uçurumun sarkan kısmı yüzünden aşağıdan görünmüyordu... Uzaktan da görülemiyordu, zira o kadar küçüktü ki, sanki karanlık bir çatlaktan ibaret gibiydi...

Üç ucunda, bir duvarcı ustasının elinden çıkmış gibi düzgün ve dimdik, yassı bir duvar yükseliyordu, ama üzerinde bir ek yeri veya yarık görünmüyordu... Hiçbir direk, pervaz veya eşik izi yoktu; hiçbir kol, kilit veya anahtar deliğine dair işaret de yoktu; yine de sonunda kapıyı bulduklarından emindiler...

Üzerine vurdular, itip dürtüklediler, hareket etmesi için sözlü emirler verdiler, bozulmuş açma büyülerinden bölümler tekrarladılar, ama hiç birşey kımıldamadı...

Sonunda bıkarak uzun inişlerine koyuldular...

Lake-town'dan kazmalar ve çok çeşitli aletler getirmişlerdi, ve ilk başta bunları kullanmaya çalıştılar... Ama taşa çarptıklarında sapları parçalanıp kollarını acımasızca sarstı, ve çelik başları kurşundanmış gibi kırılıp eğrildiler...

Açıkça gördükleri gibi, madencilik girişimleri o kapıyı kapatmış olan büyüye karşı etkisizdi; üstelik yankılanan sesten de dehşete düşüyorlardı...

Kapı eşiğinde oturmak Bilbo'ya kendini yalnız hissettiriyor ve sıkıyordu - tabii aslında bir kapı eşiği yoktu, ama uzun zaman önce Bilbo'nun hobbit deliğindeki o beklenmedik partide söylediklerini hatırlayarak, duvarla açıklık arasındaki küçük çimenlik alana espri olsun diye "eşik" demişlerdi...

Dwarflar ona ne yaptığını sorduklarında "Eşikte oturup düşünmenin benim işim olacağını söylemiştiniz, hele bırakın kapıdan içeriye girme kısmını, ve ben de oturup düşünüyorum işte," diye yanıtlıyordu.

O gece kampta heyecan içindeydiler... Sabah Bofur ve Bombur midillilerin başında durmak üzere geride kalırken, diğerleri yeni buldukları, küçük çimenlikli girintiye giden yola koyuldular... Orada üçüncü kamplarını kurdular, ve ihtiyaçlarını aşağıdan halatlarıyla yukarı çektiler...

Ara sıra aynı şekilde aşağıya Kili gibi daha aktif dwarflardan birini sarkıtıp, varsa haber alışverişi yapıyor veya aşağıdaki nöbete katılıyorlardı...

BEN BURADA KALIYORUM...

BÖYLE UÇUŞLAR İÇİN ÇOK ŞİŞMANIM VE DÜĞÜMLÜ İPLER BENİM AĞIRLIĞIM İÇİN FAZLA DAYANIKSIZ...

Sonra göreceğiniz gibi, onun şansına bu doğru değildi...

Ama korkarım işi pek fazla düşündüğü yoktu... Onun yerine mavi enginlerin ötesinde neler olduğunu, sakin Batı topraklarını, Tepeyi ve onun altındaki hobbit deliğini düşünüyordu...

YARIN SONBAHARIN SON HAFTASI BAŞLIYOR...

VE SONBAHARDAN SONRA KIŞ GELİR...

SONRA DA GELECEK YIL OLACAK, VE BURADA BİRŞEYLER OLMASINI BEKLEMEKTEN SAKALLARIMIZ UÇURUMDAN AŞAĞI, VADİYE SARKANA KADAR UZAYACAK... PEKİ HIRSIZIMIZ BİZİM İÇİN NE YAPIYOR? BİR GÖRÜNMEZLİK YÜZÜĞÜ OLDUĞUNA GÖRE, VE ŞİMDİYE KADAR ÖZELLİKLE MUHTEŞEM BİR KULLANICI HALİNE GELMİŞ OLMASI GEREKTİĞİNE GÖRE, ONUN ÖN KAPIDAN GİRİP ORTALIĞI BİRAZ KOLAÇAN EDEBİLECEĞİNİ DÜŞÜNMEYE BAŞLIYORUM!!

BAK BEN ŞU İŞE! DEMEK BÖYLE DÜŞÜNMEYE BAŞLIYORLAR, HA?.. ONLARI ÇATTIKLARI ZORLUKLARDAN KURTARMAK ZORUNDA KALAN HEP ZAVALLI BEN OLUYORUM, EN AZINDAN BÜYÜCÜ GİTTİĞİNDEN BERİ... ŞİMDİ NE YAPACAĞIM?..

KRAK

Çimenliğin ortasındaki gri bir taşın üzerinde koca bir ardıç kuşu vardı... Bir salyangoz yakalamıştı, ve taşın üstünde onu kırmaktaydı...

KRAK KRAK

Birden Bilbo anladı...

Bütün tehlikeyi unutarak dwarflara seslendi, bağırıp kollarını salladı... En yakındakiler, ne olup bittiğini merak ederek kayaların üzerinden dökülüp çıkıntı boyunca koşabildikleri kadar hızla geldiler...

Bilbo hemen anlattı... Hepsi sessiz kalmıştı...

Güneş giftikçe daha çok batarken umutları suya düştü... Güneş kızıllaşmış bir bulut şeridinin ardına girip kayboldu... Dwarflar homurdandı, ama Bilbo hâlâ neredeyse hiç hareket etmeden duruyordu...

Umutlarının en çok azaldığı bir anda, güneşten gelen kırmızı bir ışın, buluttaki bir aralıktan parmak misali fırladı... Bir ışık parıltısı açıklıktan dümdüz geçerek girintiye düştü ve düzgün kaya yüzeyine yansıdı...

PIP PIP PIP

KRRAK

ANAHTAR! ANAHTAR! HARİTAYLA BİRLİKTE GELEN ANAHTAR! HALÂ VAKİT VARKEN HEMEN DENE ONU!..

KLAK

Bu kez hepsi beraber ittiler, ve taş duvarın bir bölümü yavaşça açıldı... Uzun düz çatlaklar belirip genişledi... Bir buçuk metre yüksekliğinde, bir metre eninde bir kapının hatları oluştu, ve yavaş yavaş, hiç ses çıkarmadan içeriye doğru döndü...

Karanlık, dağın cephesindeki delikten buhar misali yayılıyordu sanki.. Gözlerinin önünde hiçbir şeyin görülemeyeceği kadar koyu bir karanlık, esneyen bir ağız gibi, içeriye ve aşağıya doğru sarkıyordu...

İŞTE ŞİMDİ SIRA, UZUN YOLUMUZ BOYUNCA İYİ BİR ARKADAŞ OLARAK, VE BOYUNU FAZLASIYLA AŞACAK ÖLÇÜDE CESARET VE BECERİYLE DOLU BİR HOBBİT OLARAK KENDİNİ KANITLAMIŞ OLAN PEK SAYIN BAY BAGGİNS'İMİZDEDİR... ŞİMDİ BİZE KATILMA NEDENİ OLAN HİZMETİ YERİNE GETİRME VE ALACAĞI ÖDÜLÜ HAKETME ZAMANI GELMİŞ BULUNUYOR...

SENCE GİZLİ GEÇİTLERE ÖNCE GİRMENİN BENİM İŞİM OLDUĞUNU SÖYLEMEYE ÇALIŞIYORSAN, EY THRAİN OĞLU THORİN OAKENSHİELD, HAY SAKALI UZAYASI, BUNU BİR AN ÖNCE SÖYLE VE KISA KES...

PEKALA REDDEDEBİLİRİM... BAŞINIZI ZATEN İKİ KERE BELADAN KURTARDIM, VE SANIRIM BANA ZATEN ÖDÜL OLARAK BİRŞEYLER BORÇLUSUNUZ...

AMA BABAMIN DA SÖYLEDİĞİ GİBİ, "HAKKI ÜÇTÜR, HEPSİNİ ÖDER"; VE HER NEDENSE REDDEDECEĞİMİ SANMIYORUM... BELKİ ŞANSIMA ESKİ GÜNLERDE OLDUĞUNDAN DAHA ÇOK GÜVENMEYE BAŞLADIM, AMA YİNE DE SANIRIM GİDİP BİR GÖZ ATACAĞIM VE BU İŞİ HALLEDECEĞİM...

KİM BENİMLE GELİYOR?..

Bilbo pek kalabalık bir gönüllü grubu beklemiyordu, o yüzden de hayal kırıklığına uğramadı... Ama gözcü elemanları olan yaşlı Balin, hobbitten epeyce hoşlanmıştı...

EN AZINDAN İÇERİ KADAR GELEĞİM, HATTA BELKİ YOLUN BİR KISMINI DA GELİRİM VE GEREKİRSE YARDIM İSTEMEYE HAZIR OLACAĞIM...

Dwarflar için söylenebileceklerin en fazlası şudur: Bilbo'ya hizmetleri için gayet dolgun bir ödeme yapmayı düşünüyorlardı; onu kendileri için pek tatsız bir işi yürütsün diye getirmişlerdi, ve zavallı küçük hobbitin yapacağı işe koşulmasına itirazları yoktu; ancak başı derde girdiği taktirde onu kurtarmak için ellerinden gelenin en iyisini yaparlardı...

İşte buyurun: dwarflar kahraman değildir, ama paranın değeri konusunda büyük fikirleri olan, hesapçı bir halktır... Bazıları tuzakçı, hain ve epey kötü kalpli tiplerdir; bazıları da değildir, ve onun yerine Thorin ve arkadaşları gibi, yeterince nezih bireylerdir, tabii eğer fazla birşey beklemiyorsanız...

İşler Bilbo'nun beklediğinden çok daha iyi gidiyordu... Bu ne bir goblin girişiydi, ne de kaba orman elfleri-nin mağarasıydı... Bu servetlerinin ve becerilerinin doruğundaki dwarfların yaptığı bir geçitti...

Balin kapının hatlarını hâlâ hafifçe görebildiği bir yerde durdu... Tüneldeki akustik yankılanmaların bir oyunuyla, kapının hemen dışındaki diğerlerinin fısıldayan sesleri de duyuluyordu...

İYİ ŞANSLAR, BAY BAGGİNS!..

Öyleydi... O ilerlerken gittikçe büyüdü, büyüdü... Ayrıca tünelin içi kuşku götürmez biçimde sıcaktı... Kulaklarında da bir ses atmaya başlamıştı; yanılgıya yer olmayacak kadar kesin biçimde, önündeki kırmızı ışıltının içindeki uykusunda horlayan muazzam bir hayvanın gurultusu olduğu belli olan bir sesti bu...

İşte bu noktada Bilbo durdu... Devam etmek, hayatında yaptığı en cesurca şeydi... Daha sonra gerçekleşen dehşetli olaylar bununla karşılaştırıldığında hiç birşey gibiydi... Bilbo asıl savaşı tünelde yalnızken vermişti, ham de daha orada yatmış bekleyen müthiş tehlikeyi hiç görmeden önce...

Sonra hobbit yüzüğünü taktı, ve yankılara bakıp ses çıkarmamak için normalden fazla çaba gerektiğini anlayarak, sessizce aşağı, aşağı, aşağı, karanlığın içine süzüldü... Korkuyla titriyordu, ama küçük yüzü kararlı ve sertti... Uzun zaman önce Bag-End'den bir cep mendili bile almadan kaçan o halinden çok farklı bir hobbit olmuştu artık...

İŞTE SONUNDA BAŞIN İYİCE BELADA, BİLBO BAGGİNS.

O PARTİ GECESİ GİDİP BUR-NUNU BELANIN TAM ORTA-SINA SOKTUN İŞTE... EJDER-LERİN KORUDUĞU HAZİNELERLE BENİM EN UFAK BİR İŞİM BİLE OLMAZ, VE İSTERSE HEPSİ SONSU-ZA KADAR BURADA KALSIN, YETER Kİ BEN UYANIP BU BERBAT TÜNE-LİN ASLINDA KENDİ EVİMDEKİ GİRİŞ KORİDORU OLDUĞU-NU GÖREYİM...

ŞU AŞAĞIDAN TAM BURAYA GELDİĞİNİ GÖRDÜ-ĞÜM ŞEY BİR TÜR PARILTI MI?..

Sonuçta kısa bir duraklamadan sonra, yoluna devam edip tünelin sonuna geldi... Neredeyse karanlıktı, ama taş zeminin yakın tarafından büyük bir ışıltı yansıyordu...

Smaug'un ışıltısı...

Bilbo'nun soluğunun keşildiğini söylemek, hiç de yeterli bir tarif olmaz... İnsanlar bütün dünyanın muhteşem bir yer olduğu günlerde elflerden öğrendikleri dili değiştirdiğinden, geride Bilbo'nun düştüğü şaşkınlığı ifade edecek hiçbir sözcük kalmadı...

Bilbo daha önce ejder hazineleri hakkında anlatılanları, söylenen şarkıları duymuştu, ama daha önce böyle bir hazinenin görkeminin, parıltısının ve ihtişamının hiç bu derece bilincine varmamıştı...

Kalbi hayranlıkla ve dwarfların tutkusuyla dolup taştı; hareketsiz kalıp neredeyse nöbetçiyi unutarak, paha biçilmenin de, sayılmanın da ötesindeki altınları seyretti...

Adeta kendi iradesi dışında yönelerek, parmaklarının ucunda hazine tepeciklerinin en yakın kenarına yürümeden önce, ona çağlar sürmüş gibi gelen bir süre boyunca dikkatle baktı... Başının üzerinde uyuyan, uykusunda bile uğursuz bir tehdit yayan ejder yatıyordu.

Büyük, iki kulplu, taşıyabileceği ağırlıkta bir kupayı kavradı, korkulu bir gözle yukarı doğru baktı...

Sonra Bilbo tüydü... Kalbi çarpıyordu, ve bacaklarından aşağı indiği zamankinden daha fazla ateşli titreme vardı...

BAŞARDIM İŞTE..! BU ONLARA "HIRSIZDAN ÇOK BAKKALA BENZEYENİN" KİM OLDUĞUNU GÖSTERİR..! EH ARTIK BÖYLE ŞEYLER DUYMAYIZ HERHALDE...

Duymadı da... Dwarflar hobbiti tekrar görebildiklerine fazlasıyla mutlu oldular... Onu övüp sırtını tıpışladılar, kendilerinin ve gelecekteki nesiller boyunca tüm ailelerinin hizmetinde olacağını bildirdiler...

Dwarflar mutluluk içinde hazinelerinin kurtarılışından sözediyorlardı ki, altlarındaki dağın içinde birden muazzam bir gürleme koptu... Sanki patlamalarına bir kere daha başlamaya karar veren yaşlı bir volkan gibiydi dağ, ve uzun tünelden dışarıya, altlarındaki zemini titreten kükreme ve tepinme seslerinin korkunç yankıları geldi...

Smaug'un horultusunun akordu değişti...

Smaug'a halâ dikkat edilmesi gerekiyordu... Canlı bir ejderi hesaplarınızın dışında bırakmak iyi bir fikir dağıldır. Üstelik ejder kupasını özlemişti...

Hırsızlar! Alevler! Cinayet! O bu Dağa ilk geldiğinden beri böyle birşey olmamıştı! Öfkesi tanımlara sığmazdı - yalnızca zevkini çıkarabileceklerinden daha fazlasına sahip olan zengin tipler, uzun zamandır ellerinde olan, ve daha önce hiç kullanmadıkları veya istemedikleri birşeyi kaybettiklerinde görülen türden bir öfke idi bu...

Ejderlerin bütün o servetlerini kullanacak fazla bir yerleri olmayabilir, ama kural olarak ellerindekini son gramına kadar bilirler, özellikle uzun süredir sahiplerse; ve Smaug da bu konuda bir istisna değildi...

Tek düşüncesi, hırsızı yakalayıp, parçalarına ayırıp ezene kadar tüm dağ boyunca avlanmaktı...

ÇABUK! ÇABUK! KAPI! TÜNEL! BURASI GÜVENLİ DEĞİL!..

KUZENLERİM BOMBUR VE BOFUR-ONLARI UNUTTUK, AŞAĞI VADİDELER! ÖLDÜRÜLECEKLER, VE BÜTÜN MİDİLLİLERİMİZ DE ÖYLE, VE TÜM STOĞUMUZU KAYBEDECEĞİZ... YAPABİLECEĞİMİZ HİÇBİR ŞEY YOK!..

SAÇMA! ONLARI BIRAKAMAYIZ... HALATLAR NEREDE?.. ÇABUK OLUN!..

Bofur yukarıya geldi, herşey güvendeydi... Bombur yukarıya geldi, yine herşey güvendeydi. Bazı aletler ve stok paketleri yukarı çekildi, ve işte o sırada tehlike baş gösterdi...

Havada dönen birşeyin sesi duyuldu... Kızıl bir ışık, yükselen kayaların ucuna dokundu... Ejder gelmişti...

Ejderin sıcak soluğu kapının önündeki çimenleri buruşturdu, bıraktıkları aralıktan içeri girdi ve saklananları kavurdu... Gecenin içinde uçan ejderin kükreyişini duyabiliyorlardı... Şafak söküp gazabını soğutuncaya kadar boşuna arandı Smaug... Bin yıl sonra için için yanan taşa bile dönse hırsızlığı ne unutabilir, ne de affedebilirdi, ama pekalâ bekleyebilirdi... Yavaş yavaş ve sessizce inine geri dönüp gözlerini yarı kapadı...

Eşyalarını çekiştirip sürükleyerek uçarcasına tünele geri kaçmak için ancak zaman bulabildiler...

BU ZAVALLI HAYVANLARIMIZIN SONU OLACAK!.. SMAUG BİRŞEYİ BİR KERE GÖRDÜĞÜNDE KAÇIŞ BIRAKMAZ!..

İŞTE GELDİK, VE BURADA KALMAMIZ GEREKECEK... TABİİ ARAMIZDAN BİRİNİN SMAUG TEPEMİZDE NÖBETTEYKEN NEHRE DÖNEN MİLLERCE YOLU AÇIKTAN KATETMEYİ GÖZÜ TUTARSA O BAŞKA!..

Sabah olduğunda dwarfların korkusu azaldı ve uzun süre ne yapacaklarını konuştular...

PEKİ SİZCE NE YAPMALIYIZ, BAY BAGGİNS?..

ŞU ANDA HİÇBİR FİKRİM YOK-YANİ EĞER HAZİNEYİ ORADAN ÇIKARMAKTAN SÖZEDİYORSANIZ... BUNUN İÇİN ŞANSIMIZIN TAMAMEN FARKLI BİÇİMDE YAVER GİTMESİ VE SMAUG'DAN KURTULMAMIZ GEREKTİĞİ ORTADA...

EJDERLERDEN KURTULMAK BECERİLERİM ARASINDA HİÇ YER ALMAZ, AMA SİZE BİR TEKLİFİM OLACAK... YÜZÜ-GÜMÜ ALIP BU ÖĞLEN AŞAĞIYA SIZACAĞIM-EĞER SMAUG'UN UYUDUĞU BİR ZAMAN VARSA KESİN O ZAMANDIR-VE NELER YAPTIĞINA BİR BAKACAĞIM... BELKİ ÖNÜMÜZE BİR FIRSAT ÇIKAR...

HER NE KADAR BUNU KİŞİSEL DENEYİME DAYANARAK SÖYLEMEDİĞİNDEN EMİN OLSAM DA, BABAM DER Kİ, "HER SOLUCANIN ZAYIF BİR NOKTASI VARDIR...

Dwarflar tabii ki bu teklifi heyesle kabul ettiler. Küçük Bilbo'ya zaten saygı duyuyorlardı... Şimdi de o macera-larındaki asıl lider haline gelmişti... Kendi fikirlerini üretmeye ve kendi planlarını kurmaya başlamıştı...

YAŞLI SMAUG YORGUN VE UYKUDA... BENİ GÖREMEZ, VE DUYAMAYACAK DA, NEŞELEN BİLBO...

Ejderlerin koku alma yeteneğini ya unutmuş, ya da daha önce hiç duymamıştı... Ayrıca eğer tetiktelerse uyurken bir gözlerini yarı açık nöbette tuttukları da bir başka rahatsız edici gerçektir...

EE, HIRSIZ!.. KOKUNU ALIYORUM VE HAVANI HİSSEDİYORUM... SOLUĞUNU DUYUYORUM... GEL BAKALIM! KEYFİNE BAK, DAHA GERİDE BİR SÜRÜSÜ AŞIRILMAYI BEKLİYOR!..

HAYIR TEŞEKKÜRLER, EY HEYBETLİ SMAUG! BURAYA HEDİYE ALMAK İÇİN GELMEDİM... SADECE SİZE BİR BAKIP GERÇEKTEN EFSANELERİN ANLATTIĞI KADAR BÜYÜK OLUP OLMADIĞINIZI GÖRMEYİ İSTEDİM... EFSANELERE İNANMAMIŞTIM... GERÇEKTEN DE ŞARKILAR VE EFSANELER GERÇEKLERE FAZLASIYLA UZAK KALIYOR...

BİR HIRSIZ VE YALANCI İÇİN PEK TERBİYELİSİN...

SEN BENİM ADIMI DUYMUŞSUN, AMA BEN DAHA ÖNCE SENİ KOKLADIĞIMI HATIRLAMIYORUM... KİMSİN SEN VE NEREDEN GELİYOR-SUN SORABİLİR MİYİM?..

TABİİ SORABİLİRSİNİZ! TEPENİN ALTINDAN GELİYO-RUM, VE YOLLARIMIN GÖTÜR-DÜĞÜ TEPELERİN ALTINDAN VE ÜSTÜNDEN... VE HAVADAN... BEN GÖRÜLMEKSİZİN GEZENİM... BEN YÜZÜK BULUCUYUM, ŞANS TAŞI-CIYIM VE FIÇI BİNİCİSİYİM!

Eğer asıl adınızı vermek istemiyorsanız (ki bu akıllıca olur) ve direkt reddederek bir ejderi kızdırmak istemi-yorsanız (ki bu da pek akıllıca olur), ejderlerle uygun konuşma şekli işte budur... Hiçbir ejder bilmeceli konuşmanın ve bunu anlamaya çalışarak zaman kaybetmenin çekiciliğine karşı koyamaz...

PEKALA, EY FIÇI BİNİCİSİ! BELKİ DE FIÇI SENİN MİDİLLİNİN ADIYDI, BELKİ DE DEĞİLDİ... SANA KENDİ İYİLİĞİN İÇİN KÜÇÜK BİR ÖĞÜT VERECEĞİM: DWARFLARDAN ELİNDEN GELDİĞİNCE UZAK DUR!..

DWARFLAR MI?..

FARKINDA MISIN BİLMİYORUM, AMA HAZİNEYİ PARÇA PARÇA ÇALABİLSEYDİN BİLE...

YANİ YAKLAŞIK BİR YÜZYILLIK SÜRE İÇİNDE-YİNE DE ONU PEK UZAĞA GÖTÜREMEZ-DİN?..

Bilbo'nun aklında tatsız bir kuşku büyümeye başladı-acaba dwarflar bu önemli noktayı unut-muşlar mıydı, yoksa bütün bu süre boyunca sakal altından ona gül-müşler miydi?..

Ejder sohbetlerinin dene-yimsizler üzerinde işte böyle etkileri olur...

SÖYLEDİM YA, ALTIN BİZİM İÇİN YAL-NIZCA ÖYLESİNE BİRŞEYDİ... TEPELERİN ÜZERİNDEN VE ALTINDAN, DALGALARA VE RÜZGARLARA BİNEREK GELME NEDENİMİZ İNTİKAMDI!..

İNTİKAM! İNTİKAM!.. DAĞ ALTININ KRALI ÖLDÜ, VE ONUN İNTİKAMINI İSTEME-YE CESARET EDECEK AKRABALARI NEREDE?.. BEN ESKİ SAVAŞÇILARI YERLE BİR ETTİM VE ONLAR GİBİSİ ARTIK DÜNYA ÜZERİNDE YOK!..

DWARFLARIN KOKUSUNU (VE TADINI) BİLİRİM-BENDEN İYİ KİMSE BİLEMEZ... BİR DWARFIN BİNMİŞ OLDUĞU BİR MİDİLLİ YİYİP DE BUNU FARKETMEYECEĞİMİ SAN-MA SAKIN! HERHALDE DÜN GECEKİ O KUPA İÇİN İYİ PARA ALMIŞSINDIR...

BENİM ZIRHIM ON KATLI KALKANLAR GİBİDİR; DİŞLERİM KILIÇLARA, PENÇELERİM MIZRAKLARA, KUYRUĞUMUN ÇARPIŞI YILDIRIMA, KANATLARIM KASIRGAYA BENZER, VE SOLUĞUM ÖLÜM DEMEKTİR!..

SENİN BİLGİN ESKİ ÇAĞLARDA KALMIŞ... BAK!..

HEM AŞAĞIDAN, HEM YUKARIDAN DEMİR PULLARLA VE SERT MÜCEVHERLERLE DONATILMIŞ DURUM. DAYIM...HİÇBİR KILIÇ BANA ZARAR VEREMEZ...

BUNA NE DİYECEKSİN ?!..

BEN HEP EJDERLERİN ALT KISMI DAHA YUMUŞAKTIR DİYE BİLİRDİM, ÖZELLİKLE DE-EHM-GÖĞÜS BÖLGESİNDE; AMA ŞÜPHESİZ Kİ BU KADAR İYİ KORUNAN BİRİ ONU DA DÜŞÜNMÜŞTÜR...

BAŞ DÖNDÜRECEK KADAR MUHTEŞEM! MÜKEMMEL!.. KUSURSUZ!.. ŞAŞIRTICI!..

Ama Bilbo'nun içinden düşündüğü farklıydı: "Yaşlı budala." İşte, sol göğsünün çukurunda kabuğundan çıkmış sümüklüböcek kadar çıplak, geniş bir bölge var ya...

EH, MUHTEŞEM VARLIĞINIZI DAHA FAZLA MEŞGUL ETMEYEYİM, VE SİZİ PEK İHTİYACINIZ OLAN DİNLENMENİZDEN ALIKOYMAYAYIM ARTIK... MİDİLLİLERİ YAKALAMASI ZOR OLUYOR... HIRSIZLARI DA ÖYLE...

FROOOSHH

CANLI EJDERLERLE ASLA DALGA GEÇME, BİLBO, SENİ APTAL! HENÜZ MACERANIN SONUNA GELMİŞ DEĞİLSİN !...

Bilbo dışarıya çıktığında öğle sonrası geçmiş, akşam oluyordu... Ama hobbit endişeli ve rahatsızdı, ve ondan birşey öğrenmekte güçlük çektiler...

GÖNDERİN ŞU KUŞU! BENCE O BİZİ DİNLİYOR, VE GÖRÜNÜŞÜNDEN HOŞLANMIYORUM...

ONU RAHAT BIRAK! ARDIÇLAR İYİDİR VE DOSTTURLAR... BURALARDA YAŞAYAN ESKİ SOYLARI UZUN ÖMÜRLÜ VE BÜYÜLÜ BİR IRKTI... DALE İNSANLARI ONLARIN DİLİNİ ANLARDI, VE ONLARI HABERCİ OLARAK KULLANIRDI ...

EH, EĞER DERDİ BUYSA, LAKE-TOWN'A GÖTÜRECEK HABERİ DE OLACAK ZATEN... GERÇİ ORADA ARDIÇ-DİLİYLE UĞRAŞAN BAŞKA KİMSE KALDIĞINI DA SANMIYORUM YA...

NİYE, NE OLDU Kİ?..

EMİNİM BİZİM LAKE-TOWN'DAN GELDİĞİMİZİ VE ORADAN YARDIM ALDIĞIMIZI BİLİYOR: VE BİR SONRAKİ HAREKETİNDE O TARAFA YÖNELECEĞİNE DAİR İÇİMDE KORKUNÇ BİR HİS VAR...

BANA SORARSAN ÇOK İYİ BİR İŞ YAPTIN-EN AZINDAN ÇOK YARARLI BİRŞEY BULDUN, VE CANLI OLARAK EVE DÖNDÜN... YAŞLI SOLUCANIN ELMAS ZIRHININ YELEK KISMINDAKİ AÇIK BÖLGEDEN HABERİMİZ OLMASI BİR LÜTUF VE BİR NİMET ANLAMINA GELEBİLİR...

Bilbo onlara hatırlayabildiği her şeyi anlattı...

Onlar konuştuğu sürece Bardık dinledi, ta ki sonunda yıldızlar çıkıp göz kırpmaya başlayana kadar, ve sessizce kanatlarını açıp uçtu. Konuşurlarken Bilbo gittikçe daha keyifsizleşti, içindeki kötü his büyüdü...

BURADA HİÇ GÜVENDE OLMADIĞIMIZDAN EMİNİM... SMAUG HER AN ORTAYA ÇIKABİLİR, VE TEK UMUDUMUZ TÜNELİN EPEY İÇLERİNE GİRİP KAPIYI KAPATMAK...

Ve bu tam vaktinde olmuştu...

Kapıya yüklendiler, ve bir şıkırtı ve tangırtıyla kapandı. İçtarafta anahtar deliğinden hiçbir ışık kalmamıştı... Dağ'da kapalı kalmışlardı...

THOOM

Uzun bir süre içeride, yarı açık kapıdan fazla uzak olmayan bir yerde oturup konuşmaya devam ettiler...

Kadar ciddi görünüyordu ki, dwarflar sonunda söylediğini yaptılar... Ama kapıyı kapatmakta geciktiler - bu pek umutsuz bir plan gibi görünüyordu, zira kimse kapıyı içeriden tekrar açıp açamayacaklarını, veya bunun nasıl yapılacağını bilmiyordu...

Ve tek çıkış yolu ejderin ininden geçen bir yerde kapalı kalma düşüncesi, hoşlarına giden birşey değildi...

Sonra konu ejderin dwarflar hakkındaki kem sözlerine geldi... "Ama Thorin," "senin payına gelince, Bay Baggins" dedi, "emin ol ki sana karşı minnettarlıktan bile fazlasını duyuyoruz, ve paylaşacak birşeyimiz olur olmaz sen de kendi ondörtte birini seçeceksin.. ve senin için elimizden geleni yapacağız, ve zamanı geldiğinde yolculuk masrafının payımıza düşen kısmını üstleneceğiz..."

Konuşma buradan büyük hazinenin kendisine Thror'un büyük altın kupasına, ve Dale Lordu Girion'un beşyüz zümrüten yapılmış kolyesine kaydı... Ama hepsinin en gözdesi, dwarfların Dağın temelinin altında bulmuş oldukları büyük beyaz mücevherdi... Dağın kalbiydi o; Thrain'in Arkenstone'uydu...

ARKENSTONE! ARKENSTONE!.. O SANKİ BİN YÜZLÜ BİR KÜRE GİBİYDİ; ALEVLERİN IŞIĞINDA GÜMÜŞ GİBİ PARLARDI, GÜNEŞTEKİ SU GİBİ, YILDIZLARIN ALTINDAKİ KAR GİBİ, AY IŞIĞINDAKİ YAĞMUR GİBİ...

KAPATIN ŞU KAPIYI!.. O EJDERDEN İLİKLERİME KADAR KORKUYORUM... ÇOK GEÇ OLMADAN KAPIYI KAPATIN...

Bu Smaug'un gazabının, çıkışın olması gerektiğini düşündüğü yerde bile kimseyi bulamadığı ve hiçbir şey göremediği zamanki patlama biçimiydi...

FIÇI BİNİCİSİ!.. KOKUNU TANIMIYORUM, AMA LAKE İNSANLARINDAN BİRİ DEĞİLSEN BİLE, MUTLAKA YARDIMLARINI ALDIN!..

BENİ GÖRECEKLER VE DAĞ ALTININ ASIL KRALININ KİM OLDUĞUNU HATIRLAYACAKLAR!..

Duarada dwarflar karanlıkta oturu - yordu ...Geçen zamanı hesaplayamı - yorlardı, ve kıpırdamaya cesaretleri yoktu ...Sonunda, adeta günler ve günler sürmüş gibi gelen bir beklemeden sonra havasızlıktan boğulur ve başları döner hale geldiklerinden, daha fazla dayanamadılar...

KAPIYI DENEYELİM HAYDİ!.. BİR AN ÖNCE YÜZÜMDE RÜZGARI HİSSETMELİYİM, YOKSA ÖLECEĞİM...

DÜŞÜNÜYO - RUM DA, BURADA BOĞULMAKTANSA AÇIKTA SMAUG TARA - FINDAN ÇARPIL - MAYI TERCİH EDERİM...

Ama kapının ne anahtarla, ne de geçen sefer itaat ettiği büyüyle açılma - yacağını gördüler...

TUZAĞA DÜŞTÜK! BURASI YOLUN SONU... BURADA ÖLECEĞİZ...

HAYDİ! HAYDİ! BABAMIN DEDİĞİ GİBİ "ÇIKMADIK CANDAN UMUT KESİLMEZ!" VE "HAKKI ÜÇTÜR, HEPSİNİ ÖDER"... BEN BİR KERE DAHA TÜNELDEN **AŞAĞI** İNECE - ĞİM ... TEK ÇIKIŞ YOLU AŞAĞIDA ... VE BENCE BU KEZ HEPİNİZ DE BENİMLE GELSENİZ İYİ OLACAK!..

Umutsuzluk içinde kabul ettiler ...Aşağı, aşağı indi - ler, ve Bilbo ikide birde durup korkuyla dinlediği halde, aşa - ğıdan en ufak bir ses bile gelmedi...

SMAUG'UN NEYİN PEŞİNDE OLDUĞUNU PEK MERAK ETTİM ŞİMDİ...

BELKİ UFAK BİR IŞIK YAKALAYABİLİRİZ, VE ŞANSIMIZ DÖNMEDEN ÖNCE ETRAFA BİR GÖZ ATABİLİRİZ ...

Ama Bilbo dwarfları ken - disini izlemeye ikna ede - medi, zira Thorin'in dikkat - le açıkladığı gibi, Bay Baggins hala onların uz - man hırsızları ve araştır - macılarıydı... Eğer ışık yakma riskine girmek istiyorsa, bu onun bileceği işti... Kendileri tünelde onun sözlü rapo - runu bekleyeceklerdi...

Böylece kapının yanına oturup seyretttiler... Bilbo yeterince yakın - larındayken, o ikide birde altından bir şeylere rastladıkça onlar da anlık parıltı - lar görüyor ve tıngırtılar duyuyorlardı...

Sonra bir an için onun durup eğildiğini gördüler, ama nedenini bilemedi - ler...

Bu Arkenstone idi, yani Dağın Kalbi. Bilbo Thorin'in tariflerine göre öyle olduğunu tah - min etmişti; ama gerçekten de bu kadar muhte - şem bir hazine içinde bile, hatta bütün dünyada bile böyle bir mücev - herin bir eşi olamazdı...

İŞTE ŞİMDİ GERÇEKTEN BİR HIRSIZ OLDUM! AMA SANIRIM BUN - DAN DWARFLARA BAHSET - MEM GEREKİYOR - YANİ BİR ARA... KENDİ PAYIMI SEÇİP ALABİLECEĞİMİ SÖYLEMİŞ - LERDİ; VE SANIRIM BUNU SEÇECE - ĞİM, GERİ KALA - NIN TÜMÜNÜ ON - LAR ALSA BİLE...

Yine de içinde, bu muhteşem mücevherin seçip alma olayına dahil edilmiş ola - mayacağını, ve onun yüzünden ileride sorun çıkacağını söyleyen rahatsız edici bir his vardı...

Dwarfların anlık parıltılar halinde yakaladıkları hazine görüntüleri dwarfsı kalplerindeki tüm ateşi yeniden canlandırmıştı; ve bir dwarfın kalbi, en saygıdeğerleri bile olsa, altın ve mücevherler tarafından uyandırıldığında birden cesaret kazanır, ve hatta azgınlaşırdı bile...

Gerçekten de dwarfların artık cesaretlendirilmeye ihtiyacı kalmamıştı... Artık hepsi de henüz fırsat varken salonu keşfetmeye heveslıydiler, ve o an için Smaug'un evinden uzakta olduğuna inanmaya hazırdılar...

Mücevherler toplayıp ceplerini doldurdular, ve taşıyamadıklarının parmaklarının arasından geri dökülmesine içlerini çekerek izin verdiler. Thorin de daha azını yapıyor değildi, ama o devamlı bir yandan öbürüne gidiyor, bulamadığı birşeyi arıyordu. Aradığı Arkenstone idi; ama bundan henüz kimseye bahsetmemişti...

Sonra dwarflar duvarlardan zırh ve silahlar indirip donandılar...

BAY BAGGINS! İŞTE ÖDÜLÜNÜN İLK ÖDEMESİ!.. ESKİ CEKETİNİ ÇIKAR DA ŞUNU GİY!..

HARİKA HİSSEDİYORUM, AMA SANIRIM PEK GÜLÜNÇ GÖRÜNÜYORUMDUR... MEMLEKETİMDEKİ TEPE DE BUNA NASIL DA GÜLERLER!.. YİNE DE ELİMİZİN ALTINDA BİR BAKMA-CAMI OLSUN İSTERDİM!..

THORİN!.. ŞİMDİ NE YAPIYORUZ? SİLAHLANDIK, AMA KORKUNÇ SMAUG'A KARŞI HANGİ ZIRH NE ZAMAN İŞE YARAMIŞ Kİ?.. BU HAZİNE HENÜZ GERİ KAZANILMIŞ DEĞİL... HENÜZ ALTIN DEĞİL, KAÇACAK BİR YOL ARIYORUZ!.. VE ŞANSIMIZI ÇOK UZUN SÜRE ZORLADIK!..

DOĞRU SÖYLÜYORSUN!.. HAYDİ GİDELİM!.. SİZE REHBERLİK EDECEĞİM... SARAYIN YOLLARINI BİN SENE GEÇSE BİLE UNUTMAM...

Uzun merdivenlerden çıktılar, geniş ve yankılı koridorlardan geçtiler, birkaç kere daha dönüp başka merdivenler çıktılar, sonra yine başka merdivenler geldi...

—ve işte! Gündüzün parlak ışığı önlerinde beliriverdi!..

GÜZEL!.. BU KAPININ *DIŞINDAN* BAKABİLMEYİ HİÇ BEKLEMİYORDUM... VE GÜNEŞİ TEKRAR GÖRDÜĞÜME BU KADAR MEMNUN OLMAYI DA HİÇ BEKLEMİYORDUM, VE YÜZÜMDE RÜZGARI HİSSETTİĞİME, AMA-AYY! BU RÜZGAR SOĞUK ESİYOR! AYRICA SMAUG'UN ÖN KAPI EŞİĞİNİN PEK GÜVENLİ BİR YER OLDUĞUNU DA SANMIYORUM...

BİR SÜRE SES. SİZ SAKİN OTURABİLECEĞİMİZ BİR YERE GİDELİM HAYDİ!..

ÇOK DOĞRU!.. VE SANIRIM NEREYE GİTMEMİZ GEREKTİĞİNİ BİLİYORUM; DAĞIN GÜNEY-BATI KÖŞESİNDEKİ GÖZCÜ KARAKOLUNA DOĞRU DÖNMELİYİZ...

O NE KADAR UZAK-TA?..

BEŞ SAATLİK YÜRÜYÜŞ UZAKLIĞINDA SANIRIM... YOLDAN AYRILIP KUZGUN TEPESİ'NDEKİ KARAKOLA TIRMANAN BİR PATİKA VAR (YA DA VARDI), VE ESKİ BASAMAKLAR HALÂ ORADAYSA BİLE ZOR BİR TIRMANIŞTIR...

HAY AKSİ! KAHVALTI OLMAK-SIZIN BİRAZ DAHA YÜRÜYÜŞ VE TIRMANMA!.. O BERBAT, SAATSİZ, ZAMANSIZ DELİĞİN İÇİN-DE DAHA KAÇ KAHVALTIYI VE DİĞER YEMEKLERİ KAÇIRDIĞIMIZI MERAK EDİYORUM...

Aslında ejder büyülü kapıyı kırdığından beri iki gece ve aralarındaki gün kadar zaman geçmişti (hem de tamamen yiyeceksiz olarak değil,) ama Bilbo zaman kavramını fena halde kaybetmişti, ve ona sanki bir gece de, bir hafta dolusu günün gecesi de geçmiş olabilir gibi geliyordu...

HAYDİ! HAYDİ!.. BENİM EVİME BERBAT DELİK FİLAN DEMEYİN! HELE BİR TEMİZLENİP YENİDEN DÖŞENENE KADAR BEKLEYİN!..

SMAUG ÖLENE KADAR BU OLAMAYACAK... BU ARADA NEREDE O? BİLMEK İÇİN İYİ BİR KAHVALTIYI BİLE FEDA EDERDİM...

UMARIM DAĞIN TEPESİNDEN BİZİ SEYREDİYOR DEĞİLDİR!..

Kısa bir yol gittikten sonra bir süre dinlenip ellerinden geldiği kadarıyla başlıca cram ve sudan oluşan bir kahvaltı yaptılar... (Cram'ın ne olduğunu bilmek istersenız, tek söyleyebileceğim tarifini bilmediğimdir; ama bisküvimsidir, uzun süre taze kalır, vücudu desteklediği düşünülür, ve kesinlikle eğlenceli birşey değildir: aslında çiğneme egzersizi sağlamak dışında pek sıkıcıdır. Göl insanları tarafından uzun yolculuklar için üretilmiştir...)

Sonra yola devam ettiler, taki öğleden sonra geç saatlerde sırtların tepesine varıp batıya doğru inen kış güneşini görene kadar...

ESKİ GÜNLERDE BURADA HEP GÖZCÜLER BIRAKIRDIK... NÖBETÇİLER BELKİ DE FAZLA RAHAT ETTİRİLİYORDU-YOKSA EJDERİN GELİŞİ KONUSUNDA DAHA ÖNCEDEN UYARILABİLİRDİK, VE HERŞEY FARKLI OLABİLİRDİ... YİNE DE BURADA BİR SÜRE SAKLANIP BARINABİLİRİZ, VE GÖRÜLMEKSİZİN ÇOK ŞEY GÖREBİLİRİZ...

BURAYA GELİRKEN GÖRÜLDÜYSEK FAZLA BİR İŞE YARAMAZ...

Taş odadan Batı'ya baktıklarında hiçbir şey yoktu, Doğu'ya baktıklarında hiçbir şey yoktu, Güney'de ejderden hiç iz yoktu, ama çok fazla kuş bir araya toplanmıştı... Bu duruma uzun uzun bakıp merak ettiler; ama ilk soğuk yıldızlar belirdiğinde hâlâ birşey anlamış değillerdi...

Eğer siz de dwarflar gibi Smaug'dan haber almak istiyorsanız, onun kapıyı parçalayıp öfkeyle uçup gittiği, iki gün önceki akşama geri dönmelisiniz...

BAKIN! YİNE O IŞIKLAR! DÜN GECE GÖZCÜLER BUNLARIN GECE YARISI BAŞLAYIP ŞAFAĞA KADAR KAYBOLDUĞUNU GÖRMÜŞ... ORADA BİRŞEYLER OLUYOR.

BELKİ DAĞ ALTININ KRALI ALTIN İŞLİYORDUR. O KUZEYE GİDELİ ÇOK OLDU... ŞARKILARIN KENDİLERİNİ TEKRAR KANITLAMAYA BAŞLAMALARININ ZAMANIDIR...

HANGİ KRAL? BU EJDERİN, YANİ DAĞ ALTINDAKİ BİZLERİN BİLDİĞİ TEK KRALIN, YAKIP YIKAN ALEVİ OLABİLİR DE, OLMAYABİLİR DE...

SENİN AKLINA DA HEP KASVETLİ ŞEYLER GELİYOR! SELLERDEN TUT, ZEHİRLENMİŞ BALIĞA KADAR... NEŞELİ BİRŞEY DÜŞÜNSENE!..

DAĞIN IŞIĞINDA NEHİR ALTIN GİBİ AKIYOR!..

EĞER BU EJDERİN GELİŞİ DEĞİLSE BEN SAFİ SALAĞIM! KÖPRÜLERİ KESİN! SİLAH BAŞINA! SİLAH BAŞINA!..

Anıdan uyarı borazanları çalınmaya başladı, sesleri kayalık sahillerde yankılandı... Kasabadaki tüp kap kacağa su doldurdu, her bir savaşçı silahlandı, her bir ok ve kargı hazır duruma geçti... Karaya giden köprü aşağıya bırakılıp yok edildi...

Böylece ejder onları pek de hazırlıksız yakalayamamış oldu...

Ejder kükreyerek kasabayı dolaştı... Siyah oklardan oluşan bir karşılama atışı havayı yardı, ejderin pullarının ve mücevherlerinin üzerinde takırdadı... Okların sapları, ejderin gölün içine doğru tıslayıp yanan soluğuyla tutuşarak döküldü...

Ejderin gazabı, yayların titreşiminde ve borazanların bağırtısında doruğuna ulaştı, ta ki onu öşkeden kör çılgın bir hale getirene dek...

Çığlıkların, feryatların ve insanların bağırtılarının arasında, Smaug başlarının üzerinde belirdi, köprülere doğru uçtu, ve ferasa halde bozuldu... Köprü gitmişti, ve düşmanları derin sulardaki bir adadaydılar - ejderin zevkine göre fazla derin karanlık ve serindi sular...

Uzun çağlar boyunca kimse ona karşı savaşmaya cesaret edememişti; aslında şu sert sesli adam olmasa (adı Bard idi) şimdi de edemezlerdi... Bard sağa sola koşup okçuları yüreklendiriyor, son oklarına kadar savaşma emri vermesi için Efendi'yi teşvik ediyordu...

Ejderin çenelerinin arasından alevler fırladı... Öfkeli bir pervasızlık içinde, ok fırtınasının tam ortasından aşağı doğru uçuşa geçti... Düşmanlarına pullarla kaplı yan taraflarını dönmek için hiç zahmet etmiyor, yalnızca kasabalarını alevler içinde bırakmaya uğraşıyordu.

THOOOM

Söndürülmesi imkansız alevler gecenin içine doğru yükseldi. Bir uçuş, sonra bir daha; bir ev daha, ve sonra bir ev daha alevlere kapılıp yıkıldı; ve hâlâ hiçbir ok Smaug'u engel olamıyor, ya da onu bataklıktan gelen bir sinek kadar bile rahatsız etmiyordu...

İnsanlar her taraftan suya dalmaya başlamışlardı bile... Kadın ve çocuklar çarşı havuzunundaki yüklü kayıklara dolduruluyordu... Efendi de kendi yaldızlı teknesine kaçıyor, karışıklıkta uzaklara kürek çekip kendini kurtarmayı umuyordu...

Çok geçmeden tüm kasaba terkedilmiş ve yanarak göl yüzeyine dek çökmüş olacaktı...

Ama yanan evlerin arasında hâlâ yerlerini koruyan bir bölük okçu vardı... Kaptanları, Dale Lordu Girion'un uzun bir geçmişi olan soyundan gelen Bard idi... Dale Lordu'nun eşi ve çocuğu, uzun zaman önce yıkıntılardan Akan Nehir boyunca kaçmışlardı...

Bard ise son bir oku kalıncaya kadar hepsini fırlatmıştı...

BEKLE!.. BEKLE!..

AY YÜKSELİYOR... EJDER BAŞININ ÜZERİNDE DÖNEREK UÇARKEN SOL GÖĞSÜNDEKİ GİRİNTİYİ ARA!..

Bu yaşlı bir ardıçtı... Bard pek şaşırarak onun dilini anladığını farketti... Anlıyordu, çünkü o Dale soyundandı...

EY OK! KARA OK! SENİ SONA SAKLADIM... BENİ ASLA YARI YOLDA BIRAKMADIN, VE BEN DE HEP SENİ BULUP GERİ ALDIM... SENİ BABAMDAN ALMIŞTIM, VE O DA KENDİ BÜYÜKLERİNDEN ...

EĞER DAĞ ALTININ GERÇEK KRALININ DÖKÜMHANELERİNDEN GELDİYSEN, GİT ŞİMDİ, VE ÇOK HIZLI OL!..

Ejder bir kere daha her zamankinden alçakta pike yaptı, ve o dönüp dalışa geçerken karnı, ay ışığındaki mücevherlerin kıvılcımlı alevleriyle beyaz beyaz parlıyordu- bir tek yer hariç...

Büyük yay titreşti...

Kara ok direkt fırlayarak sol göğüsteki girintiye yöneldi...

Öylesine sert uçmuştu ki, ucu, gövdesi ve tüyüyle birlikte oraya gömülüp kayboldu...

Smaug insanları sağır eden, ağaçları deviren ve kayaları çatlatan bir çığlıkla, fışkırırcasına havaya fırladı. ters döndü ve yüksekliklerden bir yıkıntı halinde düştü...

Tam kasabanın üstüne düşmüştü. Son çırpınışları herşeyi yerle bir ederek kıvılcımlara ve toza boğdu... Göl kükreyerek boşluğu doldurdu... Ay ışığı altındaki anı karanlıkta bembeyaz görünen geniş bir buhar kitlesi yükseldi...

Bir tıslama sesi duyuldu, sular sıçratan bir girdap oluştu, ve sonra sessizlik geldi... İşte bu Smaug'un ve Esgaroth'un sonu oldu, ama Bard kurtulmuştu...

Rüzgar, Esgaroth insanlarının seslerini getirdi; kaybettikleri şehirlerinin, mallarının ve yerle bir olan evlerinin matemini tutuyorlardı, ve ilk şikayetleriyle öfkeleri, bazıları kasabayı savunmaya hâlâ istekli olduğu halde orayı çok erken terkeden Efendi'ye karşı olmuştu...

İYİ BİR TİCARİ ZEKASI VARDI BELKİ — ÖZELLİKLE KENDİ TİCARETİ KONUSUNDA, AMA CİDDİ BİR OLAY OLDUĞUNDA HİÇ BİRŞEY YAPAMADI!..

KEŞKE BARD ÖLMEMİŞ OLSAYDI, ONU BİR KRAL YAPARDIK... GİRİON SOYUNDAN, EJDER HAKLAYICI BARD!.. YAZIK Kİ ONU KAYBETTİK!..

BARD'I KAYBETMEDİK! DÜŞMAN KATLEDİLDİĞİNDE ESGAROTH'DAN SUYA ATLADI... BEN GİRİON SOYUNDAN BARD'IM; EJDERİ HAKLAYAN BENİM...

KRAL BARD!

KRAL BARD!

GİRİON, DALE LORDU'YDU, ESGAROTH KRALI DEĞİL... LAKE-TOWN'DA BİZLER EFENDİLERİ DAİMA YAŞLI VE BİLGELER ARASINDAN SEÇTİK, VE YALNIZCA SAVAŞÇI OLAN İNSANLARIN YÖNETİMİNE GİRMEDİK...

'KRAL BARD'IN KENDİ KRALLIĞINA DÖNMESİNE İZİN VERİN — ONUN YİĞİTLİĞİ SAYESİNDE ŞİMDİ DALE ÖZGÜR, VE DÖNÜŞÜNÜ HİÇBİR ŞEY ENGELLEMİYOR... VE İSTEYEN HERKES ONUNLA GİDEBİLİR... AKILLI OLANLAR BURADA. KALIP KASABAMIZI YENİDEN İNŞA ETMEYİ UMMALI...

YAŞASIN OKÇUMUZ... PARA TORBASI KILIKLILARDAN KURTULALIM!..

OKÇU BARD'IN DEĞERİNİ AZIMSAYACAK EN SON KİŞİ BENİM, AMA EY İNSANLAR, NEDEN?.. TÜM SUÇLAMALAR BENİM ÜZERİME?.. EJDERİ UYKUSUNDAN KALDIRAN KİMDİ, SORABİLİR MİYİM? KİM BİZDEN ZENGİN ARMAĞANLAR VE BOL BOL YARDIM ALIP BİZİ ESKİ ŞARKILARIN GERÇEKLEŞEBİLECEĞİNE İNANDIRDI?.. ÖDÜL OLARAK NEHİRDEN AŞAĞI HANGİ TÜRDEN ALTINI GÖNDERDİLER?..

EJDER ALEVLERİ VE YIKIM!.. UĞRADIĞIMIZ ZARARIN KARŞILIĞINI, DUL VE YETİMLERİMİZ İÇİN YARDIMI KİMDEN İSTEYECEĞİZ?.

GAZABIMIZI VE SÖZLERİMİZİ O ZAVALLI YARATIKLARA NİYE HARCIYORUZ?.. ŞÜPHESİZ Kİ SMAUG BİZE GELMEDEN ÖNCE, İLK ALEVLERLE ONLAR YOK OLMUŞLARDI...

Sonra daha bunları söylerken, Dağın nöbetçisiz ve sahipsiz bekleyen efsanevî hazinesinin düşüncesi kalbine doğdu... Efendi'nin sözlerini, ve Dale'in yeniden kurulup altın çanlarla donatılmasını düşündü; Tek gereken adamlarını bulabilmesiydi ...

ŞİMDİ ÖFKELİ KONUŞMALARIN, YA DA BÜYÜK DEĞİŞİM PLANLARI DÜŞÜNMENİN ZAMANI DEĞİL, EFENDİM..., HÂLÂ HİZMETİNİZDEYİM — AMA BİR SÜRE SONRA SÖZLERİNİZİ YENİDEN DÜŞÜNEBİLİRİM, VE BENİ İZLEYECEKLERLE BİRLİKTE KUZEYE GİDEBİLİRİM...

Bard kampların kurulmasına, hasta ve yaralıların bakımına yardımcı olmak üzere yürüdü... Gittiği her yerde, artık korumasız kalmış olan hazineyle ilgili konuşmaların insanların arasında yangın misali yayıldığını gördü; ve bu onları zor durumlarında epeyce meşgul ediyordu...

Bu da iyiydi, zira gece acı ve kasvetli oldu. Az sayıda kişi için barınak kurulabilmişti (Efendi'nin bir barınağı vardı.) ve az yiyecek vardı (Efendininkiler bile yetmedi). O gece çok kişi ıslanmaktan, soğuktan ve üzüntüden hastalandı, ve daha sonra öldü...

İzleyen günlerde çok fazla hastalık ve büyük açlık çıktı...

Bu arada Bard liderliği ele aldı, ve her ne kadar Efendi'nin adına da olsa, istediği gibi emirler verdi... Eğer yardım gelmeseydi, sonbahardan sonra hızla gelen kış arasında insanların çoğu yok olabilirdi...

Ama yardım hızla geldi: zira Bard hemen nehirden yukarıya, ormana hızlı habercıler gönderip Ormanın Elflerinin Kralı'nın yardımını istemişti, ve habercıler bir orduyu çoktan yola çıkmış bulmuşlardı... Halbuki o gün, Smaug'un ölümünün üzerinden yalnızca üç gün geçmişti...

Elflerin Kralı kendi habercilerinden ve halkını seven kuşlardan haber almıştı, ve olup bitenlerin çoğunu zaten biliyordu... Gerçekten de, Ejderin Issız Bölgesi sınırlarında yaşayan tüm kanatlı canlıların arasında çıkan karışıklık oldukça büyüktü...

Haber Mirkwood'dan içerilere kadar yayılıyordu; Smaug öldü. Daha Elfin Kralı yola çıkmadan önce, haber batıya uzanarak dostdoğru Sisli Dağlar'ın çam ormanlarına ulaşmıştı; Beorn haberi ağaç evindeyken, goblinler ise mağaralarında toplu görüşmedeyken duymuşlardı...

Ama Kral, Bard'ın dualarını duyduğunda merhamet gösterdi; böylece ilk başta Dağ'a doğru olan yönünü - zira o da Thror'un servetiyle ilgili efsaneyi unutmamıştı - nehir akıntısı doğrultusuna çevirerek Uzun Göl'e doğru hızlandı... Ordusu için yeterli sayıda kayığı ya da salı yoktu, ama nehir yoluyla önden büyük bir bölüm mal göndermişti...

Ejderin ölümünden sadece beş gün sonra sahile varıp kasabanın yıkıntılarına baktılar... Efendi, Elfin Kralı'nın yardımı karşılığında gelecege yönelik her türlü pazarlığa girmeye hazırdı...

Ama hâlâ ayakta olan ordu elemanlarının hepsi ve Elfin Kralı'nın birliğinin çoğu, Dağın kuzeyine yürümeye hazırlandılar... Böylece kasabanın yerle bir olmasından onbir gün sonra, ordularının başı gölün sonundaki taş kapıları geçip ıssız topraklara gelmiş oldu...

Kısa süre sonra planları yapılmıştı... Efendi, yanında birkaç usta el sanatçısı insan ve çok sayıda becerikli elf ile birlikte geride kaldı: Ve onlar da ağaçlar kesmekle ve yaklaşan kışa karşı sahilde barakalar yapmakla meşgul oldular...

GARİP BİRŞEYLER OLUYOR... SONBAHAR GÖÇLERİNİN ZAMANI GEÇTİ; VE BU KUŞ KUŞLAR DAİMA KARADA YAŞAYANLARDANDIR... SIĞIRCIKLAR VE İSPİNOZ SÜRÜLERİ VAR; VE UZAKTA BİRÇOK LEŞ YİYİCİ KUŞ VAR, SANKİ YAKINDA SAVAŞ ÇIKACAKMIŞ GİBİ...

İŞTE YİNE O YAŞLI ARDIÇ! SMAUG DAĞ ETEĞİNİ VURDUĞUNDA KAÇMIŞ OLMALI...

SANIYORUM BİZE BİRŞEY ANLATMAYA ÇALIŞIYOR... KEŞKE O BİR KUZGUN OLSAYDI...

PIP PIP PIP PIP PIP

ONLARDAN HOŞLANMADIĞINI SANIYORDUM... DAHA ÖNCE BU TARAFA GELDİĞİMİZDE ONLARDAN PEK ÇEKİNİYOR GİBİYDİN...

PIP PIP PIP RI

ONLAR KARGALARDI... ŞÜPHELİ GÖRÜNÜŞLÜ VE MÜNASEBETSİZ YARATIKLARDIR. ÜSTELİK KABADIRLAR DA... AMA KUZGUNLAR FARKLIDIR... ONLARLA THROR'UN HALKI ARASINDA BÜYÜK BİR DOSTLUK VARDI, VE BİZE SIK SIK GİZLİ HABERLER GETİRİRLERDİ... ÜZERİNDE DURDUĞUMUZ YÜKSELTİ BİR ZAMANLAR KUZGUN TEPESİ DİYE ADLANDIRILIRDI ÇÜNKÜ BURADA BİLGE VE ÜNLÜ BİR ÇİFT YAŞARDI, YANİ YAŞLI CARC VE KARISI... AMA O ESKİ SOYUN HİÇBİR ÜYESİNİN HALÂ BURALARDA OLDUĞUNU SANMIYORUM...

ONU ANLAYAMAYABİLİRİZ, AMA O YAŞLI KUŞUN BİZİ ANLADIĞINDAN EMİNİM... İZLEMEYE DEVAM ET ŞİMDİ, VE BAK NELER OLUYOR?...

PIP PIP PIP PIP PIP

Çok geçmeden kanat çırpışlar duyuldu, ve ardıç geri geldi; onunla birlikte yaşlılıktan pek yıpranmış bir kuş da gelmişti...

EY THRAİN OĞLU THORİN, VE FUNDİN OĞLU BALİN, BEN CARC OĞLU ROAC'IM... CARC ÖLDÜ, AMA BİR ZAMANLAR ONU İYİ TANIRDINIZ... ŞİMDİ DAĞIN BÜYÜK KUZGUNLARININ ŞEFİ BENİM...

BAKIN! KUŞLAR GÜNEYDEN, DOĞUDAN VE BATIDAN GELİP YİNE DAĞDA VE DALE'DA TOPLANIYOR, ZİRA SMAUG'UN ÖLDÜĞÜ HABERİ GELDİ!..

DEAD? DEAD! DEAD!

EVET, ÖLMÜŞ... ARDIÇ KUŞU, DİLERİM TÜYLERİ HİÇ DÖKÜLMESİN, ONUN ÖLDÜĞÜNÜ GÖRMÜŞ, VE ONUN SÖZÜNE GÜVENEBİLİRİZ... SALONLARINIZA GÜVENLE DÖNEBİLİRSİNİZ: ŞU ANDA TÜM HAZİNE SİZİN...

AMA KUŞLARIN YANI SIRA BURADA TOPLANAN ÇOK SAYIDAKİ BAŞKALARI DA VAR... BİR ORDU DOLUSU ELF YOLA ÇIKTI BİLE, VE SAVAŞ İLE KATLİAM UMUDU İÇİNDEKİ LEŞ YİYİCİ KUŞLAR DA ONLARLA BİRLİKTE GELİYOR...

GÖL CİVARINDAKİ İNSANLAR ÇEKTİKLERİNİN DWARFLAR YÜZÜNDEN OLDUĞUNA DAİR SÖYLENİYORLAR; ZİRA ŞU ANDA EVSİZLER VE ÇOK KİŞİ ÖLDÜ, VE SMAUG KASABALARINI YOK ETTİ... SİZLER SAĞ DA OLSANIZ, ÖLMÜŞ DE OLSANIZ, ONLAR DA SİZİN HAZİNENİZLE TAZMİNAT BULMAYI DÜŞÜNÜYORLAR...

ÖYLEYSE BOŞUNA KORKMUŞUZ - VE HAZİNE BİZİM..!

BİR ZAMANLAR BURADA YAŞAYAN BÜYÜK DURİN HALKININ YANINDA, GERİYE KALAN ONÜÇÜNÜZ OLDUKÇA KÜÇÜK BİR SAYI... EĞER FİKRİMİ DİNLERSENİZ, GÖL İNSANLARININ EFENDİ'SİNE DEĞİL, OKUYLA EJDERİ VURANA GÜVENMELİSİNİZ...

UZUN SÜRE İSSİZLİKTAN SONRA, DWARFLAR, ELFLER VE İNSANLAR ARASINDA BİR KEZ DAHA BARIŞ GÖRMEK İSTERDİK AMA BU EPEY BİR ALTININIZA MALOLABİLİR... SÖYLEYECEKLERİM BU KADAR...

TEŞEKKÜRLER, CARC'IN OĞLU ROAC... SEN VE HALKIN UNUTULMAYACAKSINIZ... AMA BİZ HAYATTAYKEN HİÇBİR ALTINIMIZI HIRSIZLAR ÇALAMAYACAK, KİMSE ZORLA GÖTÜREMEYECEK...

AYRICA SİZE YALVARIRIM Kİ DEMİR TEPELER'DEKİ KUZENİM DAİN'E HABERCİLER GÖNDERESİNİZ ZİRA ÇOK SAYIDA İYİ SİLAHLANMIŞ ADAMI VARDIR VE BURAYA EN YAKINDA OTURUR... ONDAN ACELE ETMESİNİ İSTEYİN!..

BU FİKRİN İYİ Mİ KÖTÜ MÜ OLACAĞINI SÖYLEYEMEM, AMA ELDEN GELENİ YAPACAĞIM...

ŞİMDİ DAĞA GERİ DÖNELİM!.. KAYBEDECEK FAZLA VAKTİMİZ YOK!..

Olup bitenlerin bir kısmını çoktan duydunuz gibi, dwarfların önünde hâlâ birkaç gün olduğunu da göreceksiniz... Böylece ana girişi güçlendirmek için sıkı bir çalışmaya girdiler... Çok sayıda alet edevatları vardı; ve dwarflar bu tür işlerde hala çok becerikliydiler...

Onlar çalışırken kuzgunlar devamlı olarak haberler getiriyordu. Böylece Elfin Kralının göle doğru döndüğünü, ve hâlâ soğuk alacak zamanları olduğunu öğreniyorlardı...

Dört gün içinde, göl insanlarıyla elçilerin birleşmiş ordularının Dağ'a doğru hızla geldiklerini öğrendiler... Ama şimdi umutları daha artmıştı; zira birkaç gündür dikkatle beslenmişlerdi - çoğunlukla **cram** ile tabii, ve ondan epeyce bıkmışlardı; ama **cram** hiç yoktan çok daha iyiydi - ve kapı çoktan açıklığın ağzına kuru döşenmiş, ama çok kalın ve yüksek dört köşe taşlardan bir duvarla kapanmıştı...

Sonra bir gece aniden güneyde, Dale'da birçok ateşin meşalenin ışıkları belirdi...

GELDİLER! VE KAMPLARI ÇOK GENİŞ; VADİYE NEHRİN HER İKİ KIYISINDAN, ŞAFAKTA SAKLANARAK GELMİŞ OLMALILAR ...

O gece dwarflar pek fazla uyumadı...

Yaklaşan bir grup gördüklerinde sabahın henüz alacakaranlık saatleriydi... Çok geçmeden hem göl insanlarının savaşa hazırlanmış gibi silahlı olduğunu, hem de elfin okçularının aralarında olduğunu gördüler...

DAĞ ALTININ KRALI THRAİN OĞLU THORİN'İN KAPILARINA SAVAŞTAYMIŞ GİBİ SİLAHLI GELEN SİZLER KİMSİNİZ, VE NE İSTİYORSUNUZ ?..

SELAMLAR, THORİN! HİÇ UMMAMAMIZA RAĞMEN SİZİ HAYATTA BULMANIN SEVİNCİNİ YAŞIYORUZ... BEN BARD'IM; EJDERİN ÖLÜMÜNÜ VE HAZİNENİZİN ELİNİZE GEÇMESİNİ SAĞLAYAN BENİM ELİMDİ...

DAHASI, DALE'Lİ GİRİON'UN SOYUNDAN GELEN VARİSİYİM, VE ONUN SARAYININ VE ŞEHRİNİN SERVETİNİN SMAUG'UN ESKİDEN ÇALMIŞ OLDUĞU BÜYÜK BÖLÜMÜ, HEP BİRLİKTE SİZİN HAZİNENİZİN ARASINDA BEKLİYOR... SİZCE BU ÜZERİNDE KONUŞMAMIZ GEREKEN BİR KONU DEĞİL Mİ?..

ÜSTELİK, SMAUG SON SAVAŞINDA ESGAROTH İNSANLARININ EVLERİNİ YOK ETTİ, VE BEN HENÜZ ONLARIN EFENDİSİNİN HİZMETİNDEYİM... KENDİSİ ADINA KONUŞMAK VE İNSANLARININ ACI VE ÜZÜNTÜSÜ KONUSUNDA BİR DÜŞÜNCENİZ OLUP OLMADIĞINI SORMAK DURUMUNDAYIM. ZOR DURUMDAYKEN ONLAR SİZE YARDIM ETMİŞTİ, VE KARŞILIĞINDA SİZ YALNIZCA YIKIM GETİRMİŞ OLDUNUZ. HER NE KADAR BUNUN PLANLI OLMADIĞI ŞÜPHESİZ OLSA DA...

Bunlar dürüst sözlerdi, ve her ne kadar gururla ve sertçe söylenmiş de olsalar, doğruydular da... Bilbo, Thorin'in bunlardaki haklılık payını hemen görüp kabul edeceğini düşünmüştü... Ama bir ejderin uzun zamandır üzerinde kuluçkaya yattığı altının gücünü hesaba katmamış, ve olaya dwarf ruhu taşıyan bir gözle bakmamıştı...

HALKIMIN HAZİNESİ ÜZERİNDE HİÇBİR İNSANIN İDDİASI OLAMAZ, ONU BİZDEN ÇALAN SMAUG AYRICA KENDİSİNİ DE YAŞAMINDAN VEYA EVİNDEN ETMİŞ OLSA BİLE... ALTIN SMAUG'A AİT OLMADIĞINDAN, YAPTIĞI KÖTÜLÜKLER ONDAN AYRILACAK PAYLA TAZMİN EDİLMEK DURUMUNDA OLAMAZ... GÖL İNSANLARINDAN ALDIĞIMIZ MALZEMENİN ÜCRETİNİ VE YARDIMLARININ KARŞILIĞINI DEĞERİNCE ÖDEYECEĞİZ - ZAMAN İÇİNDE...

AMA ŞİDDET TEHDİDİ KARŞISINDA *HİÇBİR ŞEY* VERMEYİZ, TEK BİR SOMUN PARASI BİLE... AYRICA PEK DE NEZAKETLE ANIMSAMADIĞIM ELFİN KRALI'NIN HALKIYLA DA GÖRÜŞMEYE GİRMEM... BU ALIŞVERİŞTE ONLARIN HİÇBİR YERİ YOK... ŞİMDİ OKLARIMIZ UÇUŞMADAN ÖNCE GİDİN BURADAN...

ELFİN KRALI DOSTUMDUR, VE İHTİYAÇ DUYDUKLARINDA GÖL İNSANLARININ İMDADINA YETİŞTİLER, HEM DE DOSTLUKTAN BAŞKA HİÇBİR ŞEY BEKLEMEDEN...

SİZE SÖZLERİNİZDEN ESEF DUYMANIZ İÇİN ZAMAN VERECEĞİZ... BİZ DÖNMEDEN ÖNCE DÜŞÜNCELERİNİZİ TOPARLARSINIZ...

Birkaç saat geçmişti ki, sancak taşıyıcılar döndü, borazancılar öne çıkıp borazenlarını öttürdüler...

ESGAROTH VE ORMAN ADINA, THRAİN OĞLU THORİN OAKENSHİELD'A SESLENİYORUZ... ONU İLERİ SÜRÜLEN TALEPLERİ İYİ DEĞERLENDİRMEYE DAVET EDİYORUZ. AKSİ HALDE DÜŞMANIMIZ İLAN EDİLECEKTİR...

EN AZINDAN HAZİNENİN ONİKİDE BİRİNİ, EJDER HAKLAYAN OLARAK BARD'A TESLİM EDECEKTİR, VE BARD, GİRİON VARİSİ OLARAK, ESGAROTH'A YAPACAĞI YARDIMI BU PAYDAN KENDİSİ AYIRACAKTIR...

AMA EĞER THORİN, GEÇMİŞTE ATALARININ YAPTIĞI GİBİ, ÇEVRE TOPRAKLARIN DOSTLUK VE İTİBARINI KAZANMAK İSTİYORSA, GÖL İNSANLARININ RAHATLAMASI İÇİN KENDİNDEN DE BİR MİKTAR KATKIDA BULUNMALIDIR...

THAK

YANITINIZ BU OLDUĞUNA GÖRE, DAĞIN KUŞATMA ALTINA ALINACAĞINI İLAN EDİYORUM... TARAFINIZDAN ANLAŞMA VE GÖRÜŞME TALEBİ GELENE DEK DAĞI TERKEDEMEYECEKSİNİZ... SİZE KARŞI HİÇBİR SİLAH ÇEVİRMEYECEĞİZ, AMA SİZİ ALTININIZLA BAŞBAŞA BIRAKIYORUZ... İSTERSENİZ ONU YİYEBİLİRSİNİZ...

Günler yavaşça, yorucu biçimde geçiyordu... Thorin öyle sert bir hale gelmişti ki, diğerleri isteseler de ona kusur bulmaya cesaret edemezlerdi; ama gerçekten de çoğu onunla aynı fikirde görünüyordu- belki yaşlı şişman Bombur, Fili ve Kili hariç... Bilbo ise olayların girdiği biçimi tabii ki onaylamıyordu...

BURALAR HALÂ OLDUĞU GİBİ EJDER KOKUYOR, VE BU MİDEMİ BULANDIRIYOR. VE ORAM ARTIK RESMEN GIRTLAĞIMA YAPIŞMAYA BAŞLADI...

HER KÖŞEYİ ARAYIN... ZİRA BABAMIN ARKENSTONE'U TEK BAŞINA, ALTINDAN OLUŞAN BİR NEHİRDEN BİLE DAHA DEĞERLİDİR, VE BENİM İÇİN DEĞERİ ÖLÇÜLEMEZ... TÜM HAZİNENİN İÇİNDE O TAŞI KENDİ ADIMA ALIYORUM, VE ONU BULUP DA SAKLAYAN HERKESTEN ÖCÜMÜ ALACAĞIM...

5 onra kuzgunlar, Dain ve beşyüzden fazla dwarfın Dale'a iki günlük yürüyüş uzaklığında olduğu haberini getirdiler...

Yine de Bilbo ondan bahsetmedi, zira günlerin getirdiği yorgunluk arttıkça küçük kafesinde bir planın başlangıcı oluşmaya başlamıştı...

AMAN VERMEZ BİR HALK OLDUKLARI HALDE, SİZİ KUŞATAN ORDUNUN ÜSTESİNDEN GELMELERİ ÇOK ZOR; VE BUNU YAPABİLSELERDİ BİLE, NE ELDE EDECEKSİNİZ?. KIŞ VE KAR ARKALARINDAN HIZLANIYOR... ÇEVRENİZDEKİ TOPRAKLARIN DOSTLUK VE İYİ NİYETİ OLMAKSIZIN KARNINIZI NASIL DOYURACAKSINIZ?.. EJDER ARTIK YOK, AMA HAZİNE ÖLÜMÜNÜZE NEDEN OLABİLİR...

KIŞ VE KAR İNSANLARI DA ELFLERİ DE ETKİLEYECEK... PEŞLERİNDE DOSTLARIM VE BAŞLARININ ÜZERİNDE KIŞ OLURSA, BELKİ GÖRÜŞME YAPMAK İÇİN DAHA YUMUŞAK BİR RUH HALİNDE OLURLAR...

6 gece Bilbo kararını verdi...

HAVA ÇOK SOĞUK!.. BURADA DA ONLARIN KAMPINDAKİ GİBİ BİR ATEŞ YAKABİLSEYDİK KEŞKE!..

İÇERİSİ YETERİNCE SICAK... BEN NÖBET TUTALI ÇOK OLDU... İSTERSEN SENİN YERİNE DE BEN TUTAYIM... BU GECE HİÇ UYUYASIM YOK...

ŞEN İYİ BİRİSİN, BAY BAGGİNS, VE TEKLİFİNİ KABUL EDİYORUM... ÖNEMLİ BİR ŞEY OLURSA İLK BENİ KALDIRMALISIN, UNUTMA!..

GİT HAYDİ!.. GECE YARISI KALDIRIRIM SENİ, VE SEN DE SIRASI GELEN NÖBETÇİYİ UYANDIRIRSIN...

Bombur gider gitmez Bilbo yüzüğünü taktı, duvardan aşağı kaydı ve gitti... Önünde yaklaşık beş saati vardı... Bombur uyuyacaktı, ve diğerlerinin hepsi Thorin ile meşguldü...

Çok karanlıktı... Sonunda Bilbo, eğer düşündüğü gibi kampa varmak istiyorsa sudan geçmek zorunda olduğu döneme geldi... Neredeyse karşıya varmak üzereydi ki, yuvarlak bir taşın üzerinden ayağı kaydı ve soğuk suya düşüverdi...

O BİR BALIK DEĞİLDİ! ÇEVREDE BİR CASUS VAR... IŞIKLARINIZI ÖRTÜN!..

EĞER BU ONLARIN HİZMETKÂRI OLDUĞU SÖYLENEN O KÜÇÜK GARİP YARATIKSA, IŞIKLARIN BİZDEN ÇOK ONA YARDIMI OLUR...

HİZMETKÂR, EVET YA! BİRAZ IŞIK ALABİLİR MİYİZ? BENİ İSTİYORSANIZ İŞTE BURADAYIM!..

KİMSİN SEN?.. DWARFLARIN HOBBİTİ GEN MİSİN? NE YAPIYORSUN?..

EĞER BİLMEK İSTİYORSANIZ, BEN THORİN'İN ARKADAŞI BAY BİLBO BAGGİNS'İM... KRALINIZI YAKINDAN GÖRÜP İYİ TANIMIŞLIĞIM VARDIR, HER NE KADAR O BENİ FARKEDECEK KADAR TANIMASA DA... AMA BARD, BENİ ANIMSAYACAKTIR. VE BENİM ASIL GÖRMEK İSTEDİĞİM BARD'DIR...

EĞER BU SOĞUK VE KEYİFSİZ YERLERDEN KENDİ ORMANLARINIZA BİR AN ÖNCE DÖNMEK İSTİYORSANIZ, ŞEFLERİNİZLE KONUŞMAMI OLABİLDİĞİNCE ACELE TARAFINDAN SAĞLAMANIZ GEREKİYOR... SADECE BİR YA DA İKİ SAATİM VAR...

GERÇEKTEN DE HERŞEY ÇIKMAZA GİRDİ... ŞAHSEN BÜTÜN BU OLUP BİTENLERDEN GINA GELDİ BANA...

AMA, BU İŞTE BİR PAYIM VAR - TAM OLARAK BELİRTMEM GEREKİRSE, ONDÖRTTE BİR HİSSE, YANİ BİR MEKTUBA GÖRE, VE NEYSE Kİ ONU KAYBETMEDİM...

KARDAN PAY ALACAĞIMA DİKKATİNİZİ ÇEKERİM... ŞAHSEN TÜM İSTEKLERİNİZİ DİKKATLE DEĞERLENDİRMEYE, VE KENDİ İSTEĞİMİ BİLDİRMEDEN ÖNCE TOPLAM ÜZERİNDEN NEYİN DOĞRU OLDUĞUNA KARAR VERMEYE ÇOKTAN HAZIRIM...

AMA THORİN OAKENSHİELD'I BENİM KADAR İYİ TANIMIYORSUNUZ... SİZİ TEMİN EDERİM Kİ, BİR ALTIN YIĞININ ÜSTÜNE OTURUP SİZ BURADA KALDIĞINIZ SÜRECE AÇ KALMAYI RAHATÇA GÖZE ALACAKTIR...

AYNI ZAMANDA KIŞ DA HIZLA YAKLAŞIYOR... AYRICA BAŞKA ZORLUKLAR DA ÇIKACAK... DEMİR DAĞLAR'DAN DAİN'İN DE İKİ GÜNLÜK YÜRÜYÜŞ UZAKLIĞINDAN DAHA YAKINDA OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİM SİZE, VE BERABERİNDE EN AZ BEŞYÜZ AMANSIZ DWARF VAR! GELDİKLERİNDE CİDDİ SORUNLAR ÇIKABİLİR...

NİYE BİZE ANLATIYORSUN BUNU? ARKADAŞLARINA İHANET Mİ EDİYORSUN YOKSA BİZİ TEHDİT Mİ EDİYORSUN?.

SEVGİLİ DOSTUM BARD! BU KADAR ACELECİ OLMA... BEN YALNIZCA İLGİLİ HERKES ADINA BELAYI UZAK TUTMAYA ÇALIŞIYORUM— ŞİMDİ SANA BİR TEKLİFİM OLACAK!...

İŞTE BU O!..

BU THRAİN'İN ARKENSTONE'U, DAĞIN KALBİ... AYNI ZAMANDA THORİN'İN DE KALBİ... BUNA ALTINDAN OLUŞAN BİR NEHİRDEN DAHA ÇOK DEĞER VERİYOR... BUNU SİZE VERİYORUM... PAZARLIĞINIZDA YARDIMCI OLACAK...

BU NASIL SENİN OLDU Kİ BANA VERİYORSUN?..

AH, ŞEY! PEK BENİM SAYILMAZ; AMA TÜM HAKKIMA KARŞILIK SADECE ONU ALMAYA İTİRAZIM OLMAZDI HANİ... BİR HIRSIZ OLABİLİRİM, AMA BUNUN DÜRÜST BİR ÖRNEĞİYİM, YANİ UMARIM ÖYLEYİMDİR, AZ YA DA ÇOK... HER NEYSE, ŞİMDİ BEN GERİ DÖNÜYORUM. VE DWARFLAR DA BANA NE İSTERLERSE YAPABİLİRLER, FARKETMEZ.

BİLBO BAGGİNS! ELF PRESLERİNİN ZIRHINI GİYMEYİ, ONUN İÇİNDE PEK ÇİRKİN GÖRÜNMÜŞ OLAN BİRÇOĞUNDAN DAHA ÇOK HAKEDİYORSUN... AMA THORİN OAKENSHİELD'İN DE AYNI ŞEYİ DÜŞÜNECEĞİNDEN ŞÜPHELİYİM... SANA BİZİMLE KALMANI ÖNERİRİM... BURADA ONURLANACAK, ÜÇ KATI MEMNUNİYETLE AĞIRLANACAKSIN...

BUNDAN EMİNİM, ÇOK TEŞEKKÜRLER... AMA BİRLİKTE YAŞADIĞIMIZ ONCA ŞEYDEN SONRA ARKADAŞLARIMI BU ŞEKİLDE BIRAKMAMIN DOĞRU OLACAĞINI SANMAM... AYRICA YAŞLI BOMBUR'U GECE YARISI UYANDIRMAYA SÖZ DE VERDİM! GERÇEKTEN GİTMEM GEREKİYOR, HEM DE ÇABUK...

ÇOK İYİ!.. BAY BAGGİNS! SİZDEN HEP BEKLENEBİLECEĞİNDEN FAZLASI ÇIKIYOR!..

GANDALF! SENİ GÖRDÜĞÜME NE KADAR DA SEVİNDİM! NEREDEYDİN PEKİ—

HEPSİNİ DAHA UYGUN ZAMANA SAKLA! EĞER YANILMIYORSAM, OLAYLAR SONA DOĞRU YAKLAŞIYOR... HEMEN ÖNÜNDE KEYİFSİZ GEÇECEK BİR ZAMAN VAR, AMA KALBİNİ FERAH TUT! BELKİ BU İŞİ İYİ ATLATABİLİRSİN... HENÜZ KUZGUNLARIN BİLE DUYMADIĞI HABERLER OLUŞMAKTA... İYİ GECELER!..

Bilbo şaşırmış ama neşelenmiş bir halde hızla yola koyuldu... Gece yarısı Bombur'u uyandırdı.

Ögün ortası sıralarında Ormanın ve Gölün sancaklarının tekrar öne çıktığı görüldü...

SELAMLAR, THORİN! HALÂ AYNI FİKİRDE MİSİN?.

BENİM FİKRİM GÜNEŞİN BİRKAÇ İNİŞ ÇIKIŞIYLA DEĞİŞMEZ... BANA BOMBOŞ SORULAR SORMAYA MI GELDİNİZ? ELF ORDUSU TALEBİME RAĞMEN HALÂ GİTMEMİŞ! BU OLMADIĞI SÜRECE GELİP BENİMLE PAZARLIK ETMEK İÇİN BOŞUNA UĞRAŞIYORSUNUZ

KARŞILIĞINDA ALTININDAN BİR PARÇA VERECEĞİN HİÇBİR ŞEY YOK MU YANİ?.

PEKİ YA THRAİN'İN ARKENSTONE'U?..

O TAŞ BABAMINDA, VE ŞİMDİ DE BENİM... BANA AİT OLANI NİYE SATIN ALAYIM?.

AMA NASIL OLDU DA EVİMİN AİLE YADİGARI SİZİN ELİNİZE GEÇTİ- TABİİ HIRSIZLARA BÖYLE BİR SORU SORMAYA GEREK VARSA?.

TAŞI ONLARA BEN VERDİM...

SEN! SEN! SENİ SEFİL HOBBİT! SENİ BÜCÜR-HIRSIZ! DURİN'İN SAKALI ADINA!.. KEŞKE GANDALF BURADA OLSAYDI!.. SENİ SEÇTİĞİ İÇİN ONA LANET OLSUN!.. HAY SAKALI SOLASI! SANA GELİNCE, SENİ KAYALARA FIRLATIP ATACAĞIM!..

DUR! DİLEĞİN KABUL EDİLDİ..!.

İŞTE GANDALF BURADA! VE GÖRÜNÜŞE GÖRE TAM ZAMANINDA... HIRSIZIMDAN HOŞLANMIYORSAN BİLE LÜTFEN ONA HASAR VERME... ONU BIRAK, VE ÖNCE SÖYLEYECEKLERİNİ DİNLE!..

HAY AKSİ! HAY AKSİ!.. BANA KENDİ ONDÖRTTE BİRLİK PAYIMI SEÇEBİLECEĞİMİ SÖYLEDİĞİNİ ANIMSIYOR MUSUN?.. BELKİ BUNU FAZLASIYLA SÖZCÜĞÜN TAM ANLAMIYLA ALGILAMIŞIMDIR... YİNE DE O SIRADA BAZI İŞE YARAR HİZMETLERİM OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR GİBİYDİN... KENDİ PAYIMI İSTEDİĞİM GİBİ KULLANDIĞIMI DÜŞÜNÜP ÖYLE KABUL ETSEN?

ÖYLE YAPACAĞIM!..

VE ARKENSTONE KARŞILIĞINDA HAZİNENİN ONDÖRTTE BİRİNİ ALTIN VE GÜMÜŞ OLARAK VERECEĞİM; AMA ONLAR BU HAİNE SÖZ VERİLMİŞ OLAN PAYA SAYILACAK, VE ONU DA ARANIZDA İSTEDİĞİNİZ GİBİ PAYLAŞIRSINIZ...

YOK OL ŞİMDİ!.. ÜZERİNDEKİ ELFLERİN *MİTHRİL* ADINI VERDİĞİ GÜMÜŞ-ÇELİKTEN BİR ZIRHTIR, VE SENİN İÇİN FAZLA İYİ O... OKLAR ONU DELEMEZ; AMA ACELE HAREKET ETMEZSEN, MİSERABLE AYAKLARINI BEN ŞİŞLEYECEĞİM...

PEKİ YA ALTIN VE GÜMÜŞ?..

ONUN İCABINA DAHA SONRA BAKACAĞIZ...

O ZAMANA KADAR TAŞ BİZDE KALACAK... YARIN ÖĞLEN DÖNECEĞİZ, VE HAZİNEDEN TAŞIN KARŞILIĞI OLACAK PAYI GETİRİP GETİRMEDİĞİNİZİ GÖRECEĞİZ... EĞER BU HİLESİZCE YERİNE GETİRİLMİŞSE, AYRILIP GİDECEĞİZ...

DAĞ ALTININ KRALI OLARAK PEK DE HEYBETLİ BİR GÖRÜNTÜ SERGİLEMİYORSUN... AMA HENÜZ İŞLER DEĞİŞEBİLİR...

6 gün ve gece geçti... Ertesi sabah erken saatlerdi ki kampta bir çığlık duyuldu..

Dain gelmişti...

Thorin, Roac ile haberciler göndererek Dain'e bir gün önce neler olduğunu anlattırmıştı... Dain ise gece boyunca hızla ilerlemiş, ve yanlarına beklenenden daha erken varmıştı...

BİZİ NAİN OĞLU DAİN GÖNDERDİ... ESKİ KRALLIĞIN YENİDEN OLUŞTUĞUNU ÖĞRENDİK VE DAĞDAKİ AKRABALARIMIZA ULAŞMAK İÇİN ACELE İÇİNDE-YİZ... AMA DÜŞMANLAR GİBİ AÇIKTA, SAVUNMA HALİNDEKİ DUVARLARIN ÖNÜNDE OTURAN SİZLER DE KİMSİNİZ?..

Dağ ve nehrin kıvrımı arasından devam etmeyi planlıyorlardı, zira oradaki dar toprak parçası fazla sıkı korunuyormuş gibi görünmüyordu...

Ard ise tabii ki dwarfların direkt Dağ'a doğru devam etmesine izin vermeyi reddetti... Altın ve gümüşün Arkenstone karşılığında çıkarılıp verilmesini beklemeye kararlıydı... Dwarflar beraberlerinde büyük miktarda erzak getirmişlerdi... Bir kuşatmaya haftalarca dayanabilirlerdi, ve o zamana kadar başka dwarflar da yetişebilirdi...

Böylece öfkeli sözlerden sonra dwarf haberciler, sakallarının altından söylene söylene dönüp gittiler...

Artık kampta herkes sanki savaş için hazırlanırcasına hareketlenmişti; zira Dain'in dwarfları doğu kıyısı boyunca ilerliyordu...

BUDALALAR! MADENLERDE SAVAŞ KONUSUNDA NE BİLİRLERSE BİLSİNLER, YER ÜSTÜNDEKİ SAVAŞTAN ANLAMAZLAR... ONLAR YETERİNCE DİNLENME FIRSATI BULAMADAN HER İKİ TARAFTAN ÜSTLERİNE VARALIM ŞİMDİ...

ALTIN İÇİN BU SAVAŞI BAŞLATMADAN ÖNCE UZUN SÜRE OYALANACAĞIM. YİNE DE UZLAŞMA GETİRECEK BİRŞEY OLMASINI UMUT EDELİM... SONUNDA İŞ ÜZÜNTÜ VERİCİ DARBELERE GELİRSE, SAYI AVANTAJIMIZ YETERLİ OLACAKTIR...

Ama Elfin Kralı dwarfları hesaba katmamıştı... Arkenstone'un kuşatmacıların elinde olduğunu bilmek onları hararetlendiriyordu...

Birden, hiçbir işaret vermeden sessizce ileriye atılıp saldırıya geçtiler...

Ondan daha da ani olarak, bir karanlık korkunç bir hızla çöktü; ama rüzgarla birlikte gelmemişti... Kuşlardan oluşan engin bir bulut gibi kuzey'den geliyordu... Öyle yoğundu ki, kuşların kanatları arasından hiç ışık geçmiyordu.

DURUN.!..

HEPİNİZİN BAŞINA FELAKET GELDİ.! GOBLİNLER SİZE SALDIRIYOR.! KUZEYLİ BOLG BURAYA GELİYOR.!.. BAKIN.! YARASALAR ONUN ORDUSUNUN ÜZERİNDE ÇEKİRGELER DENİZİ MİSALİ TOPLANMIŞLAR.,, KURTLARA BİNİYORLAR, VE WARGLARI EĞİTMİŞ - LER.!..

GELİN.! HENÜZ TOPLANTI İÇİN VAKİT VAR.,, HAYDİ, NAİN OĞLU DAİN HEMEN YANIMIZA GELSİN.!..

Böylece kimsenin beklemediği bir savaş başlamış oldu; buna Beş ordular savaşı adı verildi, ve korkunç bir mücadele oldu... Bir tarafta Goblinler ve vahşi kurtlar, diğerinde ise Elfler, İnsanlar ve Dwarflar yer alıyordu...

5isli Dağlar'ın Büyük Goblin'inin ölümünden beri, ırklarının dwarflara karşı olan kini alevlenerek sıcak hiddete dönüşmüştü. Tüm şehirlerinin, kolonilerinin ve karakollarının arasında haberciler mekik dokumuştu; zira artık Kuzey'in yönetimini elde etmek için kararlıydılar...

Sonra Smaug'un ölümünü öğrenmişlerdi, ve kalpleri neşeyle dolmuştu; geceler boyunca dağlar arasından hızla ilerlemişler, ve böylece Kuzey'den çıkıp gelerek hemen Dain'in ardından aniden belirmişlerdi...

Toplanan meclisin tek umudu goblinleri vadiye, dağın kollarının arasına çekmekti, ve kendileri de güneye ve doğuya uzanan sırtları dolduracaklardı...

Güney sırtlarında Elfler hazırdı...

Doğu sırtlarına da insanlar ve dwarflar geçmişti...

Çok geçmeden önce kolu sırtın ucundan döndü ve hızla Dale'e girdi... Diğerleri gerileyip iki yana açılana dek birçok cesur adam kaybedildi...

Goblin sancakları sayısızdı, siyah ve kırmızıydılar, ve öfke ve düzensizlik içindeki bir dalga misali ilerliyorlardı...

Ama eğer goblinler Dağı kaplamaya yetecek sayıda olup da aynı zamanda arkadan ve yukarıdan da saldırırlarsa, bu tehlikeli olacaktı...

Bu korkunç bir savaştı...

Bilbo daha işin başında yüzüğünü takmış, ve tüm tehlikeden olmasa da, hiç değilse gözden uzaklaşmıştı... O türden bir sihirli yüzük uçan okları ve çılgın mızrakları durdurmaz; ama kafanızın kılıç kullanan bir goblinin geniş açılı darbesi için özel hedef olarak seçilmesini engeller...

İlk saldırıya geçen elfler oldu... Goblinlere olan nefretleri çok yoğun ve keskindi çünkü... Düşmanlarına bir ok yağmuru gönderdiler, ve her ok uçarken bedbaht alevler saçarcasına titreşti... Okların ardından bin adet mızrakçıları fırlayıp saldırıya geçti... kayalar goblin kanıyla siyaha boyanmıştı...

Goblinler çılgınca saldırıdan sonra tam kendilerine gelmek üzerelerken ve elf atağı duraklamışken, vadinin ötesinden geniz'den gelen bir kükreme yükseldi... "Moria!" ve "Dain, Dain!" çığlıklarıyla birlikte Demir Dağların dwarfları diğer taraftan atılıp, sivri uçlu kazmalarını devreye soktular; ve uzun kılıçlarıyla Göl insanları da onlara eşlik etti...

Goblinler paniğe düştüler; ve bu yeni saldırıyı karşılamaya dönerlarken, elfler yenilenen sayılarıyla yine harekete geçti... Zafer yakın görünüyordu, ve o sırada yüksekten gelen bir çığlık yankılandı...

Goblinler Dağı diğer taraftan ölcüp değerlendirmişlerdi, ve şimdiden bir çoğu Kapı'nın üzerindeki yamaçta birikmişti... Diğerleri ise sırtlara yukarıdan saldırmak için pervasızca koşuşuyordu... Zafer umutları kaybolmuştu şimdi, zira yalnızca kara dalganın ilk çılgınca saldırısını kotarabilmişlerdi...

Yün ilerliyordu... Goblinler yine vadide toplandılar... Warglar'ın bir ordusu açlıktan kudurmuş halde geldi, ve onlarla birlikte Bolg koruması da geldi... Artık Bard Doğu sırtlarını savunmak için uğraşıyordu, ama yine de yavaş yavaş geri çekilmek zorunda kalıyordu; ve elf lordları güney kolu üzerinde, Kuzgun Tepe'sindeki gözcü karakolu yakınındaki krallarının etrafında kıstırılmışlardı...

Birden büyük bir bağırtı duyuldu, ve Kapı'dan bir borazan çağrısı yankılandı...

Thorin'i unutmuşlardı...

BENİM İÇİN! BENİM İÇİN! ELFLER VE İNSANLAR! BENİM İÇİN! EY BENİM AZİZ AİLEM!..

Goblinler bir kere daha vadide yakalandılar; ve Dale onların cesetleriyle kararıp berbat bir hale gelene dek üstüste yığıldılar... Warglar dağılmıştı, ve Thorin dosdoğru Bolg korumalarının üstüne yürüyordu...

Vadi genişledikçe onun ilerlemesi yavaşladı... Sayıları çok azdı... Yan tarafları korumasızdı... Çok geçmeden hücum edenlere hücum edilmiş, çevreleri saldırıya geri dönen goblinler ve kurtlarca sarılmıştı... Bolg korumaları uluyarak üstlerine saldırdı, ve saflarına kum tepeleri gibi girerek goblinleri ikiye yardılar...

Ama onların saflarını delemedi...

Bilbo bütün bunları üzüntüyle izliyordu...

GOBLİNLERİN KAPIYI ELE GEÇİRMESİ VE HEPİMİZİN YA KATLİAMA KURBAN GİTMESİ, YA DA KOVALANIP YAKALANMASI FAZLA UZUN SÜRMEYECEK. BÜTÜN O ÇIĞLIKLARDAN SONRA, ÇOK, ÇOK GEÇMEZ...

GERÇEKTEN DE GÖRENİ AĞLATMAYA YETER... ZAVALLI BOMBUR VE BALİN VE FİLİ VE KİLİ VE BÜTÜN DİĞERLERİNİN KÖTÜ SONLARA UĞRAYIP, BÜTÜN O LANET HAZİNENİN BU REZİL YARATIKLARIN ELİNE GEÇMESİNDENSE, YAŞLI SMAUG İLE KALMASINI TERCİH EDERDİM ÇOK ÜZGÜNÜM! KEŞKE BUNLARA HİÇ KARIŞMAMIŞ OLSAYDIM.

Bulutlar rüzgarla yırtıldı, ve kızıl bir güneş batışı Batı'yı boydan boya yardı... Kasvetin içindeki ani parıltıyı gören Bilbo etrafına baktı... Yüksek sesle haykırdı sonra; Kalbini hoplatan bir manzara görmüştü... Uzaktaki ışıltının önünde henüz küçük ama görkemli, koyu renkli şekiller uçuyordu...

KARTALLAR! KARTALLAR! KARTALLAR GELİYOR!..

Kartallar rüzgarla birlikte geliyorlardı. Sıra sıra dizilerek, herhalde Kuzey'in tüm kartal yuvalarından toplanmış koca bir ordu oluşturmuşlardı... Elfler Bilbo'yu göremeseler de, duyabiliyorlardı... Çok geçmeden onlar da haykırmaya başladılar, ve sesleri tüm vadide yankılandı...

KARTALLAR! KARTALLAR!

KARTALLAR GELİYOR!..

O sırada yukarıdan düşen bir taş sert biçimde Bilbo'nun başlığına çarptı...

...ve Bilbo gürültüyle düşerek kendini kaybetti...

Bilbo kendine geldiğinde, kelimenin tam anlamıyla yalnızdı... Titriyordu ve soğuktan taş kesilmişti, ama kafasının içi alev gibi yanıyordu.

NELER OLDUĞUNU MERAK EDİYORUM ?..

HERHALDE ZAFER KAZANMIŞIZDIR !..

HEY! MERHABA!.. HEY, SELAM! NELER OLDU ?..

TAŞLARIN ARASINDA KONUŞAN BU SES DE NE ?..

HAY CANINA YANDIĞIM! BU GÖRÜNMEZLİĞİN DE KÖTÜ YANLARI YOK DEĞİL HANİ... YOKSA HERHALDE GECEYİ BİR YATAKTA, SICAK VE RAHAT ŞEKİLDE GEÇİRMİŞ OLACAKTIM.

BENİM, BİLBO BAGGİNS, THORİN'İN ARKADAŞI!...

SENİ BULDUĞUM İYİ OLDU! SANA İHTİYAÇ VAR, VE UZUN SÜREDİR SENİ ARIYORDUK... BEN SON BİR DEFA BURAYA GÖZ ATMAK İÇİN GÖNDERİLMİŞTİM...

YARALI MISIN ?..

GALİBA KAFAMA BERBAT BİR DARBE YEDİM, AMA BİR BAŞLIĞIM VE SERT BİR KAFATASIM VAR... YİNE DE KENDİMİ HASTA HİSSEDİYORUM, VE BACAKLARIM SAMAN ÇÖPÜ GİBİ...

BEN SENİ VADİDEKİ KAMPA TAŞIRIM...

SELAMLAR, THORİN... ONU GETİRDİM!..

BAGGİNS! ŞU İŞE BAK! YAŞIYORSUN DEMEK, ÇOK SEVİNDİM! SENİN ŞANSININ BİLE BUNDAN KURTULMANA YETİP YETMEYECEĞİNİ MERAK ETMEYE BAŞLAMIŞTIM!.. BERBAT BİR İŞTİ BU, VE NEREDEYSE FELAKETLE SONUÇLANIYORDU. AMA DİĞER HABERLER BEKLEYEBİLİR... GEL! BEKLENİYORSUN!..

HOŞÇAKAL, İYİ HIRSIZ... BEN ARTIK ATALARIMIN YANINDA OTURMAK ÜZERE BEKLEME SALONUNA GİDİYORUM; TA Kİ DÜNYA YENİLENENE KADAR.

ŞİMDİ TÜM ALTIN VE GÜMÜŞÜ BIRAKIP PEK DEĞERLERİ OLMADIĞI BİR YERE GİTTİĞİME GÖRE, SENİNLE DOST OLARAK AYRILMAK İSTİYORUM, VE KAPIDAKİ SÖYLEDİKLERİMİ VE YAPTIKLARIMI GERİ ALIYORUM...

HOŞÇAKAL, DAĞ ALTININ KRALI! BÖYLE BİTMESİ GEREKİYORSA BU ACI BİR MACERA OLACAK! VE BİR ALTIN DAĞI BİLE BUNU TESELLİ EDEMEZ... YİNE DE KARŞILAŞTIĞINIZ TEHLİKELERİ PAYLAŞTIĞIM İÇİN MUTLUYUM. HERHANGİ BİR BAGGİNS'İN HAKETTİĞİNDEN DAHA FAZLASINI GÖRMÜŞ OLDUM.

HAYIR! SENİN İÇİNDE KENDİ BİLDİĞİNDEN DAHA FAZLA İYİLİK VAR, NEZİH BATI ÜLKESİNİN OĞLU... BİRAZ CESARET, BİRAZ ZEKA, ÖLÇÜLÜ BİÇİMDE BİR ARAYA GELMİŞ. EĞER ARAMIZDAN DAHA FAZLASI YİYECEKLERE, NEŞEYE VE ŞARKILARA, İSTİFLENMİŞ ALTINDAN DAHA ÇOK DEĞER VERSEYDİ, BURASI DAHA KEYİFLİ BİR DÜNYA OLURDU... AMA ÜZÜNTÜLÜ DE OLSA, KEYİFLİ DE OLSA ARTIK GİTMEM GEREKİYOR... HOŞÇAKAL!..

Sonra Bilbo dönüp tek başına uzaklaştı, yalnız olarak oturdu, ve ister inanın, ister inanmayın, gözleri kızarıncaya, sesi boğuklaşıncaya kadar ağladı... İyi kalpli bir küçük ruhu vardı onun... Gerçekten de, bir daha espri yapacak gücü bulması için uzun zaman geçmesi gerekti...

O SIRADA UYANMIŞ OLMAM BİR LÜTUF... THORİN'İN YAŞIYOR OLMASINI İSTERDİM, AMA DOST OLARAK AYRILDIĞIMIZ İÇİN DE MUTLUYUM...

SEN BİR APTALSIN BİLBO BAGGİNS, VE O TAŞ OLAYINDA ORTALIĞI ÇOK FENA KARIŞTIRDIN! HEM BARIŞ VE SÜKUNET SATIN ALMAK İÇİN GÖSTERDİĞİN ONCA ÇABAYA RAĞMEN YİNE DE SAVAŞ ÇIKTI, AMA SANIRIM BU SENİN SUÇUN SAYILAMAZ...

Bilbo bayıldıktan sonra olup bitenlerin hepsini daha sonra öğrendi...

Kartallar, goblinlerin toplanmasından uzun zamandır şüphelenmekteydiler. Böylece onlar da büyük bir kalabalık halinde bir araya gelmişlerdi; ve sonunda savaş kokusunu uzaktan almışlar, fırtınaya katılıp hızla uçarak tam vaktinde yetişmişlerdi... Goblinleri dağ yamaçlarından söküp atan onlar olmuştu...

Ama kartallarla birlikte bile sayıları yetersiz kalıyordu. Savaşın o son saatinde, Beorn'un ta kendisi ortaya çıkıvermişti - kimse nereden, nasıl geldiğini bilmiyordu. Yalnız gelmişti, ayı biçimindeydi; ve gazabının gücüyle neredeyse dev boyutlara ulaşmış gibiydi...

Çepelerinin arkasına saldırdı, ve oluşturdukları halkayı düşen bir yıldırım misali parçalayıp attı... Sonra eğildi, mızraklarla delik deşik halde devrilmiş olan Thorin'i kaldırdı, ve onu arbededen çekip çıkardı...

Çabucak geri döndüğünde gazabı ikiye katlanmıştı. öyle ki karşısında hiçbir şey dayanamazdı, ve adeta hiçbir silah ona işlemiyordu... Korumaları dağıttı, Bolg'u elleriyle yakaladı ve ezdi...

Goblinler dehşete düştüler o zaman, ve her yönde dağılarak kaçtılar... Yeni bir ümidin gelişiyle yorgunluklarından sıyrılan düşmanları, onları yakından kovalayarak çoğunun kaçmasını ellerinden geldiğince engellediler...

Şarkıların anlattığına göre, o gün Kuzeyin goblin savaşçılarının üç kısmı tamamen yok oldu, ve izleyen uzun yıllar boyunca dağlarda barış hakim oldu...

KARTALLAR NEREDE?..

BAZILARI AVA ÇIKTI, AMA ÇOĞU YUVALARINA GERİ DÖNDÜ...

BURADA KALMADILAR, VE GÜNÜN İLK IŞIKLARIYLA DÖNÜŞ YOLUNA ÇIKTILAR... DAİN ŞEFLERİNİN BAŞINA ALTIN BİR TAÇ TAKTI, VE ONLARLA SONSUZA KADAR DOSTLUK YEMİNİ ETTİ...

BUNA ÜZÜLDÜM... YANİ DEMEK İSTEDİĞİM, ONLARI TEKRAR GÖREBİLMEK İSTERDİM. BELKİ EVE DÖNERKEN YOLDA GÖRÜRÜM ONLARI!..

HERHALDE YAKINDA EVE DÖNECEĞİM...

NE ZAMAN İSTERSEN!..

Aslında Bilbo yola çıkmadan önce birkaç gün geçti... Thorin'i dağın derinlik-lerine gömdüler ve Bard Arkenstone'u onun göğsüne bıraktı...

BU DAĞ DEVRİLENE KADAR BU TAŞ BURADA YATSIN; BUNDAN SONRA BURADA OTURACAK OLAN TÜM HALKINA İYİ ŞANS GETİRSİN...

Sonra Elfin Kralı Thorin'in mezarının üzerine, Thorin esir düştüğünde elinden alınmış olan elf kılıcı Orcrist'i yerleştirdi... Şarkılarda anlatıldığına göre kılıç düşmanlar yaklaştığında daima karanlıkta parıldıyordu, ve dwarfların kalesi böylece asla gafil avlanamıyordu...

Sonra Nain oğlu Dain ikamet-gahını teslim aldı, ve Dağ altının Kralı oldu...

Thorin'in oniki arkadaşın-dan geriye on tanesi kaldı... Fili ile Kili, kalkan-ları ve bedenleriyle onu sa-yunurken şehit düşmüş-lerdi, zira o annelerinin ağabeyiydi...

ŞEHİTLERİN ANLAŞMASINA SAYGI GÖSTERECE-ĞİZ, VE İŞTE ŞİMDİ ARKENSTONE'U O MUHAFAZA EDECEK...

BU HAZİNE BENİM OLDUĞU KADAR SENİN DE... SEN TÜM HAKKINDAN FERAGAT ETMEK İSTEMİŞ OLSAN DA, THORİN'İN SONRADAN PEK PİŞMAN OLDUĞU, SANA ÇOK AZ ŞEY VERMEMİZ GEREK-TİĞİ YOLUNDAKİ O SÖZLERİNİN GERÇEKLEŞMEMESİNİ İSTERDİM. BANA KALIRSA HERKESTEN ÇOK SENİ ÖDÜLLENDİRİRİM...

ÇOK NAZİKSİNİZ. AMA BÖYLESİ BENİM İÇİN GERÇEKTEN DAHA RAHATLATICI... YOKSA ONCA HAZİNEYİ YOL BOYUNCA SAVAŞ VE ÖLÜM ÇIKMADAN NASIL EVE GÖTÜRÜRDÜM, BİLMİYORUM.?. SİZİN ELİNİZDE KALMALARI-NIN DAHA İYİ OLACA-ĞINA EMİNİM...

Tabii artık ortada hazi-neyi daha önce planlan-dığı gibi pay-lara ayırma konusu kalmamıştı... Ama yine de, tüm altın ve gümüşün ondörtte biri, işlenmiş ve ham parçalarıyla birlikte Lake-town'un Efendisi'ne gönderdi... Elfin Kralına, Dain'in iade etmiş olduğu Girion zümrütlerini verdi...

Sonunda Bilbo yalnızca biri altın, diğeri gümüşle dolu iki küçük sandık aldı... "Bu kadarıyla ancak başa çıkabilirim" diyordu...

HOŞÇAKAL, BALİN! VE HOŞÇAKAL, DWALİN; VE HOŞÇAKAL DORİ, NORİ, ORİ, OİN, GLOİN, BİFUR, BOFUR VE BOMBUR! DİLERİM SAKALLARINIZ HİÇ İNCELMESİN!..

HOŞÇAKAL, THORİN OAKENSHİ-ELD! VE FİLİ İLE KİLİ! DİLERİM HATIRANIZ ASLA SOLMASIN!..

YOLUN HER NEREYE DÜŞERSE GÜLE GÜLE VE İYİ ŞANSLAR! BÜYÜK SALONLARIMIZ TEKRAR UYGUN BİÇİMDE DÖŞENDİ-ĞİNDE BİZİ YİNE ZİYARETE GELİRSEN, VERECEĞİMİZ ŞÖLEN GERÇEK-TEN MUHTEŞEM OLACAK!..

EĞER YOLUNUZ BENİM ORAYA DÜŞERSE, KAPI-MI ÇALMAKTA GECİKMEYİN! ÇAY SAATİ DÖRTTE! AMA HEPİNİZE DAİMA KAPIM AÇIK!..

Elf ordusu yürüyüşe geçmişti; ve sayıları üzüntü verici biçimde azalmışsa bile, yine de çoğu mutluydu, çünkü ejder ölmüştü, goblinler altedilmişti, ve kalpleri kıştan sonra gelecek neşeli bir baharı içe çekiyordu...

Böylece Mirkwood sınırlarına yaklaşana dek yola devam ettiler... Burada durakladılar, zira büyücü ve Bilbo ormanın kenarını takip edip kuzey ucunu dönmek niyetindeydiler... Bu uzun ve keyifsiz bir yoldu, ama goblinler saf dışı edildiğine göre, onlara ağaçların arasındaki berbat patikalardan daha güvenli geliyordu... Ayrıca Beorn da o yoldan gidecekti...

HOŞÇAKAL, EY ELFİN KRALI! DÜNYA HENÜZ GENÇKEN MUTLULUK YEŞİL ORMAN'IN ÜZERİNE OLSUN...

VE MUTLULUK HALKININ ÜZERİNE OLSUN...

HOŞÇAKAL! EY GANDALF. DİLERİM HEP SANA EN İHTİYAÇ DUYULAN VE EN AZ BEKLEDİĞİN YERDE BELİRİRSİN... SENİ SALONLARIMIZDA NE KADAR ÇOK GÖRÜRSEM O KADAR MUTLU OLACAĞIM!..

SİZDEN BU ARMAĞANIMI KABUL ETMENİZİ RİCA EDİYORUM...

BÖYLE BİR ARMAĞANI HAK-ETMEK İÇİN NE YAPTIM, EY HOBBİT?..

ŞEY EHM, DÜŞÜNDÜM DE. BİLİRSİNİZ İŞTE EHM, YANİ MİSAFİRPERVERLİĞİNİZİN KÜÇÜK BİR KARŞILIĞI OLMALI... EPEYCE ŞARABINIZI İÇİP EKMEĞİNİZİ YEMİŞLİĞİM VAR...

ARMAĞANINI KABUL EDİYORUM, EY MUHTEŞEM BİLBO! VE SENİ ELF-DOSTU İLAN EDİYOR VE KUTSUYORUM... DİLERİM GÖLGEN ASLA KÜÇÜLMESİN (YOKSA BİR-ŞEYLER YÜRÜTMEK FAZLA KOLAY HALE GELİR)! HOŞÇAKAL!..

Bilbo eve varmadan önce birçok zorluk ve macera yaşadı... Vahşi topraklar hâlâ vahşiydi, ve bunlarda başka birçok şey yaşıyordu-yani goblinlerin yanı sıra...

Sonuçta kış ortası civarında Gandalf ve Bilbo Beorn'un evinin kapılarına kadar giden bütün yolu katetmişti; ve her ikisi de burada bir süre kaldılar...

Beorn daha sonra o bölgede büyük bir şef haline geldi; ve onun soyundan gelenlerin ayı şekli alma gücü taşımaya nesiller boyunca devam ettiği söylenir...

Bilbo ve Gandalf sonunda Beorn'dan ayrıldığında bahar gelmişti, ve sonunda uzun yolu katedip tam da daha önce goblinlerin onların yakalamış olduğu geçide ulaştılar... Orada, uzaklarda, göz menzilinin sınırında Yalnız Dağ yükseliyordu... En yüksek zirvesinde henüz erimemiş karlar soluk soluk parlıyordu...

DEMEK ATEŞTEN SONRA KAR GELİYOR, VE EJDERLERİN BİLE ZAMANI SONA EREBİLİYOR!..

ARTIK TEK İSTEDİĞİM KENDİ KOLTUĞUMDA OTURUYOR OLMAK!..

İkili sonunda Son Sade Ev'in bulunduğu Rivendell vadisinin kenarına ulaştıklarında, tarih Mayısın biriydi...

Burada sıcak biçimde karşılandılar, ve o akşam maceralarının öyküsünü duymaya meraklı çok sayıda kulak vardı...

Anlatıcı Gandalf olduğu zira Bilbo'nun epey uykusu gelmişti... Gandalf'ın nereye gitmiş olduğunu da işte o zaman öğrendi...

Görünüşe göre Gandalf beyaz büyücülerin, yani ilim ve iyi büyünün ustalarının büyük bir divanına katılmıştı; ve sonunda Necromancer'i Mirkwood'un güneyindeki karanlık korunağından sürmüşlerdi...

YAKIN ZAMANDA ORMAN BİRAZ DAHA BÜTÜNLÜK ARZEDER HALE GELECEK... UMUYORUM Kİ KUZEY BÖLGESİ BU DEHŞETTEN UZUN YILLAR BOYUNCA KURTULMUŞ OLACAK! YİNE DE ONUN TAMAMİYLE DÜNYADAN SÜRGÜN EDİLMİŞ OLMASINI İSTERDİM.

BU GERÇEKTEN DE İYİ OLURDU, AMA KORKARIM DÜNYANIN NE BU ÇAĞINDA, NE BUNDAN SONRAKİ BİRKAÇ ÇAĞI BOYUNCA GERÇEKLEŞEBİLECEK...

Bilbo o evde yorgunluğundan kısa süre sonra kurtuldu... Yine de orası bile artık onu fazla geciktiremezdi, zira hep kendi evini düşünüyordu... Bu yüzden bir hafta sonra Elrond'a veda etti, ve ona kabul etmekte zorlanmayacağı küçük armağanlar vererek, Gandalf ile birlikte yola çıktı...

MAYIS ZAMANI KEYİFLİ OLUYOR! AMA EFSANELERİ ARDIMIZDA BIRAKTIK VE EVE DÖNÜYORUZ... SANIRIM BU GELEN BİR İLK ESİNTİ...

HENÜZ ÖNÜMÜZDE UZUN BİR YOL VAR...

AMA BU SON YOL...

Yoldaki her noktada Bilbo bir yıl öncesinin olaylarını ve sözlerini anımsıyordu-ona daha çok on yıl olmuş gibi geliyordu-ve tabii ki böylece, Tom, Bart ve Bill ile geçen o tatsız maceralarını yaşamak üzere yoldan ayrıldıkları o yeri hemen farketti...

Trollerden alıp yoldan uzak olmayan bir yerde gömmüş oldukları altınları hâlâ saklı ve dokunulmamış halde buldular...

BANA YAŞAMIM BOYUNCA YETECEK KADARINA SAHİBİM ZATEN. BUNU SEN ALSAN İYİ OLUR, GANDALF. EMİNİM ONUN İŞE YARAYACAĞI BİR YER BULURSUN...

BULURUM GERÇEKTEN! AMA PAYLAŞMALISIN, HEM DE EŞİT OLARAK! TAHMİNİNDEN DAHA FAZLASINA İHTİYACIN OLACAĞINI GÖREBİLİRSİN...

Bundan sonra ilerleyişleri daha yavaş oldu, ve zamanın çoğunda yürüdüler... Ama arazi yeşildi, ve hobbitin halinden hoşnut biçimde üzerinde yürüdüğü sık çimenler vardı-zira Haziran ayıyla birlikte artık yaz gelmişti ve hava yine parlak ve sıcaktı...

Herşeyin bir sonu olduğu gibi, yani bu öykünün bile, Bilbonun uzakta kendi Tepesini görebildiği gün de sonunda gelip çattı ---

YOLLAR UZAR UZAR GİDER
BULUTLARIN VE YILDIZLARIN ALTINDA
YİNE DE UZAKLAŞIP GİTMİŞ AYAKLAR
SONUNDA EVE DOĞRU YOLA ÇIKAR...

ORMANI VE YANGINI GÖRMÜŞ,
TAŞ SALONLARDAKİ DEHŞETİ BİLMİŞ GÖZLER
SONUNDA HEP TANIDIKLARI
YEŞİL ÇAYIRLARA
AĞAÇLARA VE TEPELERE
BAKARLAR...

ÜSTÜME İYİLİK SAĞLIK, NELER OLUYOR?..

SEVGİLİ DOSTUM BİLBO! SANA BİRŞEYLER OLMUŞ! ŞEN ARTIK O ESKİ HOBBİT DEĞİLSİN...

Bilbo tam bir açık arttırmanın ortasında geri dönmüştü! Kapıya asılmış, siyah ve kırmızı renklerdeki iri bir lavhada, Haziranın yirmi birisinde Messers, Grubb, Grubb ve Burrowe'lerin; Bag-End, Tepealtı, Hobbiton'da oturan merhum Bilbo Baggins Esquire'in eşyalarını açık arttırmada satacağı açıklanıyordu... Satış saat tam onda başlayacaktı...

Öğle yemeği zamanı yakındı ve aşyaların çoğu çoktan satılmıştı, hem de neredeyse hiçbir şey ile eski şarkılar arasında değişen fiyatlar karşılığında (zira bir açık arttırmada böyle şeyler pek ender sayılmazdı.)

Bilbo'nun kuzenleri Sackville-Bagginsler ise, aslında kendi mobilyalarının uyup uymayacağını görmek için Bilbo'nun odalarını ölçmekle meşguldüler ... kısacası Bilbo "ölmüş farzedilmiyor" idi, ve üstelik bu tahminin yanlış olduğunu görmek, bunu söylemiş olanların hepsini de sevindirmemişti doğrusu...

Bay Bilbo Baggins'in dönüşü, Tepe'nin altında, üzerinde ve suyun ötesinde epey bir karmaşa yaratmıştı; yaklaşık dokuz gün süren bir şaşkınlıktan çok daha fazlası yaşanmıştı, ve hatta kanuni sıkıntılar ciddi yıllar sürdü... Sonunda Bilbo zamandan kazanmak için, kendi mobilyasının epey bir kısmını geri satın almak zorunda kaldı... Gümüş kaşıklarının çoğu esrarengiz biçimde kaybolmuş ve asla bulunamamıştı...

Bilbo kaşıklardan daha fazlasını kaybettiğini de farketti-itibarını kaybetmişti... Sonsuza kadar bir elf-dostu olarak kaldığı; ve dwarflar, büyücüler ve yolundan geçen buna benzer tüm kişilerden saygı gördüğü doğruydu; ama o artık pek itibarlı biri sayılmıyordu... Aslında çevredeki tüm hobbitler tarafından 'acayip' biri olarak kabul ediliyordu, Took tarafındaki yeğenleri hariç... Ama onlar da Bilbo'yla görüşmek konusunda kendi aile büyükleri tarafından pek teşvik edilmiyorlardı...

Üzgünüm, ama Bilbo bütün bunları pek umursamadı... O kendinden gayet hoşnuttu... Kılıcını şöminenin rafına asmıştı... Zırhlı giysisini salondaki bir askılığa yerleştirmişti (taki onu bir Müzeye ödünç verene dek). Altın ve gümüşünün çoğunu armağanlar halinde harcamıştı... Sihirli yüzüğünü büyük bir sır olarak saklardı, zira onu çoğunlukla hoşlenmediği konuklar geldiğinde kullanıyordu.

Şiirler yazmaya ve elfleri ziyaret etmeye başladı; ve öykülerine pek az kişinin inanmasına rağmen, günlerinin sonuna kadar pek mutlu yaşadı, ve bunlar inanılmaz ölçüde uzun günler oldu...

Birkaç yıl sonra bir sonbahar akşamı, Bilbo çalışma odasında oturmuş anılarını yazıyordu-onlara "Variş ve Dönüş; Bir Hobbitin Tatili" başlığını koymayı düşünüyordu-ve o sırada kapının zili çaldı...

Gelenler Gandalf ve bir dwarf'tı: ve dwarf da Balin'in ta kendisiydi...

GELİN!.. İÇERİ GELİN!..

Hemen birlikte yaşadıkları şeylerden bahsetmeye başladılar tabiî, ve Bilbo Dağ memleketlerinde işlerin nasıl gittiğini sordu. Bard, Dale'deki şehri yeniden kurmuştu, ve tüm vadi toprağı yeniden sürülüp işlenerek zenginleşmişti... Issız Bölge şimdi kuşlarla doluydu, ve baharda tomurcuklarla, sonbaharda meyveler ve şölenlerle doluyordu...

Lake-town yeniden kurulmuş ve her zamankinden daha fazla kalkınmıştı, ve Akan Nehir'den aşağı ve yukarı birçok zenginlik taşınıyordu: ve o taraflarda yaşayan elfler, dwarflar ve insanlar arasında dostluk vardı...

YENİ EFENDİ DAHA BİLGE BİRİ, VE OLDUKÇA DA POPÜLER, ZİRA ŞU ANDAKİ ZENGİNLİK İÇİN EN ÇOK ÖVGÜYÜ O ALIYOR... ONUN ZAMANINDA NEHİRLERİN ALTIN İLE AKTIĞINI ANLATAN ŞARKILAR ÜRETİYORLAR...

Eski efendi kötü bir sona uğramıştı... Bard ona Lake insanlarına yardım için çok miktarda altın vermişti; ancak o belli hastalıkları kolay kapan türden olduğundan ejder-hastalığına tutulmuş, altının çoğunu alıp kaçmış, ve arkadaşları tarafından terkedilerek Göl'de ölmüştü...

DEMEK ESKİ ŞARKILARIN KEHANETLERİ YİNE DE BİR ŞEKİLDE DOĞRU ÇIKMIŞ!..

ELBETTE! NİYE ÇIKMAYACAKLARDI Kİ?..

GERÇEKLEŞMELERİN-DE SENİN DE PARMAĞIN OLDUĞU İÇİN KEHANETLERE İNANMIYOR DEĞİLSİN HERHALDE? TÜM MACERALARININ VE KURTULUŞLARININ YALNIZCA ŞANS ESERİ OLDUĞUNU, SIRF SENİN İŞİNE YARASIN DİYE GERÇEKLEŞTİKLERİNİ SANMIYORSUN YA?..

SEN PEK İYİ BİRİSİN, BAY BAGGİNS, VE SENİ PEK SEVERİM; AMA NE DE OLSA KOSKOCA BİR DÜNYADA EPEYCE UFAK BİRİSİN YALNIZCA!..

ŞÜKÜRLER OLSUN Kİ ÖYLE!..

SON

DAVID A. ERICE

J.R.R. Tolkien

J.R.R. Tolkien (1892-1973), 1925'den 1945'e dek Oxford'daki Pembroke Koleji'nde Anglo-Saxon Bölümü Profesörü olarak görev yapmış, daha sonra 1959'daki emekliliğine dek Merton'da İngiliz Dili ve Edebiyatı Profesörü olarak kalmıştır. Başlıca ilgi alanı, özellikle *Beowulf*, *Ancrene Wisse* ve *Sir Gowain ve Yeşil Şövalye*'deki, İngiliz Ortabatı Toprakları'nın edebi ve linguistik kültürüne yönelikti; ancak okuyan halk kendisini en çok *Ham'den Çiftçi Giles*, *Hobbit*, *Tom Bombadil'in Maceraları*, ve üç ciltlik *Yüzüklerin Efendisi* adlı eserlerin yazarı olarak tanımaktadır..

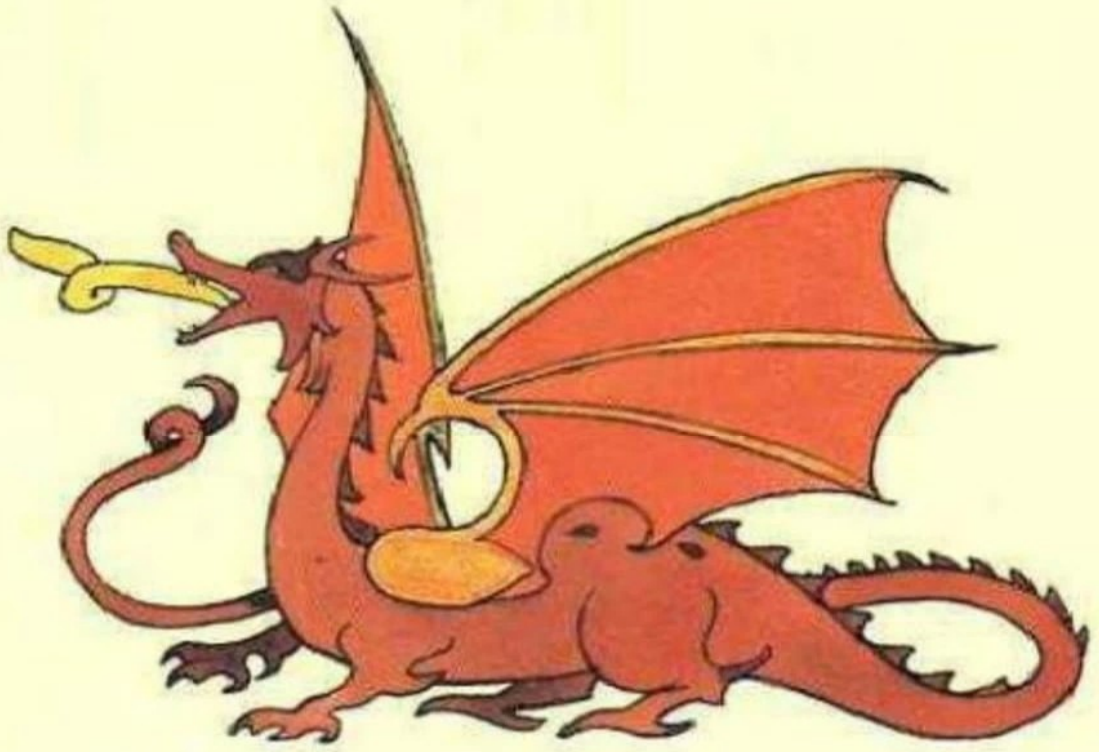

David Wenzel

David Wenzel kariyerine 1975'de Lin Carter'ın *Orta Arz*, *Resimli Tolkien Dünyası*'nı çizerek başladı, ve *Hobbit*'in bitimiyle tüm halkayı tamamlamış oldu. Stili, klasik karakalem ve suluboya teknikleriyle grafik anlatımı bir araya getirmektedir. Çizerlik ilhamını Arthur Rackham, Howard Pyle ve Hal Foster'dan, artı geniş bir ortaçağ referans kütüphanesinden almıştır. Wenzel'in diğer illustrasyon çalışmaları arasında Robert Louis Stevenson'un *Define Adası*, Robert E. Howard'ın *Solomon Kane*'i, H.B. Pieper'in *Küçük Fuzzy'nin Maceraları*, ve Rob Walsh'ın *Dwarflar Krallığı* yer alır.

Charles Dixon

Charles Dixon, Golden Books ve Walt Disney için çeşitli çocuk kitapları yazmıştır. *Winnie and the Pooh*'un yeni maceraları da bunların arasındadır. 1984'den beri çizgiromanlarla verimli biçimde çalışmış, birçok büyük çizgiroman şirketi için orjinal öyküler ve seri devamlılığı sağlamıştır. Çalışmaları arasında: *Airboy, Evangaline, Strike, Radio Boy, Valkyrie!, Black Terror, Alien Legion, Moon Knight, Super Cops, Alias*, ve daha birçok eser bulunur.

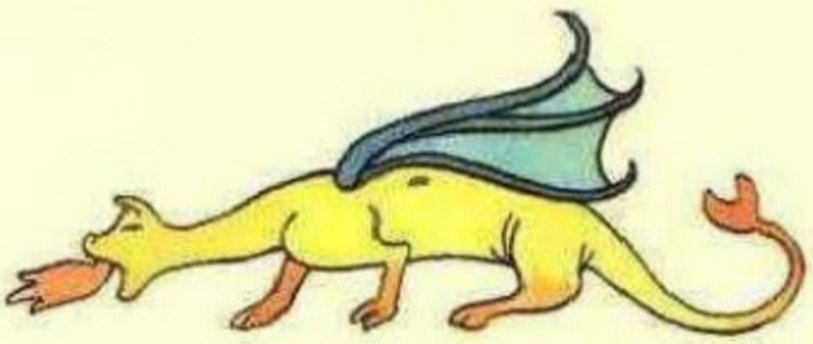

Sean Deming

Sean Deming 1985'de Eclipse Books'a yardımcı editör olarak gelmiştir. Birçok eserin editörlüğünü yapmış ve 1988'den 1990'a kadar Dağıtım Müdürlüğü pozisyonunda kalmıştır. *Hobbit* üzerinde çalışmaya başlaması da bu zamana rastlar. 80'lerin sonlarında *New Wave* serisinin yaratımına katkıda bulunmuş ve editörlüğünü yapmış, ve *Naive Inter-dimensional Commando Koalas*'ı yaratmıştır.

Bill Pearson

Bill Pearson, orijinal İngilizce versiyonunun kaligrafistliğini yapmıştır. Son otuz yıl boyunca alandaki aşağı yukarı her yayıncı için çizgiromanlar yazmış, editörlük, renklendirme ve resimlemelerini yapmış, ama çoğunlukla kaligrafist olarak çalışmış, *Hobbit*'in genel tasarımına da zengin bir katkıda bulunmuştur.

Berardi & Milazzo

KEN PARKER

İthaki Çizgi Roman

3. ALBÜM

9 789756 902288
ISBN9756902272

COMICGARD * 2018 * comicgard.blogspot.com.tr